

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
	IV <i>Paziņojumi</i>	
	EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU PAZIŅOJUMI	
	Eiropas Kopienu Tiesa	
2007/C 82/01	Tiesas pēdējā publikācija <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i> OV C 69, 24.3.2007.	1
	V <i>Atzinumi un paziņojumi</i>	
	JURIDISKAS PROCEDŪRAS	
	Eiropas Kopienu Tiesa	
2007/C 82/02	Lieta C-34/04: Tiesas (trešā palāta) spriedums 2007. gada 15. februārī — Eiropas Kopienu Komisija pret Nīderlandes Karalisti (<i>Valsts pienākumu neizpilde — Zvejas licences — Regula (EK) Nr. 3690/93 — Kuģis</i> <i>Wiron III un kuģis Wiron IV — Šo kuģu galīga pārvešana uz Argentīnu</i>)	2
2007/C 82/03	Lieta C-150/04: Tiesas (virspalāta) spriedums 2007. gada 30. janvārī — Eiropas Kopienu Komisija pret Dānijas Karalisti (<i>Valsts pienākumu neizpilde — Darba ņēmēju brīva pārvietošanās — Pakalpojumu</i> <i>sniegšanas brīvība — Kapitāla brīva aprīte — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Ienākuma nodoklis —</i> <i>Vecumdienu nodrošināšana — Pierakstīšanas pensijas izmaksas iestādē, kas dibināta citā dalībvalstī —</i> <i>Nodokļu tiesību akti — Pensijas plānā pārskaitīto iemaksu atskaitīšanas vai izslēgšanas no ar nodokļiem</i> <i>apliekamajiem ienākumiem ierobežošana — Primāri vispārējo interešu iemesli — Nodokļu kontroles</i> <i>efektivitāte — Nodokļu sistēmas konsekvence — Nodokļu sistēmas simetrija — Konvencija par nodokļu</i> <i>dubultās uzlikšanas novēršanu</i>)	2
2007/C 82/04	Lieta C-199/04: Tiesas (otrā palāta) spriedums 2007. gada 1. februārī — Eiropas Kopienu Komisija pret Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti (<i>Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 85/337/EEK</i> <i>un Direktīva 97/11/EK — Dažu projektu ietekmes uz vidi novērtējums — Būves vai zemes lietojuma</i> <i>veida būtiska grozīšana — Prasības nepieņemamība</i>)	3

2007/C 82/05	Lieta C-345/04: Tiesas (trešā palāta) spriedums 2007. gada 15. februārī (<i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Centro Equestre da Lezíria Grande Lda</i> pret <i>Bundesamt für Finanzen</i> (Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Nodokļu tiesību akti — Uzņēmumu ienākuma nodoklis — Vienā dalībvalstī dibinātas sabiedrības organizēti priekšnesumi un jātnieku mācības citā dalībvalstī — Komercdarbības izdevumu ņemšana vērā — Nosacījumi — Tieša ekonomiska rakstura saikne ar saņemtajiem ienākumiem valstī, kurā tiek veikta darbība)	3
2007/C 82/06	Lieta C-239/05: Tiesas (otrā palāta) spriedums 2007. gada 15. februārī (<i>Hof van beroep Brussel</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>BVBA Management, Training en Consultancy</i> pret <i>Benelux-Merkenbureau</i> (Preču zīmes — Direktīva 89/104/EEK — Preču zīmes reģistrācijas pieteikums attiecībā uz preču un pakalpojumu kopumu — Apzīmējuma analīze kompetentajā iestādē — Visu attiecināmo fakti un apstākļu ņemšana vērā — Valsts tiesas, kurā celta prasība, jurisdikcija)	4
2007/C 82/07	Lieta C-266/05 P: Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2007. gada 1. februārī — <i>Jose Maria Sison</i> pret Eiropas Savienības Padomi (Apelācija — Pieeja iestāžu dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Izņēmumi — Sabiedrības intereses — Valsts drošība — Starptautiskās attiecības — Dokumenti, kas bijuši pamatā Padomes lēmumam, ar kuru pretterorisma cīņas ietvaros pret noteiktām personām ieviesti ierobežojoši pasākumi — Slepni dokumenti — Pieejas atteikums — Atteikšanās izpaust valstu, kurās izdoti daži no šiem dokumentiem, identitāti)	4
2007/C 82/08	Lieta C-270/05: Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2007. gada 15. februārī (<i>Areios Pagos</i> (Grieķija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Athinaiki Chartopoiia AE</i> pret <i>L. Panagiotidis</i> u.c. (Kolektīvā atlaišana — Padomes Direktīva 98/59/EK — 1. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Uzņēmuma darbības izbeigšana pēc darba devēja vēlēšanās — “Uzņēmuma” jēdziens)	5
2007/C 82/09	Lieta C-292/05: Tiesas (otrā palāta) spriedums 2007. gada 15. februārī (<i>Efeteio Patron</i> (Grieķija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>E. Lechouritou, V. Karkoulis, G. Pavlopoulos, P. Brátsikas, D. Sotiropoulos, G. Dimopoulos</i> pret <i>Dimosio tis Omospondiakis Dimokratias tis Germanias</i> (Briseles Konvencija — 1. panta pirmās daļas pirmais teikums — Piemērošanas joma — Civillietas un komercietas — Jēdziens — Prasība par zaudējumu atlīdzību, ko karalaika masu slepkavību upuru tiesību pārņēmēji cēluši vienā Līgumslēdzējā valstī pret citu Līgumslēdzēju valsti saistībā ar tās bruņoto spēku darbībām)	5
2007/C 82/10	Lieta C-435/05: Tiesas (ceturtnā palāta) spriedums 2007. gada 8. februārī (<i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Investrand BV</i> pret <i>Staatssecretaris van Financiën</i> (Sestā PVN direktīva — 17. panta 2. punkts — Tiesības uz nodokļa atskaitīšanu — Izdevumi par konsultatīvajiem pakalpojumiem, kas saņemti arbitražas procedūras laikā, kurā noteikts tādu prasījuma tiesību apmērs, kas ietilpst uzņēmuma īpašumā, bet kas ir radušās, pirms uzņēmums kļuvis par PVN maksātāju)	6
2007/C 82/11	Lieta C-3/06 P: Tiesas (otrā palāta) spriedums 2007. gada 8. februārī — <i>Groupe Danone</i> pret Eiropas Kopienu Komisiju (Apelācija — Konkurence — Aizliegta vienošanās — Naudas sodi — Pamatnostādnēs naudas soda apmēra noteikšanai — Paziņojums par sadarbību)	6
2007/C 82/12	Lieta C-114/06: Tiesas (astotā palāta) spriedums 2007. gada 8. februārī — Eiropas Kopienu Komisija pret Slovērijas Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 96/48/EK — Eiropas transporta tīkla līnijas — Eiropas ātrgaitas dzelzceļu sistēmas savstarpēja izmantojamība — Netransponēšana)	7
2007/C 82/13	Lieta C-183/06: Tiesas (piektā palāta) spriedums 2007. gada 15. februārī (<i>Finanzgericht München</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Ruma GmbH</i> pret <i>Oberfinanzdirektion Nürnberg</i> (Kopējais muitas tarifs — Kombinētā nomenklatūra — Tarifu klasifikācija — Pozīcija 8529 — Apakšpozīcija 8529 90 40 — Tastatūras membrāna mobilajiem telefoniem)	7

2007/C 82/14	Lieta C-324/06: Tiesas (septītā palāta) spriedums 2007. gada 1. februārī — Eiropas Kopienu Komisija pret Portugāles Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2004/116/EK — Rauga Candida guilliermondii iekļaušana Direktīvas 82/471/EEK pielikumā — Vajadzīgo pasākumu neveikšana)	8
2007/C 82/15	Lieta C-12/05: Tiesas (sestā palāta) 2006. gada 14. decembra rīkojums — <i>Herbert Meister</i> pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (Apelācija — Amats — Dienesta vadītāja atkārtota iecelšana priekšsēdētāja vietnieka juridiskā padomnieka, kas nodarbojas ar juridiskajiem jautājumiem, amatā — Apelācija, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota)	8
2007/C 82/16	Lieta C-368/05: Tiesas 2006. gada 8. decembra rīkojums — <i>Polyelectrolyte Producers Group</i> pret Eiropas Kopienu Komisiju, Eiropas Savienības Padomi (Apelācija — Padomes lēmums, ar kuru tiek pieņemta Kopienas nostāja — EEZ Apvienotās komitejas lēmums, ar kuru Norvēģijas Karalistei tiek atļauts piemērot attiecībā uz akrilamīdu specifiskus koncentrācijas ierobežojumus, kas ir stingrāki nekā Kopienā atļautie)	9
2007/C 82/17	Lieta C-373/05 P: Tiesas rīkojums 2007. gada 22. janvārī — <i>Bart Nijs</i> pret Eiropas Kopienu Revīzijas palātu (Apelācija — Ierēdņi — Lēmums ierēdņi nepaaugstināt LA 5 pakāpē — Iepriekšēja sūdzība — Identisks priekšmets un pamats — Acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība)	9
2007/C 82/18	Lieta C-57/06 P: Tiesas rīkojums 2007. gada 26. janvārī — <i>Elisabetta Righini</i> pret Eiropas Kopienu Komisiju (Apelācija — Ierēdņi — Pagaidu darbinieki — Klasificēšana pakāpē un līmenī — Klasificēšana augstākā karjeras pakāpē — Faktu sagrozīšana — Kļūdas pamatojumā — Daļēji acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota apelācija)	9
2007/C 82/19	Lieta C-126/06: Tiesas (astotā palāta) rīkojums 2007. gada 19. janvārī (<i>Dioikitiko Protodikeio Tripolis</i> (Griekija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Carrefour</i> — <i>Marinopoulos AE</i> pret <i>Nomarchiaki aftodioikisi Tripolis</i> (Preču brīva aprīte — EKL 28. pants — Kvantitatīvie ierobežojumi — Pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību — Sasaldētu, ceptu maizes izstrādājumu tirdzniecība)	10
2007/C 82/20	Lieta C-129/06 P: Tiesas rīkojums 2006. gada 12. decembrī — <i>Autosalone Ispra Snc</i> pret Eiropas Atomenerģijas Kopien (Apelācija — Eiropas Atomenerģijas Kopienas ārpuslīgumiskā atbildība — Notekūdeņu krātuves applūde — Denaturācija — Pierādījumu savākšanas pasākumi)	10
2007/C 82/21	Lieta C-273/06: Tiesas (septītā palāta) rīkojums 2006. gada 26. janvārī (<i>Handelsgericht Wien</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Auto Peter Petschenig GmbH</i> pret <i>Toyota Frey Austria GmbH</i> (Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Konkurence — Līgums par mehānisko transportlīdzekļu izplatīšanu — Atbrīvošana pa kategorijām — Regula (EK) Nr. 1475/95 — 5. panta 3. punkts — Līguma pārtraukšana no piegādātāja puses — Regulas (EK) Nr. 1400/2002 stāšanās spēkā — Nepieciešamība pārveidot izplatīšanas tīklu)	11
2007/C 82/22	Lieta C-302/06: Tiesas (trešā palāta) rīkojums 2007. gada 25. janvārī (<i>Krajský súd v Prešove</i> (Slovākijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>František Koval'ský</i> pret <i>Mesto Prešov, Dopravný podnik Mesta Prešov, a.s.</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas Papildu protokols — Tiesības uz īpašumu — Elektroinstalāciju uzstādīšana privātos zemes gabalos, neparedzot kompensāciju īpašniekiem — Tiesas kompetences neesamība)	11
2007/C 82/23	Lieta C-503/06: Prasība, kas celta 2006. gada 13. decembrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku	12

2007/C 82/24	Lieta C-12/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Tribunale civile di Genova</i> (Itālija) 2007. gada 18. janvāra rīkojumu — <i>Autostrada dei Fiori SpA, AISCAT, Associazione Nazionale dei Gestori delle Autostrade</i> pret Itālijas Republikas valdību, Infrastruktūru un transporta ministriju, Ekonomikas un finanšu ministriju, <i>Azienda nazionale autonoma delle strade (ANAS)</i> 12	12
2007/C 82/25	Lieta C-16/07 P: Apelācija, ko 2007. gada 22. janvārī ierosinājusi <i>Marguerite Chetcuti</i> par Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta) 2006. gada 8. novembra spriedumu lietā T-357/04 <i>Chetcuti</i> pret Komisiju 13	13
2007/C 82/26	Lieta C-23/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio</i> (Itālija) 2007. gada 25. janvāra rīkojumu — <i>Confcooperative Friuli Venezia Giulia, Luigi Soini, Azienda Agricola Vivai Pinat Mario e figlio</i> pret Lauksaimniecības, pārtikas un mežkopības politikas ministriju, <i>Regione Friuli Venezia Giulia</i> 14	14
2007/C 82/27	Lieta C-24/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio</i> (Itālija) 2007. gada 25. janvāra rīkojumu — <i>Cantina Produttori Cormons, Luigi Soini</i> pret Lauksaimniecības, pārtikas un mežkopības politikas ministriju, <i>Regione Friuli Venezia Giulia</i> 15	15
2007/C 82/28	Lieta C-27/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Conseil d'État</i> (Francija) 2007. gada 26. janvārī rīkojumu — <i>Banque Fédérative du Crédit Mutuel</i> pret <i>Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie</i> 16	16
2007/C 82/29	Lieta C-28/07 P: Apelācija, ko 2007. gada 26. janvārī ierosināja <i>NV Ter Lembeek International</i> par Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2006. gada 23. novembra spriedumu lietā T-217/02 <i>NV Ter Lembeek International</i> pret Eiropas Kopienu Komisiju 16	16
2007/C 82/30	Lieta C-32/07: Prasība, kas celta 2007. gada 29. janvārī — Eiropas Kopienu Komisija pret Spānijas Karalisti 17	17
2007/C 82/31	Lieta C-36/07: Prasība, kas celta 2007. gada 31. janvārī — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku 17	17
2007/C 82/32	Lieta C-38/07 P: Apelācija, ko 2007. gada 1. februārī ierosinājusi <i>Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading</i> par Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2006. gada 30. novembra spriedumu lietā T-382/04 <i>Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading</i> pret Eiropas Kopienu Komisiju 18	18
2007/C 82/33	Lieta C-39/07: Prasība, kas celta 2007. gada 1. februārī — Eiropas Kopienu Komisija pret Spānijas Karalisti 18	18
2007/C 82/34	Lieta C-40/07: Prasība, kas celta 2007. gada 1. februārī — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku 19	19
2007/C 82/35	Lieta C-45/07: Prasība, kas celta 2007. gada 2. februārī — Eiropas Kopienu Komisija pret Grieķijas Republiku 19	19
2007/C 82/36	Lieta C-46/07: Prasība, kas celta 2007. gada 1. februārī — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku 20	20
2007/C 82/37	Lieta C-47/07 P: Apelācija, ko 2007. gada 2. februārī ierosinājis <i>Masdar (UK) Ltd</i> par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2006. gada 16. novembra spriedumu lietā T-333/03 <i>Masdar (UK) Ltd</i> pret Eiropas Kopienu Komisiju 20	20
2007/C 82/38	Lieta C-48/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Cour d'appel de Liège</i> (Beļģija) 2007. gada 5. februārī rīkojumu — <i>État belge</i> pret <i>Les Vergers du Vieux Tauves SA</i> 21	21

2007/C 82/39	Lieta C-54/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Arbeidshof te Brussel</i> (Beļģija) 2007. gada 6. februāra rīkojumu — <i>Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding</i> pret <i>NV Firma Feryn</i>	21
2007/C 82/40	Lieta C-68/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Högsta domstolen</i> (Zviedrija) 2007. gada 12. februāra rīkojumu — <i>Kerstin Sundelind Lopez</i> pret <i>Miquel Enrique Lopez Lizazo</i>	23
2007/C 82/41	Lieta C-69/07: Prasība, kas celta 2007. gada 9. februārī — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku	23
2007/C 82/42	Lieta C-72/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Tribunal Superior de Justicia de Asturias</i> (Spānija) 2007. gada 9. februārī rīkojumu — <i>José Manuel Blanco Pérez</i> un <i>María del Pilar Chao Gómez</i> pret <i>Consejería de Salud y Servicios Sanitarios</i>	23
2007/C 82/43	Lieta C-79/07: Prasība, kas celta 2007. gada 13. februārī — Eiropas Kopienu Komisija pret Maltas Republiku	24
2007/C 82/44	Lieta C-82/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) 2007. gada 15. februārī rīkojumu — <i>Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones</i> pret <i>Administración del Estado</i>	24
2007/C 82/45	Lieta C-86/07: Prasība, kas celta 2007. gada 15. februārī — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku	24
2007/C 82/46	Lieta C-87/07: Prasība, kas celta 2007. gada 15. februārī — Eiropas Kopienu Komisija pret Maltas Republiku	25
2007/C 82/47	Lieta C-91/07: Prasība, kas celta 2007. gada 19. februārī — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku	25
2007/C 82/48	Lieta C-102/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> 2007. gada 21. februāra rīkojumu — <i>Adidas AG</i> un <i>Adidas Benelux B.V.</i> pret <i>Marca Mode, C&A Nederland, H&M Hennes&Mauritz Netherlands B.V.</i> un <i>Vendex KBB Nederland B.V.</i>	26
2007/C 82/49	Lieta C-104/07: Prasība, kas celta 2007. gada 21. februārī — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku	26
2007/C 82/50	Lieta C-47/05: Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 18. janvāra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Spānijas Karalisti	26
2007/C 82/51	Lieta C-53/06: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 22. decembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Spānijas Karalisti	27
2007/C 82/52	Lieta C-79/06: Tiesas trešās palātas priekšsēdētāja 2007. gada 7. februāra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Francijas Republiku	27
2007/C 82/53	Lieta C-91/06: Tiesas piektās palātas priekšsēdētāja 2007. gada 30. janvāra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Austrijas Republiku	27
2007/C 82/54	Lieta C-93/06: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 14. decembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Austrijas Republiku	27
2007/C 82/55	Lieta C-95/06 P: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 8. novembra rīkojums — <i>Bausch & Lomb Inc.</i> pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi), <i>Biofarma SA</i>	27
2007/C 82/56	Lieta C-109/06: Tiesas ceturtnās palātas priekšsēdētāja 2007. gada 1. februāra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Vācijas Federatīvo Republiku	27

2007/C 82/57	Lieta C-110/06: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 30. novembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Beļģijas Karalisti	28
2007/C 82/58	Lieta C-222/06: Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 30. janvāra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Francijas Republiku	28
2007/C 82/59	Lieta C-259/06: Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 1. februāra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Nīderlandes Karalisti	28
2007/C 82/60	Lieta C-299/06: Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 15. februāra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Grieķijas Republiku	28
2007/C 82/61	Lieta C-326/06: Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 18. janvāra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Spānijas Karalisti	28
2007/C 82/62	Lieta C-370/06: Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 24. janvāra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Portugāles Republiku	28
2007/C 82/63	Lieta C-377/06: Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 29. janvāra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Somijas Republiku	29
2007/C 82/64	Lieta C-395/06: Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 5. februāra rīkojums (<i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — <i>Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (Egeda)</i> pret <i>Al Rima SA</i>	29
Pirmās instances tiesa		
2007/C 82/65	Lieta T-23/03: Pirmās instances tiesas 2007. gada 6. februāra spriedums — CAS pret Komisiju (EEK un Turcijas Republikas Asociācijas līgums — Atbrīvojums no ievaduitas nodokļa — Turcijas izcelsmes augļu sulas koncentrāts — Kopienas Muitas kodekss — Pārvadājumu apliecības — Īpaša situācija — Tiesības uz aizstāvību)	30
2007/C 82/66	Lieta T-339/03: Pirmās instances tiesas 2007. gada 7. februāra spriedums — <i>Clotuche</i> pret Komisiju (Ierēdņi — Direktora atkārtota iecelšana par galveno padomdevēju — Dienesta intereses — Darbu līdztvērtība — Eurostat reorganizācija — Prasība atcelt tiesību aktu — Prasība par zaudējumu atlīdzību)	30
2007/C 82/67	Apvienotās lieta T-118/04 un T-134/04: Pirmās instances tiesas 2007. gada 7. februāra spriedums — <i>Caló</i> pret Komisiju (Ierēdņi — Direktora atkārtota iecelšana galvenā padomnieka amatā — Dienesta intereses — Amatu līdztvērtība — Eurostat reorganizācija — Iecelšana direktora amatā — Paziņojums par vakanci — Pienākums norādīt pamatojumu — Kandidātu nopelnu novērtējums — Prasība atcelt tiesību aktu — Prasība par zaudējumu atlīdzību)	31
2007/C 82/68	Lieta T-143/04: Pirmās instances tiesas 2007. gada 6. februāra spriedums — <i>Camurato Carfagno</i> pret Komisiju (Civildienests — Ierēdņi — Novērtējums — Karjeras attīstības ziņojums — 2001./2002. gada vērtējums — Prasība atcelt tiesību aktu — Iebilde par premtiesiskumu — Acīmredzama kļūda vērtējumā)	31
2007/C 82/69	Lieta T-175/04: Pirmās instances tiesas 2007. gada 7. februāra spriedums — <i>Gordon</i> pret Komisiju (Ierēdņi — Prasība atcelt tiesību aktu — Karjeras attīstības ziņojums — Pilnīga un pastāvīga invaliditāte — Intereses celt prasību zudums — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Nepieņemamība)	32

2007/C 82/70	Lieta T-204/04: Pirmās instances tiesas 2007. gada 15. februāra spriedums — <i>Indorata-Serviços</i> un <i>Gestão</i> pret ITSB (“HAIRTRANSFER”) (Kopienas preču zīme — Kopienas preču zīmes “HAIRTRANSFER” reģistrācijas pieteikums — Absolūti reģistrācijas atteikuma pamatojumi — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts) 32	32
2007/C 82/71	Apvienotās lietas T-246/04 un T-71/05: Pirmās instances tiesas 2007. gada 6. februāra spriedums — <i>Wunenburger</i> pret Komisiju (Ierēdņi — Novērtējuma ziņojumi — Novērtējums 1997/1999 un 1999/2001 gadā — Karjeras attīstības ziņojums — 2001/2002 gada vērtējums — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamība — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Tiesības uz aizstāvību) 32	32
2007/C 82/72	Lieta T-256/04: Pirmās instances tiesas 2007. gada 13. februāra spriedums — <i>Mundipharma</i> pret ITSB — <i>Altana Pharma</i> (“RESPICUR”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “RESPICUR” reģistrācijas pieteikums — Valsts agrāka vārdiska preču zīme “RESPICORT” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Agrākas preču zīmes izmantošanas pierādījums — Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punkts) 33	33
2007/C 82/73	Lieta T-318/04: Pirmās instances tiesas 2007. gada 8. februāra spriedums — <i>Boucek</i> pret Komisiju (Ierēdņi — Atklāts konkurss — Nepielaišana rakstiskiem pārbaudījumiem — Pieteikuma veidlapas novēlota iesniegšana) 33	33
2007/C 82/74	Lieta T-353/04: Pirmās instances tiesas 2007. gada 13. februāra spriedums — <i>Ontex</i> pret ITSB — <i>Curon Medical</i> (“CURON”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “CURON” reģistrācijas pieteikums — Kopienas vārdiskas preču zīmes “EURON” īpašnieka iebildumi — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) 34	34
2007/C 82/75	Lieta T-354/04: Pirmās instances tiesas 2007. gada 13. februāra spriedums — <i>Petralia</i> pret Komisiju (Ierēdņi — Pagaidu darbinieki — Zinātniskais dienests — Klasificēšana pakāpē) 34	34
2007/C 82/76	Lieta T-435/04: Pirmās instances tiesas 2007. gada 14. februāra spriedums — <i>Simões Dos Santos</i> pret ITSB (Civildienests — ITSB ierēdņi un darbinieki — Novērtējums un paaugstināšana amatā — Atsākšana no nulles un jauns nopelnu punktu aprēķins — Pārejas režīms — Prasība atcelt tiesību aktu — Iebilde par prettiesiskumu — Atpakaļejoša spēka aizliegums — Likumības un tiesiskās drošības princips — Juridisks pamats — Tiesiskā palāvība — Vienlīdzīga attieksme) 34	34
2007/C 82/77	Lieta T-477/04: Pirmās instances tiesas 2007. gada 6. februāra spriedums — <i>Aktieselskabet af 21. november 2001</i> pret ITSB — <i>TDK Kabushiki Kaisha</i> (“TDK”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “TDK” reģistrācijas pieteikums — Kopienas agrāka grafiska preču zīme “TDK” — Valsts agrākas vārdiskas vai grafiskas preču zīmes “TDK” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Reputācija — Labums, kas netaisnīgi gūts no agrākas preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas — Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkts) 35	35
2007/C 82/78	Lieta T-501/04: Pirmās instances tiesas 2007. gada 15. februāra spriedums — <i>Bodegas Franco-Españolas</i> pret ITSB — <i>Companhia Geral da Agricultura das Vinhas do Alto Douro</i> (“ROYAL”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “ROYAL” reģistrācijas pieteikums — Kopienas agrāka vārdiska preču zīme “ROYAL FEITORIA” — Relatīvais atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) 35	35
2007/C 82/79	Lieta T-65/05: Pirmās instances tiesas 2007. gada 14. februāra spriedums — <i>Seldis</i> pret Komisiju (Ierēdņi — Pārbaudāmie — Izpētes vai tehniskie vadošie darbinieki — Pagaidu darbinieka iecelšana amatā pēc konkursa uz pastāvīgajām darbavietām — Klasificēšana pakāpē un līmenī — Civildienesta noteikumu 31. un 32. pants) 36	36

2007/C 82/80	Lieta T-88/05: Pirmās instances tiesas 2007. gada 8. februāra spriedums — <i>Quelle</i> pret ITSB — <i>Nars Cosmetics</i> (NARS) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas preču zīmes “NARS” reģistrācijas pieteikums — Valsts agrākas preču zīmes, kas ietver vārdisku elementu “MARS” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Līdzības neesamība starp apzīmējumiem — Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) 36	36
2007/C 82/81	Lieta T-317/05: Pirmās instances tiesas 2007. gada 7. februāra spriedums — <i>Kustom Musical Amplification</i> pret ITSB (ģitāras forma) (Kopienas preču zīme — Trīsdimensiju preču zīmes reģistrācijas pieteikums — Ģitāras forma — Absolūts atteikuma pamatojums — Tiesību uz aizstāvēšanos pārkāpums — Pamatojums — Regulas (EK) Nr. 40/94 73. pants) 37	37
2007/C 82/82	Lieta T-55/05: Pirmās instances tiesas 2007. gada 25. janvāra rīkojums — <i>Rijn Schelde Mondia France</i> pret Komisiju (Prasība atcelt tiesību aktu — Kopējais muitas tarifs — Pieteikums par importa nodokļa atlaišanu — Nelabvēlīgs akts — Nepieņemamība) 37	37
2007/C 82/83	Lieta T-423/05 R: Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 29. janvāra rīkojums — <i>Olympiaki Aeroporia Ypiresies</i> pret Komisiju (Pagaidu noregulējums — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Valsts atbalsts — Steidzamība) 37	37
2007/C 82/84	Lieta T-91/06: Pirmās instances tiesas 2007. gada 26. janvāra rīkojums — <i>Theofilopoulos</i> pret Komisiju (Prasība par zaudējumu atlīdzību — Prasība atdot garantijas vēstules — Pirmās instances tiesas kompetences neesamība — Prasības nepieņemamība — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība) 38	38
2007/C 82/85	Lieta T-124/06: Pirmās instances tiesas 2007. gada 24. janvāra rīkojums — <i>MIP Metro</i> pret ITSB — <i>MetroRED Telecom</i> (“MetroRED”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Tiesvedības izbeigšana) 38	38
2007/C 82/86	Lieta T-16/07: Prasība, kas celta 2007. gada 17. janvārī — <i>Torres</i> pret ITSB — <i>Sociedad Cooperativa del Campo San Ginés</i> (“TORRE DE BENITEZ”) 38	38
2007/C 82/87	Lieta T-17/07: Prasība, kas celta 2007. gada 16. janvārī — <i>Torres</i> pret ITSB — <i>Bodegas Navarro López</i> (“CITA DEL SOL”) 39	39
2007/C 82/88	Lieta T-24/07: Prasība, kas celta 2007. gada 6. februārī — <i>ThyssenKrupp Stainless</i> pret Komisiju 39	39
2007/C 82/89	Lieta T-26/07: Prasība, kas celta 2007. gada 7. februārī — <i>LIPOR</i> pret Komisiju 40	40
2007/C 82/90	Lieta T-30/07: Prasība, kas celta 2007. gada 5. februārī — <i>Denka International</i> pret Komisiju 41	41
2007/C 82/91	Lieta T-33/07: Prasība, kas celta 2007. gada 12. februārī — Grieķijas Republika pret Eiropas Kopienas Komisiju 42	42
2007/C 82/92	Lieta T-34/07: Prasība, kas celta 2007. gada 7. februārī — <i>Goncharov</i> pret ITSB — <i>DSB</i> (“DSBW”) 43	43
2007/C 82/93	Lieta T-35/07: Prasība, kas celta 2007. gada 12. februārī — <i>Leche Celta</i> pret ITSB — <i>Celia</i> (“Celia”) 43	43
2007/C 82/94	Lieta T-36/07: Prasība, kas celta 2007. gada 12. februārī — <i>Zipcar</i> pret ITSB — <i>Canary Islands Car</i> (“ZIPCAR”) 44	44
2007/C 82/95	Lieta T-37/07: Prasība, kas celta 2007. gada 16. februārī — <i>El Morabit</i> pret Eiropas Savienības Padomi 44	44

2007/C 82/96	Lieta T-38/07: Prasība, kas celta 2007. gada 16. februārī — <i>Shell Petroleum u.c.</i> pret Komisiju 45	45
2007/C 82/97	Lieta T-39/07: Prasība, kas celta 2007. gada 16. februārī — <i>ENI</i> pret Komisiju 45	45
2007/C 82/98	Lieta T-40/07 P: Apelācija, ko 2007. gada 14. februārī ierosinājis <i>José António de Brito Sequeira Carvalho</i> par Civildienesta tiesas 2006. gada 13. decembra spriedumu lietā F-17/05 <i>Brito Sequeira Carvalho</i> pret Komisiju 46	46
2007/C 82/99	Lieta T-41/07: Prasība, kas celta 2007. gada 16. februārī — <i>IPK International — World Tourism Marketing Consultants</i> pret Komisiju 47	47
2007/C 82/100	Lieta T-42/07: Prasība, kas celta 2007. gada 16. februārī — <i>Dow Chemical</i> un citi pret Komisiju 47	47
2007/C 82/101	Lieta T-43/07 P: Apelācija, ko 2007. gada 14. februārī ierosinājis <i>Neophytos Neophytou</i> par Civildienesta tiesas 2006. gada 13. decembra spriedumu lietā F-22/05, <i>Neophytou</i> pret Komisiju 48	48
2007/C 82/102	Lieta T-44/07: Prasība, kas celta 2007. gada 16. februārī — <i>Kaučuk</i> pret Komisiju 49	49
2007/C 82/103	Lieta T-45/07: Prasība, kas celta 2007. gada 16. februārī — <i>Unipetrol</i> pret Komisiju 49	49
2007/C 82/104	Lieta T-47/07: Prasība, kas celta 2007. gada 21. februārī — <i>ratiopharm</i> pret ITSB (“BioGeneriX”) 50	50
2007/C 82/105	Lieta T-48/07: Prasība, kas celta 2007. gada 21. februārī — <i>ratiopharm</i> pret ITSB (“BioGeneriX”) 50	50
2007/C 82/106	Lieta T-52/07: Prasība, kas celta 2007. gada 14. februārī — <i>Movimondo Onlus</i> pret Komisiju 51	51
2007/C 82/107	Lieta T-54/07: Prasība, kas celta 2007. gada 19. februārī — <i>Vtesse Networks</i> pret Komisiju 52	52
2007/C 82/108	Lieta T-55/07: Prasība, kas celta 2007. gada 23. februārī — <i>Nīderlande</i> pret Komisiju 52	52
2007/C 82/109	Lieta T-37/02: Pirmās instances tiesas 2007. gada 8. februārī rīkojums — <i>Banca Sanpaolo Imi</i> pret Komisiju 53	53
2007/C 82/110	Lieta T-39/02: Pirmās instances tiesas 2007. gada 8. februāra rīkojums — <i>Banca Intesa Baanca Commerciale italiana</i> pret Komisiju 53	53
2007/C 82/111	Lieta T-40/02: Pirmās instances tiesas 2007. gada 8. februāra rīkojums — <i>Capitalia</i> , iepriekš saukta par <i>Banca di Roma</i> pret Komisiju 53	53
2007/C 82/112	Lieta T-41/02: Pirmās instances tiesas 2007. gada 8. februāra rīkojums — <i>MCC</i> pret Komisiju 53	53
Eiropas Savienības Civildienesta tiesa		
2007/C 82/113	Lieta F-30/05: Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2007. gada 1. marta spriedums — <i>Sundholm</i> pret Komisiju (Ierēdņi — Novērtējums — Karjeras attīstības ziņojums — 2003. gada novērtējums — Pienākums pamatot ziņojumu — Tiesības uz aizstāvēšanos) 54	54
2007/C 82/114	Lieta F-72/05: Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2007. gada 1. marta spriedums — <i>Fardoom</i> un <i>Ashbrook</i> pret Eiropas Kopienų Komisiju (Ierēdņi — Izdevumu atlīdzināšana — Komandējuma izdevumi — Atteikums parakstīt pavēles par komandējumu, kas lūgtas saistībā ar darbību arodbiedrībā — Interese celt prasību — Nepieņemamība) 54	54

2007/C 82/115	Lieta F-84/05: Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2007. gada 1. marta spriedums — <i>Neirinck</i> pret Komisiju (Ierēdņi — Pagaidu darbinieks — Pieņemamība — Lūgums Civildienesta noteikumu 90. panta 1. punkta nozīmē — Tiesiskās palāvības aizsardzības princips — Iespējams apsoliņums pieņemt darbā) 55
2007/C 82/116	Lieta F-1/06: Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2007. gada 14. februāra spriedums — <i>Fernández Ortiz</i> pret Komisiju (Ierēdņi — Pieņemšana darbā — Pārbaudes laiks — Atlaišana pēc pārbaudes laika) 55
2007/C 82/117	Lieta F-138/06: Prasība, kas celta 2006. gada 18. decembrī — <i>Meister</i> pret ITSB 55
2007/C 82/118	Lieta F-8/07: Prasība, kas celta 2007. gada 26. janvārī — <i>Chassagne</i> pret Komisiju 56
2007/C 82/119	Lieta F-13/07: Prasība, kas celta 2007. gada 7. februārī — <i>Scozzaro</i> pret EZA 56
2007/C 82/120	Lieta F-14/07: Prasība, kas celta 2007. gada 27. februārī — <i>Caló</i> pret Komisiju 57
2007/C 82/121	Lieta F-78/05: Civildienesta tiesas 2007. gada 27. februāra rīkojums — <i>Rounis</i> pret Komisiju 57
2007/C 82/122	Lieta F-102/06: Civildienesta tiesas 2007. gada 14. februāra rīkojums — <i>Geert Haelterman</i> u.c. pret Komisiju 57

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU PAZIŅOJUMI

EIROPAS KOPIENU TIESA

*(2007/C 82/01)***Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī**

OV C 69, 24.3.2007.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 56, 10.3.2007.

OV C 42, 24.2.2007.

OV C 20, 27.1.2007.

OV C 331, 30.12.2006.

OV C 326, 30.12.2006.

OV C 310, 16.12.2006.

Šie teksti pieejami arī
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi un paziņojumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

EIROPAS KOPIENU TIESA

Tiesas (trešā palāta) spriedums 2007. gada 15. februārī —
Eiropas Kopienu Komisija pret Nīderlandes Karalisti

(Lieta C-34/04) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Zvejas licences — Regula
(EK) Nr. 3690/93 — Kuģis Wiron III un kuģis Wiron IV —
Šo kuģu galīga pārvešana uz Argentīnu)

(2007/C 82/02)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — T. van Reins
[T. van Rijn] un K. Diderihs [C. Diderich], pārstāvji)

Atbildētāja: Nīderlandes Karaliste (pārstāve — H. H. Sevenstere
[H. G. Sevenster], pārstāve)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1993. gada 20. decem-
bra Regula (EK) Nr. 3690/93, ar ko izveido Kopienas sistēmu,
kura paredz noteikumus par informācijas minimumu, kas
iekļaujama zvejas licencēs (OV L 341, 93. lpp.) — Kuģa
Wiron III un kuģa Wiron IV zvejas licenču neatņemšana pēc to
galīgas pārvešanas uz Argentīnu

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Eiropas Kopienu Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 71, 20.3.2004.

Tiesas (virspalāta) spriedums 2007. gada 30. janvārī —
Eiropas Kopienu Komisija pret Dānijas Karalisti

(Lieta C-150/04) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Darba ņēmēju brīva pārvieto-
šanās — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Kapitāla brīva
aprite — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Ienākuma nodoklis
— Vecumdienu nodrošināšana — Pierakstīšanas pensijas
izmaksas iestādē, kas dibināta citā dalībvalstī — Nodokļu
tiesību akti — Pensijas plānā pārskaitīto iemaksu atskaitī-
šanas vai izslēgšanas no ar nodokļiem apliekamajiem ienāku-
miem ierobežošana — Primāri vispārējo interešu iemesli —
Nodokļu kontroles efektivitāte — Nodokļu sistēmas conse-
kvence — Nodokļu sistēmas simetrija — Konvencija par
nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu)

(2007/C 82/03)

Tiesvedības valoda — dāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — R. Lyal, S. Tams
un H. Støvlbæk, pārstāvji)

Atbildētāja: Dānijas Karaliste (pārstāvis — J. Molde, pārstāvis)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas atbalstam: Zviedrijas Kara-
liste (pārstāvis — A. Kruse, pārstāvis)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — EKL 39., 43., 49. un 56. panta
pārkāpums — Nodokļu tiesību akti, kuros ierobežota pensijas
apdrošināšanas iemaksu atskaitīšana no ar nodokļiem aplieka-
majiem ienākumiem apdrošināšanai, kas noslēgta ar dalībvalstī
dibinātu uzņēmumu

Rezolutīvā daļa:

1) pieņemot un paturot spēkā dzīvības un pensijas apdrošināšanas sistēmas, kurās paredzēts, ka tiesības atskaitīt vai izslēgt iemaksas tiek piešķirtas tikai par iemaksām, kas pārskaitītas, pamatojoties uz līgumiem, kuri noslēgti ar Dānijā dibinātām pensijas izmaksas iestādēm, kamēr nekāds līdzīgs nodokļu atvieglojums netiek piemērots par iemaksām, kas pārskaitītas, pamatojoties uz līgumiem, kuri noslēgti ar citās dalībvalstīs dibinātām pensiju izmaksas iestādēm, Dānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 39., 43. un 49. pants;

2) Dānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus;

3) Zviedrijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 190, 24.7.2004.

Tiesas (otrā palāta) spriedums 2007. gada 1. februārī — Eiropas Kopienu Komisija pret Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti

(Lieta C-199/04) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 85/337/EEK un Direktīva 97/11/EK — Dažu projektu ietekmes uz vidi novērtējums — Būves vai zemes lietojuma veida būtiska grozīšana — Prasības nepieņemamība)

(2007/C 82/04)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — K. F. Dirāna [C.-F. Durand] un F. Simoneti [F. Simonetti], pārstāves, A. Hovarde [A. Howard], barrister)

Atbildētāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — M. Bezels [M. Bethell] un Ī. O'Nīla [E. O'Neill], pārstāvji, D. Elvins [D. Elvin], QC, un Dž. Maurisi [J. Maurici], barrister)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — 2., 3., 4., 5., 6., 8. un 9. pants Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvā 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu

(OV L 175, 40. lpp.), kurā izdarīti grozījumi ar Padomes 1997. gada 3. marta Direktīvu 97/11/EK (OV L 73, 5. lpp.) — Bez novērtējuma piešķirtas atļaujas

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;

2) Eiropas Kopienu Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 179, 10.7.2004.

Tiesas (trešā palāta) spriedums 2007. gada 15. februārī (Bundesfinanzhof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Centro Equestre da Lezíria Grande Lda pret Bundesamt für Finanzen

(Lieta C-345/04) (¹)

(Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Nodokļu tiesību akti — Uzņēmumu ienākuma nodoklis — Vienā dalībvalstī dibinātas sabiedrības organizēti priekšnesumi un jātnieku mācības citā dalībvalstī — Komerccarbības izdevumu ņemšana vērā — Nosacījumi — Tieša ekonomiska rakstura saikne ar saņemtajiem ienākumiem valstī, kurā tiek veikta darbība)

(2007/C 82/05)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Centro Equestre da Lezíria Grande Lda

Atbildētājs: Bundesamt für Finanzen

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Bundesfinanzhof — Valsts tiesību aktu nerezidenta ienākuma nodokļa jomā, ar ko paredz atmaksāt nodokli, ja komercdarbības izmaksas, kas ir tieši ekonomiski saistītas ar ienākumiem, pārsniedz pusi no ienākumiem, saderība ar EK līguma 59. pantu (jaunajā redakcijā pēc grozījumiem — EKL 49. pants)

Rezolutīvā daļa:

EK līguma 59. pants (jaunajā redakcijā pēc grozījumiem — EKL 49. pants) neaizliedz tādu valsts tiesību aktu, kāds tiek aplūkots pamata lietā, tiktāl, ciktāl atbilstoši tam no daļēja nodokļu maksātāja gūtajiem ienākumiem to saņemšanas vietā atskaitīto uzņēmumu ienākuma nodokli atmaksā ar nosacījumu, ka komercdarbības izmaksas, kuras šis nodokļu maksātājs šajā sakarā lūdz ņemt vērā, ir tieši ekonomiski saistītas ar gūtajiem ienākumiem, attiecīgās dalībvalsts teritorijā veicot komercdarbību, ciktāl par tādām uzskata visus no šīs darbības nenodalāmos izdevumus, neatkarīgi no šo izdevumu rašanās vietas un laika. Tomēr minētais pants aizliedz šādu valsts tiesību aktu tiktāl, ciktāl atbilstoši tam minēto nodokli šim nodokļu maksātājam atmaksā ar nosacījumu, ka šie paši komercdarbības izdevumi pārsniedz pusi no minētajiem ienākumiem.

(¹) OV C 273, 6.11.2004.

Tiesas (otrā palāta) spriedums 2007. gada 15. februārī (Hof van beroep Brussel (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — BVBA Management, Training en Consultancy pret Benelux-Merkenbureau

(Lieta C-239/05) (¹)

(Preču zīmes — Direktīva 89/104/EEK — Preču zīmes reģistrācijas pieteikums attiecībā uz preču un pakalpojumu kopumu — Apzīmējuma analīze kompetentajā iestādē — Visu attiecināmo faktū un apstākļu ņemšana vērā — Valsts tiesas, kurā celta prasība, jurisdikcija)

(2007/C 82/06)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van beroep Brussel

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: BVBA Management, Training en Consultancy

Atbildētājs: Benelux-Merkenbureau

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Hof van beroep Brussel — Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvinā dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV L 40, 1. lpp.) 3. panta interpretācija — Preču zīmes “The Kitchen Company” reģistrācijas pieteikums — Apzīmējuma analīze kompetentajā iestādē — Visu attiecināmo faktū un apstākļu ņemšana vērā — Spriedums lietā Koninklijke KPN Nederland

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmā direktīva 89/104/EEK, ar ko tuvinā dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, ir jāinterpretē tādējādi, ka:

- kompetentajai iestādei, atsakot preču zīmes reģistrāciju, savā lēmumā ir jānorāda secinājums, pie kura tā ir nonākusi attiecībā uz katru no precēm un pakalpojumiem, kas minēti reģistrācijas pieteikumā, neatkarīgi no tā, kādā veidā šis pieteikums ir formulēts. Tomēr, ja tas pats atteikuma pamatojums ir sniegts attiecībā uz vienu preču vai pakalpojumu kategoriju vai grupu, kompetentā iestāde var aprobežoties ar vispārēju vērtējumu attiecībā uz visām konkrētajām precēm vai pakalpojumiem;
- tā neiestājas pret tādu valsts tiesisko regulējumu, kas liedz tiesai, kura izskata apelāciju par kompetentās iestādes lēmumu, lemt par preču zīmes atšķirtspēju atsevišķi attiecībā uz katru no precēm un pakalpojumiem, kas minēti preču zīmes reģistrācijas pieteikumā tādēļ, ka nedz šis lēmums, nedz šis pieteikums neattiecas uz preču vai pakalpojumu kategorijām vai precēm un pakalpojumiem, aplūkojot tos atsevišķi;
- tā neiestājas pret tādu valsts tiesisko regulējumu, kas liedz tiesai, kas izskata apelāciju par kompetentās iestādes lēmumu, ņemt vērā faktus un apstākļus, kas radušies pēc šī lēmuma pieņemšanas brīža.

(¹) OV C 217, 3.9.2005.

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2007. gada 1. februārī — Jose María Sison pret Eiropas Savienības Padomi

(Lieta C-266/05 P) (¹)

(Apelācija — Pieeja iestāžu dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Izņēmumi — Sabiedrības intereses — Valsts drošība — Starptautiskās attiecības — Dokumenti, kas bijuši pamatā Padomes lēmumam, ar kuru pretterorisma cīņas ietvaros pret noteiktām personām ieviesti ierobežojoši pasākumi — Slepni dokumenti — Pieejas atteikums — Atteikšanās izpaust valstu, kurās izdoti daži no šiem dokumentiem, identitāti)

(2007/C 82/07)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Jose María Sison (pārstāvis — J. Fermon, advokāts)

Preteņā puse procesā: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — M. Bauer un E. Finnegan)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2005. gada 26. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās T-110/03, T-150/03 un T-405/03 *Sison*/Padome, ar kuru Pirmās instances tiesa noraidījusi prasību atcelt Padomes lēmumu, ar kuru noraidīts apelācijas sūdzības iesniedzēja lūgums piešķirt pieeju konkrētiem dokumentiem, uz kuriem pamatojusies Padome, pieņemot Lēmumu 2002/848/EK, ar ko īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojumiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un atceļ Lēmumu 2002/460/EK (OV L 295, 12. lpp.)

Rezolutīvā daļa

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *Sisons* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 243, 1.10.2005.

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2007. gada 15. februārī (*Areios Pagos* (Griekija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Athinaiki Chartopoia AE* pret *L. Panagiotidis* u.c.

(Lieta C-270/05) (¹)

(Kolektīvā atlaišana — Padomes Direktīva 98/59/EK — 1. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Uzņēmuma darbības izbeigšana pēc darba devēja vēlēšanās — “Uzņēmuma” jēdziens)

(2007/C 82/08)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Areios Pagos

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Athinaiki Chartopoia AE*

Atbildētāji: *L. Panagiotidis* u.c.

Persona, kas iestājusies lietā: *Geniki Synomospondia Ergaton Elládas* (GSEE)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Areios Pagos* — Padomes 1975. gada 17. februāra Direktīvas 75/129/EEK (OV

L 48, 29. lpp.) 1. panta 2. punkta d) apakšpunkta, Padomes 1992. gada 24. jūnija Direktīvas 92/56/EEK (OV L 245, 3. lpp.) 2. panta 4. punkta un Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīvas 98/59/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kolektīvo atlaišanu (OV L 225, 16. lpp.) 4. panta 4. punkta interpretācija — Darba devēja pienākums informēt darba ņēmējus un ar tiem konsultēties — Atlaišanas atkāpes nosacījumu piemērojamība, ja darbība izbeigta saskaņā ar tiesas lēmumu

Rezolutīvā daļa

Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīva 98/59/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kolektīvo atlaišanu un tostarp tās 1. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka uz tādu ražošanas vienību kā pamata prāvā attiecas “uzņēmuma” jēdziens šīs direktīvas piemērošanas izpratnē.

(¹) OV C 217, 3.9.2005.

Tiesas (otrā palāta) spriedums 2007. gada 15. februārī (*Efeteio Patron* (Griekija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *E. Lechouritou*, *V. Karkoulías*, *G. Pavlopoulos*, *P. Brátsikas*, *D. Sotiropoulos*, *G. Dimopoulos* pret *Dimosio tis Omospondiakis Dimokratias tis Germanias*

(Lieta C-292/05) (¹)

(Briseles Konvencija — 1. panta pirmās daļas pirmais teikums — Piemērošanas joma — Civillietas un komerciālas — Jēdziens — Prasība par zaudējumu atlīdzību, ko karalaika masu slepkavību upuru tiesību pārņēmēji cēlušī vienā Līgumslēdzējā valstī pret citu Līgumslēdzēju valsti saistībā ar tās bruņoto spēku darbībām)

(2007/C 82/09)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Efeteio Patron

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *Eir. Lechouritou*, *V. Karkoulías*, *G. Pavlopoulos*, *P. Brátsikas*, *D. Sotiropoulos*, *G. Dimopoulos*

Atbildētāja: *Dimosio tis Omospondiakis Dimokratias tis Germanias*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Efeteio Patron* — Briseles Konvencijas 1. panta interpretācija — Konvencijas piemērošanas joma — Prasība, ko cietušie no karalaika masu slepkavībām cēlušī pret Līgumslēdzēju valsti, kas esot atbildīga par savu bruņoto spēku darbībām kara laikā

Rezolutīvā daļa:

1. panta pirmās daļas pirmais teikums 1968. gada 27. septembra Konvencijā par jurisdikciju un spriedumu izpildi civillietās un komerc-lietās, kurā grozījumi izdarīti ar 1978. gada 9. oktobra Konvenciju par Dānijas Karalistes, Īrijas un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes pievienošanu, 1982. gada 25. oktobra Konvenciju par Grieķijas Republikas pievienošanu un 1989. gada 26. maija Konvenciju par Spānijas Karalistes un Portugāles Republikas pievienošanu, ir jāinterpretē tādejādi, ka jēdziens "civillietas" šā noteikuma izpratnē neietver prasību, ko cēla fiziskās personas kādas Līgumslēdzēja valsts tiesā pret citu Līgumslēdzēju valsti, lūdzot piespriest tai atlīdzināt kaitējumu, kas nodarīts tādu personu tiesību pārkāpējiem, kas cietušas no bruņoto spēku darbībām pirmās minētās valsts teritorijā veikto militāro operāciju ietvaros.

(¹) OV C 243, 1.10.2005.

Tiesas (ceturtā palāta) spriedums 2007. gada 8. februārī (*Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Investrand BV* pret *Staatssecretaris van Financiën*

(Lieta C-435/05) (¹)

(Sestā PVN direktīva — 17. panta 2. punkts — Tiesības uz nodokļa atskaitīšanu — Izdevumi par konsultatīvajiem pakalpojumiem, kas saņemti arbitrāžas procedūras laikā, kurā noteikts tādu prasījuma tiesību apmērs, kas ietilpst uzņēmuma īpašumā, bet kas ir radušās, pirms uzņēmums kļuvis par PVN maksātāju)

(2007/C 82/10)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Investrand BV*

Atbildētājs: *Staatssecretaris van Financiën*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Hoge Raad der Nederlanden* — Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), 17. panta 2. punkta interpretācija — Pakalpojumi, kurus nodokļa maksātājs apmaksājis, lai noteiktu tās īpašumā ietilpstošo prasījuma tiesību apjomu, kas radušās pirms nodokļu maksātāja statusa iegūšanas — Nodokļa atskaitīšana — Pakalpojumu tiešas un tūlītējas saiknes ar tā darbību nodokļu maksātāja statusā nepieciešamība

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze 17. panta 2. punkts ir interpretējams tādejādi, ka izdevumi par konsultatīvajiem pakalpojumiem, kurus nodokļa maksātājs ir izmantojis, lai noteiktu tādu prasījuma tiesību apmēru, kas veido daļu no viņa uzņēmuma īpašuma un kas ir saistītas ar akciju pārdošanu, pirms tas ir kļuvis par PVN maksātāju, nav tieši un tūlītēji saistīti ar šo darbību un līdz ar to nedod tiesības atskaitīt šiem izdevumiem uzlikto PVN, ja vien nepastāv apstākļi, kas apstiprina, ka šie pakalpojumi ir saņemti tikai nodokļu maksātāja veiktās saimnieciskās darbības vajadzībām Sestās direktīvas nozīmē.

(¹) OV C 74, 25.3.2006.

Tiesas (otrā palāta) spriedums 2007. gada 8. februārī — *Groupe Danone* pret *Eiropas Kopienu Komisiju*

(Lieta C-3/06 P) (¹)

(Apelācija — Konkurence — Aizliegta vienošanās — Naudas sodi — Pamatnostādnes naudas soda apmēra noteikšanai — Paziņojums par sadarbību)

(2007/C 82/11)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Groupe Danone* (pārstāvji — A. Vinklers [A. Winckler] un S. Sorinass Himeno [S. Sorinas Jimeno], avocats)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — A. Bukē [A. Bouquet] un V. Vilss [W. Wils])

Priekšmets

Apelācijas sūdzība, kas iesniegta par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2005. gada 25. oktobra spriedumu lietā T-38/02 *Groupe Danone*/Komisija, ar kuru Pirmās instances tiesa daļēji ir noraidījusi prasību atcelt Komisijas 2001. gada 5. decembra Lēmumu 2003/569/EK par EKL 81. panta piemērošanas procedūru (OV L 200, 1. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *Groupe Danone* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 48, 25.2.2006.

Tiesas (astotā palāta) spriedums 2007. gada 8. februārī — Eiropas Kopienu Komisija pret Slovērijas Republiku

(Lieta C-114/06) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 96/48/EK — Eiropas transporta tīkla līnijas — Eiropas ātrgaitas dzelzceļu sistēmas savstarpēja izmantojamība — Netransponēšana)

(2007/C 82/12)

Tiesvedības valoda — slovēņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — G. Zavvos un T. Kukul)

Atbildētāja: Slovērijas Republika (pārstāvis — R. Procházka)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1996. gada 23. jūlija Direktīvas 96/48/EK par Eiropas ātrgaitas dzelzceļu sistēmas savstarpēju izmantojamību (OV L 235, 6. lpp.) netransponēšana noteiktajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

- 1) nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 1996. gada 23. jūlija Direktīvu 96/48/EK par

Eiropas ātrgaitas dzelzceļu sistēmas savstarpēju izmantojamību, Slovērijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

- 2) Slovērijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 96, 22.4.2006.

Tiesas (piektā palāta) spriedums 2007. gada 15. februārī (*Finanzgericht München* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Ruma GmbH* pret *Oberfinanzdirektion Nürnberg*

(Lieta C-183/06) (¹)

(Kopējais muitas tarifs — Kombinētā nomenklatūra — Tarifu klasifikācija — Pozīcija 8529 — Apakšpozīcija 8529 90 40 — Tastatūras membrāna mobilajiem telefoniem)

(2007/C 82/13)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht München

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Ruma GmbH*

Atbildētāja: *Oberfinanzdirektion Nürnberg*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Finanzgericht München* — Komisijas 2003. gada 11. septembra Regulas (EK) Nr. 1789/2003, ar ko izdara grozījumus I pielikumā Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 1. lpp.), interpretācija — Apakšpozīcija 8538 — Tastatūras mobilajam telefonam virsma (*keypad*), kas apakšā aprīkota ar nevadošiem kontaktpunktiem

Rezolutīvā daļa:

Kombinētā nomenklatūra, kas ir ietverta I pielikumā Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulai (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2003. gada 11. septembra Regulu (EK) Nr. 1789/2003, ir jāinterpretē tādējādi, ka polikarbonāta tastatūras membrānas mobilajiem telefoniem, kuru virspusē ir taustiņi ar reljefu, bet apakšā elektrību nevadošas kontakttapas un kuras ir paredzētas iemontēšanai mobilajos telefonos, ietilpst apakšpozīcijā 8529 90 40.

(¹) OV C 143, 17.6.2006.

Tiesas (septītā palāta) spriedums 2007. gada 1. februārī — Eiropas Kopienu Komisija pret Portugāles Republiku

(Lieta C-324/06) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2004/116/EK — Rauga Candida guilliermondii iekļaušana Direktīvas 82/471/EEK pielikumā — Vajadzīgo pasākumu neveikšana)

(2007/C 82/14)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — A. Szymkowska un P. Guerra e Andrade, pārstāvji)

Atbildētāja: Portugāles Republika (pārstāvji — L. Fernandes un F. Fraústo de Azevedo, pārstāvji)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tādu tiesību aktu nepieņemšana paredzētajā termiņā, kas vajadzīgi, lai izpildītu Komisijas 2004. gada 23. decembra Direktīvu 2004/116/EK, ar ko groza Padomes Direktīvas 82/471/EEK pielikumu attiecībā uz Candida guilliermondii iekļaušanu (OV L 379, 81. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

1) noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Komisijas 2004. gada 23. decembra Direktīvu 2004/116/EK, ar ko groza Padomes Direktīvas 82/471/EEK pielikumu attiecībā uz Candida guilliermondii iekļaušanu, Portugāles Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

2) Portugāles Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 224, 16.9.2006.

Tiesas (sestā palāta) 2006. gada 14. decembra rīkojums — Herbert Meister pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi)

(Lieta C-12/05) (¹)

(Apelācija — Amats — Dienesta vadītāja atkārtota iecelšana priekšsēdētāja vietnieka juridiskā padomnieka, kas nodarbojas ar juridiskajiem jautājumiem, amatā — Apelācija, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota)

(2007/C 82/15)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Herbert Meister (pārstāvis — P. Goergen, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — I. de Medrano Caballer)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2004. gada 28. oktobra spriedumu lietā T-76/03 Meister/ITSB, ar ko tiesa noraidīja prasību atcelt ITSB 2002. gada 22. aprīļa lēmumu par prasītāja iecelšanu dienesta interesēs, saglabājot viņa amatu, par priekšsēdētāja vietnieka juridisko padomnieku, kas nodarbojas ar juridiskajiem jautājumiem.

Rezolutīvā daļa:

- 1) noraidīt apelācijas pamata prasījumu un blakus prasījumu;
- 2) Meister atlīdzina tiesāšanās izdevumus, kas radušies saistībā ar apelācijas pamata prasījumiem;
- 3) Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) atlīdzina tiesāšanās izdevumus saistībā ar apelācijas blakus prasījumiem.

(¹) OV C 93, 16.4.2005.

Tiesas 2006. gada 8. decembra rīkojums — Polyelectrolyte Producers Group pret Eiropas Kopienų Komisiju, Eiropas Savienības Padomi

(Lieta C-368/05) ⁽¹⁾

(Apelācija — Padomes lēmums, ar kuru tiek pieņemta Kopienas nostāja — EEZ Apvienotās komitejas lēmums, ar kuru Norvēģijas Karalistei tiek atļauts piemērot attiecībā uz akrilamīdu specifiskus koncentrācijas ierobežojumus, kas ir stingrāki nekā Kopienā atļautie)

(2007/C 82/16)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polyelectrolyte Producers Group (pārstāvji — K. Van Maldegem un C. Mereu, avocats)

Citi lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — G. Curmi, J.-P. Hix un F. Florindo Gijón), Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — J. Forman un M. Wilderspin)

Priekšmets

Apelācija par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2005. gada 22. jūlija spriedumu lietā *Polyelectrolyte Producers Group*/Padome un Komisija (T-376/04), ar kuru par nepieņemamu tika atzīta prasība, pirmkārt, atcelt EEZ Apvienotās komitejas 2004. gada 26. aprīļa Lēmumu Nr. 59/2004, ar ko tika grozīts II pielikums (OV L 277, 30. lpp.) tiktāl, ciktāl Norvēģijai tika ļauts pārsniegt akrilamīda specifiskos koncentrācijas ierobežojumus, kas ir stingrāki nekā Kopienā atļautie, kā arī konstatēt kopīgās deklarācijas prettiesiskumu saistībā ar EEZ nolīguma par grozīšanas noteikumiem bīstamo vielu jomā, kas tika pieņemta EEZ Apvienotās komitejas sanāksmē 1999. gada 26. martā (OV C 185, 6. lpp.), un, otrkārt, prasība atļūdzināt iespējamo kaitējumu, kas radies prasītājam saistībā ar apstrīdētā lēmuma pieņemšanu.

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelāciju noraidīt;
- 2) Polyelectrolyte Producers Group atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 10, 14.1.2006.

Tiesas rīkojums 2007. gada 22. janvārī — Bart Nijs pret Eiropas Kopienų Revīzijas palātu

(Lieta C-373/05 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Ierēdņi — Lēmums ierēdņi nepaaugstināt LA 5 pakāpē — Iepriekšēja sūdzība — Identisks priekšmets un pamats — Acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība)

(2007/C 82/17)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Bart Nijs (pārstāvis — F. Rollinger, advokāts)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienų Revīzijas palāta (pārstāvji — T. Kennedy un G. Corstens)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība, kas iesniegta par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2005. gada 26. maija rīkojumu lietā T-377/04 Nijs/Revīzijas palāta, ar kuru Pirmās instances tiesa kā nepieņemamu ir noraidījusi prasību atcelt Revīzijas palātas lēmumu prasītāju nepaaugstināt tulkošana — redaktora pakāpē (LA5), veicot paaugstināšanu 2003. gadā

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Nijs atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 330, 24.12.2005.

Tiesas rīkojums 2007. gada 26. janvārī — Elisabetta Righini pret Eiropas Kopienų Komisiju

(Lieta C-57/06 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Ierēdņi — Pagaidu darbinieki — Klasificēšana pakāpē un līmenī — Klasificēšana augstākā karjeras pakāpē — Faktu sagrozišana — Kļūdas pamatojumā — Daļēji acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota apelācija)

(2007/C 82/18)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Elisabetta Righini (pārstāvis — E. Boigelot, avocat)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — V. Joris un C. Berardis-Kayser, pārstāvji, D. Waelbroeck, avocat)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2005. gada 15. novembra spriedumu lietā T-145/04 *Righini*/Komisija, ar kuru Pirmās instances tiesa noraidīja prasību atcelt Komisijas lēmumus par prasītājas klasifikāciju A7/3 pakāpē, stājoties amatā, un, vajadzības gadījumā, 2004. gada 21. janvāra lēmumu par prasītājas sūdzības noraidījumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *Righini* sedz tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 74, 25.3.2006.

Tiesas (astotā palāta) rīkojums 2007. gada 19. janvārī (*Dioikitiko Protodikeio Tripolis* (Grieķija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Carrefour* — *Marinopoulos AE* pret *Nomarchiaki aftodioikisi Tripolis*

(Lieta C-126/06) (¹)

(Preču brīva aprīte — EKL 28. pants — Kvantitatīvie ierobežojumi — Pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību — Sasaldētu, ceptu maizes izstrādājumu tirdzniecība)

(2007/C 82/19)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Dioikitiko Protodikeio Tripolis

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Carrefour* — *Marinopoulos AE*

Atbildētāja: *Nomarchiaki aftodioikisi Tripolis*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Dioikitiko Protodikeio Tripolis* — EKL 28. panta interpretācija — Iepriekš apceptu maizes izstrādājumu ("bake-off" produkti) tirdzniecība — Atļaujas pieprasīšana

Rezolutīvā daļa:

EKL 28. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir valsts tiesiskais regulējums, ar kuru "bake-off" produktu tirdzniecībai tiek piemērotas tādas pašas prasības kā maizes un tradicionālo maizes izstrādājumu pilnam ražošanas un tirdzniecības procesam.

(¹) OV C 108, 6.5.2006.

Tiesas rīkojums 2006. gada 12. decembrī — *Autosalone Ispra Snc* pret Eiropas Atomenerģijas Kopien

(Lieta C-129/06 P) (¹)

(Apelācija — Eiropas Atomenerģijas Kopienas ārpuslīgumiskā atbildība — Notekūdeņu krātuves applūde — Denaturācija — Pierādījumu savākšanas pasākumi)

(2007/C 82/20)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Autosalone Ispra Snc* (pārstāvis — B. Casu, advokāts)

Pretējā puse procesā: Eiropas Atomenerģijas Kopiena, ko pārstāv Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — E. de March, pārstāvis, un A. Dal Ferro, advokāts)

Priekšmets

Apelācija, kas ierosināta par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2005. gada 30. novembra spriedumu lietā T-250/02 *Autosalone Ispra*/Komisija, ar kuru Pirmās instances tiesa noraidīja prasību atzīt Kopienas atbildību par zaudējumiem, ko, iespējams, cietusi prasītāja pēc tam, kad applūda notekūdeņu krātuve, par kuras uzraudzību un uzturēšanu ir atbildīgs Kopējais pētījumu centrs *Ispra* — Procesuālo noteikumu pārkāpums saistībā ar pierādīšanas pienākumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelāciju noraidīt;
- 2) *Autosalone Ispra Snc* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 108, 6.5.2006.

Tiesas (septītā palāta) rīkojums 2006. gada 26. janvārī (Handelsgericht Wien (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Auto Peter Petschenig GmbH pret Toyota Frey Austria GmbH

(Lieta C-273/06) ⁽¹⁾

(Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Konkurence — Līgums par mehānisko transportlīdzekļu izplatīšanu — Atbrīvošana pa kategorijām — Regula (EK) Nr. 1475/95 — 5. panta 3. punkts — Līguma pārtraukšana no piegādātāja puses — Regulas (EK) Nr. 1400/2002 stāšanās spēkā — Nepieciešamība pārveidot izplatīšanas tīklu)

(2007/C 82/21)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Handelsgericht Wien

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Auto Peter Petschenig GmbH

Atbildētāja: Toyota Frey Austria GmbH

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Handelsgericht Wien — Komisijas 1995. gada 28. jūnija Regulas (EK) Nr. 1475/95 par Līguma 85. panta 3. punkta piemērošanu dažām mehānisko transportlīdzekļu izplatīšanas un apkalpošanas līgumu kategorijām (OV L 145, 25. lpp.) 5. panta 3. punkta pirmās daļas pirmā ievilkuma un Komisijas 2002. gada 31. jūlija Regulas (EK) Nr. 1400/2002 par Līguma 81. panta 3. punkta piemērošanu vertikālu vienošanos un saskaņotu darbību kategorijām mehānisko transportlīdzekļu nozarē (OV L 203, 30. lpp.) interpretācija — Izplatīšanas līguma pārtraukšana no piegādātāja puses ar paziņojumu vienu gadu iepriekš, jo ir vajadzīga visa tīkla vai ievērojamas tā daļas pārveidošana sakarā ar Regulas (EK) Nr. 1400/2002 stāšanos spēkā

Rezolutīvā daļa

1) *Tas, ka Komisijas 2002. gada 31. jūlija Regula (EK) Nr. 1400/2002 par Līguma 81. panta 3. punkta piemērošanu vertikālu vienošanos un saskaņotu darbību kategorijām mehānisko transportlīdzekļu nozarē ir stājies spēkā, noteikti nenozīmē, ka ir jāpārveido piegādātāja izplatīšanas tīkls Komisijas 1995. gada 28. jūnija Regulas (EK) Nr. 1465/95 par Līguma 85. panta 3. punkta piemērošanu dažām mehānisko transportlīdzekļu izplatīšanas un apkalpošanas līgumu kategorijām 5. panta 3. punkta pirmās daļas*

pirmā ievilkuma nozīmē. Tomēr šī stāšanās spēkā varēja atkarībā no katra piegādātāja īpašā izplatīšanas tīkla organizācijas nozīmēt, ka ir vajadzīga tādas pārmaiņas, kas ir faktiskā minētā tīkla pārveidošana šī noteikuma nozīmē.

2) *Piegādātājam pēc Regulas Nr. 1400/2002 stāšanās spēkā ieviešot selektīvas izplatīšanas sistēmu, kuras ietvaros, pirmkārt, uz izplatītājiem neattiecas ierobežojums attiecībā uz teritoriju, kurā tie var pārdot preces, uz ko attiecas līgums un, otrkārt, kurā pilnvarotie remontētāji var ierobežot savas darbības tikai ar remonta un tehniskās apkopes pakalpojumu sniegšanu, var būt izplatīšanas tīkla pārveidošana Regulas Nr. 1475/95 5. panta 3. punkta pirmās daļas pirmā ievilkuma nozīmē. Valsts tiesām un šķīrējtiesām ir jāizvērtē, vai tāds ir gadījums atkarībā no konkrētā strīda, kas tiem ir iesniegts izskatīšanai, faktu kopuma un it īpaši no pierādījumiem, ko šim nolūkam sniedzis piegādātājs.*

⁽¹⁾ OV C 212, 2.9.2006.

Tiesas (trešā palāta) rīkojums 2007. gada 25. janvārī (Krajský súd v Prešove (Slovākijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — František Koval'ský pret Mesto Prešov, Dopravný podnik Mesta Prešov, a.s.

(Lieta C-302/06) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas Papildu protokols — Tiesības uz īpašumu — Elektroinstalāciju uzstādīšana privātos zemes gabalos, neparedzot kompensāciju īpašniekiem — Tiesas kompetences neesamība)

(2007/C 82/22)

Tiesvedības valoda — slovēņu

Iesniedzējtiesa

Krajský súd v Prešove

Lietas dalībnieki

Prasītāja: František Koval'ský

Atbildētāji: Mesto Prešov, Dopravný podnik Mesta Prešov, a.s.

Personas, kas iestājušās lietā — Zuzana Petrová, Ondrej Valla

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Krajský súd v Prešove* — ES līguma 6. panta, kā arī Parīzē 1952. gada 20. martā parakstītās Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas Papildu protokola 1. panta interpretācija — Tiesības uz īpašumu — Valsts tiesību akti, kas atļauj uzstādīt elektrotehniskās ierīces privātos zemes gabalos, neparedzot īpašnieku tiesības saņemt kompensāciju

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Kopienu Tiesa acīmredzami nav kompetenta atbildēt uz jautājumiem, ko *Krajský súd v Prešove* uzdevusi ar 2006. gada 2. maija un 21. jūlija lēmumiem.

(¹) OV C 249, 14.10.2006.

Prasība, kas celta 2006. gada 13. decembrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku

(Lieta C-503/06)

(2007/C 82/23)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — *D. Recchia*, pārstāvis)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka *Regione Liguria*, pieņemot un piemērojot tādu tiesisko regulējumu, ar ko atļauj veikt atkāpes no savvaļas putnu aizsardzības sistēmas, kas neatbilst Direktīvā 79/409/EEK (¹) minētajiem nosacījumiem, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 9. pants;
- piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pēc sūdzības saņemšanas Komisija uzzināja par *Regione Liguria* pieņemto 2001. gada oktobra Likumu Nr. 34, kas pieņemts, lai regulētu atkāpju piemērošanas procedūru attiecībā uz savvaļas dzīvnieku aizsardzības sistēmu, ko paredz iepriekš minētās direktīvas 9. pants. Šo reģionālais likums tika grozīts ar 2002. gada 13. augusta Reģionālo likumu Nr. 31.

Pēc Komisijas domām, Reģionālais Likums Nr. 34/2001, kā tas tika grozīts, pretlikumīgi atļauj medīt putnu sugas, kuras aizsargā šī direktīva, tiktāl, ciktāl tajā:

- vispārēji un abstraktā veidā, kā arī bez laika ierobežojuma ir nedefinētas sugas, uz kurām tiek attiecināta atkāpe, savukārt atkāpe ir īpašs noregulējošs pasākums, kuru var pieņemt tikai pēc tam, kad ir veikta pārbaude par to, ka ir ievēroti noteikti zinātniska rakstura nosacījumi;
- attiecībā atsevišķiem atkāpes pasākumiem nav paredzēts pienākums norādīt uz vienu no abstraktajiem iemesliem, kas atļaut piešķirt direktīvas 9. pantā paredzēto atkāpi, un neparedz pienākumu paskaidrot praktiskus iemeslus attiecīgā uz to, kādēļ attiecīgais pasākums ir noteikts, pamatojoties uz abstrakta iemesla vajadzību.
- nav paredzēta pārbaude, lai varētu pārliecināties par to, ka nepastāv citi iespējami risinājumi, kā arī neparedz nekādu norādi uz iestādi, kurai ir tiesības paziņot, ka direktīvas 9. pantā paredzētie nosacījumi ir ievēroti.

Uz to, ka Reģionālais likums Nr. 34/2001, kā tas tika grozīts, ir nesaderīgs ar direktīvu, norāda īpašie pasākumi, kas atļauj medības, no kā neizriet, ka nepastāv citi iespējami risinājumi, kā arī kādu abstrakto iemeslu īpašo iemeslu dēļ ir vajadzīga atkāpes piemērošana.

Pēc argumentētā atzinumā norādītā termiņa beigām *Regione Liguria* 2006. gada 31. oktobrī atcēla Reģionālo likumu Nr. 34/2001, kā to groza 2006. gada 31. oktobra Reģionālais likums Nr. 35/2006, un pieņēma Reģionālo likumu Nr. 36/2006, kas atļauj atkāpes attiecībā uz medībām un kas paredzēja tādas pašas nesaderības ar iepriekš minētās direktīvas 9. pantu kā tās, kuras bija paredzētas iepriekšējā reģionālā tiesiskā akta ietvaros.

(¹) Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīva 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību, OV L 103, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Tribunale civile di Genova (Itālija) 2007. gada 18. janvāra rīkojumu — *Autostrada dei Fiori SpA, AISCAT, Associazione Nazionale dei Gestori delle Autostrade* pret Itālijas Republikas valdību, Infrastruktūru un transporta ministriju, Ekonomikas un finanšu ministriju, *Azienda nazionale autonoma delle strade (ANAS)**

(Lieta C-12/07)

(2007/C 82/24)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale civile di Genova

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: *Autostrada dei Fiori SpA, AISCAT, Associazione Nazionale dei Gestori delle Autostrade*

Atbildētājas: Itālijas Republikas valdība, Infrastruktūru un transporta ministrija, Ekonomikas un finanšu ministrija, *Azienda nazionale autonoma delle strade (ANAS)*

Prejudiciālie jautājumi

1) vai Eiropas Kopienu Tiesa uzskata, ka subjekts, kuram ir akciju sabiedrības forma un kuram ir mērķi, funkcijas un tiesības iesaistīties tirgū, kuru Itālijas likumdevējs ir piešķīris ANAS spa (kā tas it īpaši izriet no pasākuma, ar kuru tiek noteikts jauna subjekta izveidošana; uzņēmuma statūti tika apstiprināti ar 2002. gada 18. decembra starpministiju dekrētu un jaunajiem tiesību noteikumiem, kas paredzēti 2006. gada 3. oktobra Likuma-dekrēta 2. panta 82.-90. punktā, tika pārveidoti par likumu ar grozījumiem, ko valdība veica ar "maksimālo grozījumu" "Finanšu" likuma 2007. gadam 1. panta 1034. punktu) atbilstoši Kopienas tiesību kārtībai, ir uzskatāms par uzņēmumu, pat, ja tas ir publisks uzņēmums, uz kuru ir attiecināmi konkurences tiesību noteikumi (EKL 86. pants)?

Apstiprinošas atbildes gadījumā Eiropas Kopienu Tiesai papildus jāuzdod šādi prejudiciāli jautājumi:

2) vai tāds tiesiskais regulējums, kuram ir līdzīgas raksturiezīmes, kādas ir attiecīgajam tiesiskajam regulējumam, pat ja tas ir grozīts ar 2006. gada Likumu Nr. 268, kas atšķirībā no pamattiesībām veikt ekspropriāciju, kas tiek piešķirtas tādām konkurējošām publiskam uzņēmumam kā ANAS spa, nosaka "iespējamās tiesības uz kompensāciju", ir saderīgs ar pamattiesībām uz īpašumu, kas tiek aizsargātas ar Eiropas Kopienu tiesisko regulējumu?

3) vai, ņemot vērā attiecīgo tiesisko regulējumu un ņemot vērā grozījumus, kas tika ieviesti, to pārveidojot likumā, kā arī ņemot vērā "maksimālo grozījumu" "Finanšu" likuma 2007. gadam, Kopienu tiesiskais regulējums un it īpaši tiesību noteikumi iekšējā tirgus konkurences jomā (EKL 43. pants un turpmākie panti, 81. pants un turpmākie panti), aizliedz piešķirt uzņēmumam, kas pilnībā atrodas valsts īpašumā un kuram ir līdzīgas raksturiezīmes, kādas tās ir ANAS spa, pagaidu kārtā, bet nenosakot beigu termiņu, veikt publisko pakalpojumu vai infrastruktūru pārvaldi, neveicot konkursa procedūru?

4) vai saistībā ar publisko pakalpojumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru Kopienu tiesiskais regulējums aizliedz dalībvalstīm paplašināt tiesisko regulējumu, ko regulē publiskā iepirkuma direktīvas attiecībā uz "vertikālām" darbībām, kuras radīja privāti koncesionāri, kuriem tika piešķirta līgumu izpilde, un turpmāk dalībvalstij paturēt tālākas tiesības noteikt konkursa komitejas, kas izvērtē koncesionāru iesniegtos piedāvājumus?

5) vai finanšu pasākumi, tiktāl, ciktāl tie piešķir priekšrocības, kas netiek piešķirtas privātiem konkurentiem, un tiktāl, ciktāl tie nav pakļauti atsevišķai grāmatvedībai, kuri ir līdzīgi tiem pasākumiem, kuri ar 2002. gada Likumu-dekrēta Nr. 138 7. panta 12. punktu un 2002. gada Likumu-dekrēta Nr. 138 7. panta 1.c punktu, kā arī ar 2005. gada Finanšu likuma (2004. gada 30. decembra Likums Nr. 311) Nr. 435 bijušo 1. pantu, kas tika ieviesti par labu ANAS, atļaujot tam piešķirt no *Cassa depositi e Prestiti s.p.a.* aizņēmumus uz atvieglojamiem noteikumiem, kā arī tādus pasākumus, kas līdzīgi tādiem pasākumiem, ko paredz 2004. gada Likuma Nr. 311 (Finanšu likums 2005. gadam) 1. panta 453. punkts, un/vai tādi, kas paredzēti 2003. gada Likuma Nr. 289 76. panta 2. punktā, atbilstoši kuriem ANAS spa saņem būtisku valsts atbalstu, kas ir paziņots kā tāds atbalsts, kas paredzēts infrastruktūras projektiem, bet tomēr nenosaka jebkādu pienākumu vest atsevišķu grāmatvedību, ir uzskatāmi par valsts atbalstu, kas ir aizliegts ar EK līguma 87. un turpmākiem pantiem?

Apelācija, ko 2007. gada 22. janvārī ierosinājusi Marguerite Chetcuti par Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta) 2006. gada 8. novembra spriedumu lietā T-357/04 Chetcuti pret Komisiju

(Lieta C-16/07 P)

(2007/C 82/25)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Marguerite Chetcuti* (pārstāvis — *M.-A. Lucas*, advokāts)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Kopienu Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta) 2006. gada 8. novembra spriedumu lietā T-357/04 *Chetcuti/Komisija*;

— apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumus Pirmās instances tiesā, proti:

— atcelt atlases komisijas 2004. gada 22. jūnija lēmumu, pamatojoties uz 2004. gada 6. aprīļa konkursa paziņojuma COM/PA/04 III punktu, noraidīt prasītājas kandidātūru;

- atcelt turpmākos konkursa procedūras aktus un it īpaši kandidātu, kas atbilst konkursa paziņojumā noteiktajiem nosacījumiem, sarakstu, ko izveidojusi atlases komisija, Komisijas lēmumu, kurā uz šā pamata ir noteikts vakancu skaits, piemēroto kandidātu sarakstu, ko izveidojusi atlases komisija sava darba beigās, un lēmumus par iecelšanu amatā, ko uz šā pamata pieņēmusi iecelējinstiitūcija;
- piespriest Komisijai atlīdzināt pirmās instances tiesāšanās izdevumus;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus Tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja savas prasības pamatojumam izvirza vienu vienīgu pamatu, kas ir saistīts ar to, ka Pirmās instances tiesa neesot ievērojusi iekšējā konkursa jēdzienu Civildienesta noteikumu 4. panta un 29. panta 1. punkta b) apakšpunkta — redakcijā, kas bija spēkā konkursa paziņojuma publicēšanas laikā, — izpratnē, kā arī darbā pieņemšanas mērķi, kas noteikts to 27. pantā un 4. panta 1. punktā, un vienlīdzīgas attieksmes principu vai vismaz pienākumu norādīt pamatojumu.

Šā pamata ietvaros apelācijas sūdzības iesniedzēja būtībā apgalvo, ka no Tiesas un Pirmās instances tiesas judikatūras izriet, ka termins “iestādes iekšējais konkurss” attiecas uz visām personām, kas atrodas tās dienestā sakarā ar publisko tiesību saikni, ieskaitot palīgdarbiniekus, un ka Pirmās instances tiesa nav ievērojusi šo judikatūru, kā arī termina “iekšējais konkurss” piemērojamību, koncentrēdamās uz konkursa galveno mērķi, kas noteikts uz subjektīvas kvalifikācija pamata, nevis uz tā būtības pamata, kas noteikta atbilstoši objektīviem pieļaušanas konkursam nosacījumiem, kas ietverti paziņojumā par konkursu.

Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka, lai gan nevar noliegt, ka iecelējinstiitūcijai ir plaša rīcības brīvība, precizējot paziņojumā par konkursu pieļaušanas šim konkursam nosacījumus, šī brīvība tomēr ir jāsteno, ņemot vērā aizpildāmās vakances un dienesta intereses, tā, ka nevar pieļaut argumentu, ka palīgdarbinieki ir jāizslēdz, jo atšķirībā no ierēdņiem un pagaidu darbiniekiem tiem sākotnējās nodarbinātības laikā nav jāpierāda, ka viņi ir visspējīgākie, visefektīvākie un visgodīgākie. Šādām īpašībām būtu jābūt pierādītām tikai konkursa paziņojumā paredzēto iepriekšējās atlases un atlases pārbaudījumu veiksmīga iznākuma gadījumā. Turklāt tas pats attiecas uz spēju pierādījumu veikt aizpildāmā amata darbu.

Visbeidzot, pakārtoti, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka pārsūdzētais spriedums nav pietiekami pamatots, jo Pirmās instances tiesa nav atbildējusi uz tās argumentu par paziņojuma par konkursu iekšējām pretrunām, jo tas, šķiet, izslēdzot palīgdarbinieku kandidatūras, bet ļauj darba pieredzes aprēķināšanā ņemot vērā pieredzi, kas iegūta noteiktu funkciju grupu palīgdarbinieku statusā.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itālija) 2007. gada 25. janvāra rīkojumu — Confcooperative Friuli Venezia Giulia, Luigi Soini, Azienda Agricola Vivai Pinat Mario e figlio pret Lauksaimniecības, pārtikas un mežkopības politikas ministriju, Regione Friuli Venezia Giulia

(Lieta C-23/07)

(2007/C 82/26)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Confcooperative Friuli Venezia Giulia, Luigi Soini, Azienda Agricola Vivai Pinat Mario e figlio

Atbildētāji: Lauksaimniecības, pārtikas un mežkopības politikas ministrija, Regione Friuli Venezia Giulia

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Līgums par Ungārijas Republikas pievienošanu Eiropas Savienībai (2003. gada 23. septembra OV L 236) jāinterpretē tādā nozīmē, ka, sākot no 2004. gada 1. maija, attiecībā uz Ungārijā un Kopienā ražotu vīnu nosaukumiem ir attiecināmi tikai tie Kapienu tiesību noteikumi, kas minēti Regulā Nr. 1493/99 ⁽¹⁾ un Regulā Nr. 753/2002 ⁽²⁾, kā to groza Regula Nr. 1429/2004 ⁽³⁾?
- 2) Vai Regulas Nr. 1493/99 52. pants ir atbilstošs tiesiskais pamats, balstoties uz kuru Eiropas Komisija var atcelt vīna nosaukuma izmantošanu (šajā gadījumā nosaukumu “Tocai friulano”), kas tiek attiecināts uz vīnogulāju šķirni, kura ir likumīgi ierakstīta attiecīgajā Itālijas valsts reģistrā un uz to ir veikta atsauce attiecīgās Kapienas regulās?

3) Vai EK līguma 34. panta 2. punkta otrā daļa, kas Eiropas Kopienā aizliedz diskrimināciju starp lauksaimniecības preču ražotājiem un patērētājiem, aizliedz diskriminēt ražotājus un lietotājus, kas izmanto vienu no Regulas Nr. 753/2002 I pielikuma (kā to groza Regula Nr. 1429/2002) sarakstā minētajiem 122 vīna nosaukumiem, proti, vīna nosaukumu "Tocai friulano", tiktāl, ciktāl tas aizliedz turpināt lietot šo vīna nosaukumu pēc 2007. gada 31. marta?

4) Vai Komisijas Regulas Nr. 753/2002 19. panta 2. punkts, kas piešķir tiesības lietot vīnogulāju šķirnes nosaukumus, kas minēti šīs regulas I pielikumā (kā to groza Regula Nr. 1429/2004), jāinterpretē tādā nozīmē, ka ir iespējams uzskatīt un tiesiski atļaut pastāvēt homonīmu nosaukumu gadījumiem, kas rodas starp vīnogulāju šķirņu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, kuras attiecas uz Eiropas Kopienā ražotiem vīniem?

5) Gadījumā, ja atbilde uz ceturto jautājumu ir apstiprinoša, vai EKL 34. panta 2. punkta otrā daļa, kas Eiropas Kopienā aizliedz diskrimināciju starp lauksaimniecības preču ražotājiem un patērētājiem, aizliedz Komisijai piemērot vienā no savām regulām (753/2002) homonīmu nosaukumu kritēriju tādā veidā, kas izriet no šīs regulas I pielikuma piemērošanas, proti, atzīstot par tiesisku lietot vairāku vīnogulāju šķirņu nosaukumus, kas satur nosaukumus, kuri ir pilnībā vai daļēji homonīmi ar vienādu skaitu ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, bet neļauj atzīt par tiesisku lietot vienu no vīnogulāju šķirnes nosaukumiem ("Tocai friulano"), kas Eiropas tirgū likumīgi tika lietots jau vairākus gadsimtus?

6) Vai Regulas Nr. 1493/99 50. pants ir jāinterpretē tādā nozīmē, ka piemērojot TRIPS Līguma 23. un 24. pantā paredzētos noteikumus un it īpaši šī Līguma 24. panta 6. punktā paredzēto noteikumu saistībā ar homonīmiem vīnogulāju šķirņu nosaukumiem, Eiropas Savienības Ministru padome vai dalībvalstis (un vēl jo mazāk Eiropas Komisija) nevar pieņemt vai apstiprināt tādus pasākumus kā Komisijas Regulu Nr. 753/2002, kas attiecībā uz homonīmiem nosaukumiem piedāvā dažādus risinājumus saistībā ar vīnu nosaukumiem, kuriem, skatoties no homonīmu nosaukumu viedokļa, ir vienas un tās pašas raksturiezīmes?

7) Vai Regulas Nr. 1493/99 preambulas 56. apsvērumā un 50. pantā minētā atsauksme uz TRIPS Līguma 23. un 24. pantu, kas atļauj dalībvalstīm, kuras ir šī līguma dalībnieces, aizsargāt homonīmus nosaukumus, atļauj šo tiesību noteikumu tieši piemērot Kopienas tiesiskajā regulējumā, ņemot vērā Eiropas Kopienas Tiesas judikatūru?

(¹) OV L 179, 1. lpp.

(²) OV L 118, 1. lpp.

(³) OV L 263, 11. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itālija) 2007. gada 25. janvāra rīkojumu — Cantina Produttori Cormons, Luigi Soini pret Lauksaimniecības, pārtikas un mežkopības politikas ministriju, Regione Friuli Venezia Giulia

(Lieta C-24/07)

(2007/C 82/27)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Cantina Produttori Cormons, Luigi Soini

Atbildētājas: Lauksaimniecības, pārtikas un mežkopības politikas ministrija, Regione Friuli Venezia Giulia

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Līgums par Ungārijas Republikas pievienošanu Eiropas Savienībai (2003. gada 23. septembra OV L 236) jāinterpretē tādā nozīmē, ka, sākot no 2004. gada 1. maija, attiecībā uz Ungārijā un Kopienā ražotu vīnu nosaukumiem ir attiecināmi tikai tie Kopienas tiesību noteikumi, kas minēti Regulā Nr. 1493/99 (¹) un Regulā Nr. 753/2002 (²), kā to groza Regula Nr. 1429/2004 (³)?

2) Vai Regulas Nr. 1493/99 52. pants ir atbilstošs tiesiskais pamats, balstoties uz kuru Eiropas Komisija var atcelt vīna nosaukuma izmantošanu (šajā gadījumā nosaukumu "Tocai friulano"), kas tiek attiecināts uz vīnogulāju šķirni, kura ir likumīgi ierakstīta attiecīgajā Itālijas valsts reģistrā un uz to ir veikta atsauce attiecīgās Kopienas regulās?

3) Vai EK līguma 34. panta 2. punkta otrā daļa, kas Eiropas Kopienā aizliedz diskrimināciju starp lauksaimniecības preču ražotājiem un patērētājiem, aizliedz diskriminēt ražotājus un lietotājus, kas izmanto vienu no Regulas Nr. 753/2002 I pielikuma (kā to groza Regula Nr. 1429/2002) sarakstā minētajiem 122 vīna nosaukumiem, proti, vīna nosaukumu "Tocai friulano", tiktāl, ciktāl tas aizliedz turpināt lietot šo vīna nosaukumu pēc 2007. gada 31. marta?

4) Vai Komisijas Regulas Nr. 753/2002 19. panta 2. punkts, kas piešķir tiesības lietot vīnogulāju šķirnes nosaukumus, kas minēti šīs regulas I pielikumā (kā to groza Regula Nr. 1429/2004), jāinterpretē tādā nozīmē, ka ir iespējams uzskatīt un tiesiski atļaut pastāvēt homonīmu nosaukumu gadījumiem, kas rodas starp vīnogulāju šķirņu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, kuras attiecas uz Eiropas Kopienā ražotiem vīniem?

- 5) Gadījumā, ja atbilde uz ceturto jautājumu ir apstiprinoša, vai EKL 34. panta 2. punkta otrā daļa, kas Eiropas Kopienā aizliedz diskrimināciju starp lauksaimniecības preču ražotājiem un patērētājiem, aizliedz Komisijai piemērot vienā no savām regulām (753/2002) homonīmu nosaukumu kritēriju tādā veidā, kas izriet no šīs regulas I pielikuma piemērošanas, proti, atzīstot par tiesisku lietot vairāku vīnogulāju šķirņu nosaukumus, kas satur nosaukumus, kuri ir pilnībā vai daļēji homonīmi ar vienādu skaitu ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, bet neļauj atzīt par tiesisku lietot vienu no vīnogulāju šķirnes nosaukumiem ("*Tocai friulano*"), kas Eiropas tirgū likumīgi tika lietots jau vairākus gadsimtus?
- 6) Vai Regulas Nr. 1493/99 50. pants ir jāinterpretē tādā nozīmē, ka piemērojot TRIPS Līguma 23. un 24. pantā paredzētos noteikumus un it īpaši šī Līguma 24. panta 6. punktā paredzēto noteikumu saistībā ar homonīmiem vīnogulāju šķirņu nosaukumiem, Eiropas Savienības Ministru padome vai dalībvalstis (un vēl jo mazāk Eiropas Komisija) nevar pieņemt vai apstiprināt tādus pasākumus kā Komisijas Regulu Nr. 753/2002, kas attiecībā uz homonīmiem nosaukumiem piedāvā dažādus risinājumus saistībā ar vīnu nosaukumiem, kuriem, skatoties no homonīmu nosaukumu viedokļa, ir vienas un tās pašas raksturiezīmes?
- 7) Vai Regulas Nr. 1493/99 preambulas 56. apsvērumā un 50. pantā minētā atsauksme uz TRIPS Līguma 23. un 24. pantu, kas atļauj dalībvalstīm, kuras ir šī līguma dalībnieces, aizsargāt homonīmus nosaukumus, atļauj šo tiesību noteikumu tieši piemērot Kopienas tiesiskajā regulējumā, ņemot vērā Eiropas Kopienas Tiesas judikatūru?

(¹) OV L 179, 1. lpp.
 (²) OV L 118, 1. lpp.
 (³) OV L 263, 11. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Conseil d'État* (Francija) 2007. gada 26. janvārī rīkojumu — *Banque Fédérative du Crédit Mutuel* pret *Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie*

(Lieta C-27/07)

(2007/C 82/28)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Banque Fédérative du Crédit Mutuel*

Atbildētājs: *Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie*

Prejudiciālais jautājums

5 % no nodokļu kredīta iekļaušana Francijā reģistrēta mātesuzņēmuma apliekamajā peļņā gadījumā, kad meitasuzņēmums, kas atrodas kādā citā Eiropas Savienības dalībvalstī, izmaksā sadalīto peļņu mātesuzņēmumam, ja šī sadalītā peļņa izmaksas vietā šajā citā valstī aplikta ar nodokli, nerada nekādas sekas attiecībā uz mātesuzņēmuma aplikšanu ar nodokļiem, ja tas tos pilnībā var iekļaut nodokļu kredītā attiecībā uz maksājamajiem nodokļiem. Gadījumā, ja mātesuzņēmums nav pieņēmis lēmumu izmaksāt peļņu tās akcionāriem laika periodā, kas sastāda piecus gadus, tas nevar izmantot nodokļu priekšrocības nodokļu kredīta veidā, vai papildu nodokļa uzlikšana uzņēmumiem tādēļ ka to apliekamajā peļņā iekļauto 5 % no nodokļu kredīta, var tikt uzskatīta par tādu, ko atļauj 1990. gada 23. jūlija Direktīvas Nr. 90/435/EEK (¹) 7. panta 2. punkts, ņemot vērā šāda veida atvilkuma niecīgo apmēru un apstākļus, kādos tas ir ieviests tiešā saistībā ar nodokļu kredīta maksājumiem, kas ir ieviesti, lai mazinātu dividenžu izmaksu dubulto aplikšanu ar nodokli, vai arī tā jāuzskata par šīs pašas direktīvas 4. pantā noteikto mērķu nepildīšanu?

(¹) Padomes 1990. gada 23. jūlija Direktīva 90/435/EEK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kas atrodas dažādās dalībvalstīs (OV L 225, 6. lpp.).

Apelācija, ko 2007. gada 26. janvārī ierosināja *NV Ter Lembeek International* par Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2006. gada 23. novembra spriedumu lietā T-217/02 *NV Ter Lembeek International* pret Eiropas Kopienas Komisiju

(Lieta C-28/07 P)

(2007/C 82/29)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *NV Ter Lembeek International* (pārstāvji — T. P. Vande Mēle [J. P. Vande Maele], F. Veikmans [F. Wijckmans] un F. Taitshäfers [F. Tuytschaever], advokāti)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Kopienas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- šo apelāciju atzīt par pieņemamu un pamatotu, un spriedumu lietā T-217/02 atcelt tiktāl, ciktāl ar to ir tikusi noraidīta pirmā pamata pirmā daļa;
- Komisijai piespriest atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Kā vienīgais pamats apelācijas sūdzībā tiek minēts tas, ka, apstrīdētajā spriedumā kļūdaini konstatējama, ka apelācijas iesniedzējai ir dota priekšroka EKL 87. panta 1. punkta izpratnē, Tiesa ir pārkāpusi EKL 87. panta 1. punktu.
2. Vienīgajam pamatam ir divas daļas:
  - primāri, ar apstrīdēto spriedumu tiek pārkāpts EKL 87. panta 1. punkts tiktāl, ciktāl tajā, raugoties uz EKL 87. panta 1. punktu no formāla un nevis ekonomiska skatupunkta, tika konstatēts, ka apelācijas iesniedzējai EKL 87. panta 1. punkta izpratnē ir dota priekšroka.
  - pakārtoti: ar apstrīdēto spriedumu ir pārkāpts EKL 87. panta 1. punkts tiktāl, ciktāl tajā ir secināts, ka attiecīgo akciju vērtība nav pārvērtēta, un ka šī nepārvērtēšana EKL 87. panta 1. punkta izpratnē ir jākvalificē kā priekšrokas došana.

Prasība, kas celta 2007. gada 29. janvārī — Eiropas Kopienu Komisija pret Spānijas Karalisti

(Lieta C-32/07)

(2007/C 82/30)

*Tiesvedības valoda — spāņu***Lietas dalībnieki***Prasītāja:* Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — R. Vidal Puig un W. Wils)*Atbildētāja:* Spānijas Karaliste**Prasītājas prasījumi:**

- atzīt, ka noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 27. septembra Direktīvu 2001/84/EK par tālākpārdošanas tiesībām par labu mākslas oriģināldarba autoram⁽¹⁾, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti saskaņā ar šo direktīvu;
- piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas transponēšanas valsts tiesībās termiņš beidzās 2005. gada 31. decembrī.

⁽¹⁾ OV L 272, 32. lpp.**Prasība, kas celta 2007. gada 31. janvārī — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku**

(Lieta C-36/07)

(2007/C 82/31)

*Tiesvedības valoda — itāļu***Lietas dalībnieki***Prasītāja:* Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — C. Cattabriga, pārstāvis)*Atbildētāja:* Itālijas Republika**Prasītājas prasījumi:**

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2004. gada 26. aprīļa direktīvas 2004/68/EK⁽¹⁾, ar ko nosaka dzīvnieku veselības noteikumus par dažu nagaiņu sugu dzīvnieku importu un tranzītu caur Kopienām, groza Direktīvas 90/426/EEK un 92/65/EEK un atceļ Direktīvu 72/462/EEK prasības un jebkurā gadījumā neinformējot par šādiem tiesību noteikumiem Komisiju, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 18. panta 1. punkts;
- piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš direktīvas 2004/68/EK transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2005. gada 20. novembrī.

⁽¹⁾ OV L 139, 321. lpp.

Apelācija, ko 2007. gada 1. februārī ierosinājusi Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading par Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2006. gada 30. novembra spriedumu lietā T-382/04 Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta C-38/07 P)

(2007/C 82/32)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading (pārstāvis — H. de Bie, advokats)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Kopienu Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2006. gada 30. novembra spriedumu lietā T-382/04;
- atcelt Eiropas Kopienu Komisijas 2004. gada 17. jūnija lēmumu (REM 19/2002), kurā Komisija atzina, ka atbrīvošana no ievadmuitas nodokļa konkrētajā lietā nav pamatota;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja pārsūdzēto spriedumu apstrīd šādu iemeslu dēļ.

Muitas kodeksa ⁽¹⁾ 239. panta kopā ar Komisijas Regulas (EEK) Nr. 2454/93 ⁽²⁾ ("īstenošanas regula") 899.-909. pantu pārkāpums un nepietiekams Pirmās instances tiesas atzinumu pamatojums vai katrā ziņā pamatojums, no kura neizriet tās atzinums.

Izvērtējot kopā kļūdas raksturu, apelācijas iesniedzējas profesionālo pieredzi un izrādītās rūpības apmēru, bija jāsecina, ka atbrīvošana noteikti bija nosakāma. Pirmās instances tiesa savā spriedumā nepareizi balstījās uz pieņēmumu, ka šajā lietā piemērojami tiesību akti par tā saucamā rīsa papīra klasificēšanu saskaņā ar tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu atbilstoši Padomes Regulai (EEK) Nr. 2658/87 ⁽³⁾ nebija sarežģīti. Apelācijas sūdzības iesniedzēja apstrīd necepta rīsa papīra klasifikāciju atbilstoši Pirmās instances tiesas, Komisijas un Nīderlandes muitas iestāžu noteiktajam. Tā apgalvo, ka Pirmās instances tiesa nepareizi secināja, ka Heuschen & Schrouff bija liela profesionālā pieredze importa un eksporta jomā. Šajā sakarā Pirmās instances tiesa nepareizi raksturoja Heuschen & Schrouff kā pieredzējušu uzņēmēju un tādējādi kā eksperti darbā ar importa un eksporta formalitātēm. Pārsūdzētajā spriedumā

Pirmās instances tiesa esot noteikusi pārlietu lielas prasības saistībā ar Heuschen & Schrouff rūpības pienākumu, pat ja tā būtu pieredzējusi uzņēmēja. Turklāt Pirmās instances tiesa nepareizi identificējusi Heuschen & Schrouff ar tās nolīgto tiešo pārstāvi.

⁽¹⁾ Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regula (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 253, 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 1987. gada 23. jūlija Regula (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 1. februārī — Eiropas Kopienu Komisija pret Spānijas Karalisti

(Lieta C-39/07)

(2007/C 82/33)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — H. Støvlbæk un R. Vidal Puig)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, neveicot visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai attiecībā uz slimnīcas farmaceita profesiju transponētu Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvu 89/48/EEK ⁽¹⁾ par vispārēju sistēmu tādu augstākās izglītības diplomu atzīšanai, ko piešķir par vismaz trīs gadu profesionālo izglītību, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Spānijas diploms "slimnīcas farmaceits" ["farmacéutico hospitalario"] ir "diploms" Direktīvas 89/48/EEK izpratnē, jo

- tas ir diploms, ko izsniegusi ar Spānijas tiesību aktiem norīkota kompetentā iestāde;

- diploms izsniegts par pēcvidusskolas izglītības kursu, kas ir ilgāks par trīs gadiem, ņemot vērā to, ka, lai saņemtu *Farmacéutico Hospitalario* diplomu, ir vajadzīgs universitātes diploms farmācijas jomā [*Licenciado en Farmacia*], jāpabeidz pilna izglītības programma atbilstošajā specialitātē un jānokārto eksāmens;
  - diploms apliecina, ka tā īpašniekam ir vajadzīgā kvalifikācija, lai Spānijā varētu strādāt slimnīcas farmaceita profesijā.
2. Tāpat slimnīcas farmaceita profesija ir Spānijā "reglamentēta profesija" Direktīvas 89/48/EEK izpratnē.
  3. Padomes 1985. gada 16. septembra Direktīva 85/433/EEK⁽¹⁾ par farmācijas diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecināšanu dokumentu savstarpēju atzīšanu, tostarp par pasākumiem, kas palīdz sekmīgi īstenot tiesības veikt uzņēmējdarbību attiecībā uz noteiktām darbībām farmācijas jomā, neatiecas uz slimnīcas farmaceita profesiju.
  4. Līdz ar to Spānijas Karalistei bija pienākums transponēt Direktīvu 89/48/EEK attiecībā uz slimnīcas farmaceita profesiju. Neveicot šajā sakarā vajadzīgos pasākumus līdz 1991. gada 4. janvārim, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva.

⁽¹⁾ OV L 19, 24.1.1989., 16. lpp.

⁽²⁾ OV L 253, 37. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 1. februārī — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku

(Lieta C-40/07)

(2007/C 82/34)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — *D. Recchia*, *J.-B. Laignelot*, pārstāvji)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 27. jūnija direktīvas 2001/42/EK⁽¹⁾ par noteiktu

plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu prasības, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 13. panta 1. punkts;

- piespriet Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš direktīvas 2001/42/EK transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2004. gada 21. jūlijā.

⁽¹⁾ OV L 197, 30. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 2. februārī — Eiropas Kopienu Komisija pret Grieķijas Republiku

(Lieta C-45/07)

(2007/C 82/35)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — *K. Simonsson*, *M. Konstantinidis* un *F. Hoffmeister*)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka Grieķijas Republika 2005. gada 18. martā, iesniedzot Starptautiskajā jūrniecības organizācijā (SJO) priekšlikumu par "Uzraudzību attiecībā uz kuģu un ostu iekārtu atbilstību SOLAS XI-2 nodaļai un ISPS Kodeksam", nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 10., 71. pants un 80. panta 2. punkts;

- piespriet Grieķijas Republikai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Atbilstoši Komisijas uzskatam Grieķijas Republika, iesniedzot Starptautiskajā jūrniecības organizācijā (SJO) priekšlikumu par jautājumu, kurš ietilpst Regulā (EK) Nr. 725/2004⁽¹⁾ par kuģu un ostas iekārtu drošības pastiprināšanu, nesaņemot no Kopienas atļauju šādi rīkoties, nav ievērojusi pienākumus, ko tai uzliek Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 10., 71. panta un 80. panta 2. punkts.

Komisija uzskata, ka līdz ar Regulas Nr. 725/2004 pieņemšanu Kopienas ekskluzīvā kompetencē ir starptautisko saistību uzņemšanās kuģošanas drošības nozarē. Tādējādi dalībvalstis vairs nav tiesīgas iesniegt savu viedokli Starptautiskajā jūrniecības organizācijā par jautājumiem, kas ir Kopienas ekskluzīvā kompetencē, izņemot gadījumus, ja Kopiena tām piešķir šādu atļauju.

(¹) OV L 129, 29.4.2004., 6. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 1. februārī — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku

(Lieta C-46/07)

(2007/C 82/36)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — L. Pignataro-Nolin un M. van Beek, pārstāvji)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka Itālijas Republika, paturot spēkā tiesību noteikumus, ar kuriem valsts ierēdņiem, atkarībā no tā, vai tie vīrieši vai sievietes, pienākas saņemt vecuma pensiju atšķirīgā vecumā, nav izpildījuši pienākumus, ko tai uzliek EK 141. pants;
- piespriet Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija apgalvo, ka pensiju sistēma, ko pārvalda INPDAP (*Istituto Nazionale della Previdenza per i Dipendenti dell'Amministrazione Pubblica* [Valsts labklājības iestāde valsts iestāžu darbiniekiem]) ir diskriminējoša nodarbinātības shēma, kas ir pretrunā ar EKL 141. pantu, jo tajā noteikts vispārējais pensijas vecums vīriešiem 65 gadu vecumā un sievietēm 60 gadu vecumā.

Apelācija, ko 2007. gada 2. februārī ierosinājis Masdar (UK) Ltd par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2006. gada 16. novembra spriedumu lietā T-333/03 Masdar (UK) Ltd pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta C-47/07 P)

(2007/C 82/37)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Masdar (UK) Ltd (pārstāvji — A. Bentley un P. Green, Barristers)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Kopienu Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- pilnībā atcelt Pirmās instances tiesas 2006. gada 16. novembra spriedumu lietā T-333/03 MASDAR (UK) Ltd./Eiropas Kopienu Komisija;
- piespriet Komisijai samaksāt apelācijas sūdzības iesniedzējam:
  - (i) summu EUR 448 947,78 apmērā, ko apelācijas sūdzības iesniedzējs prasījis lietā T-333/03, vai, pakārtoti, summu EUR 249 314,35 apmērā, vai arī tādu summu, kādu Tiesa uzskata par atbilstošu, un
  - (ii) procentus par (i) punktā minēto summu;
- piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies gan šajā tiesvedībā, gan tiesvedībā Pirmās instances tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Pirmās instances tiesas (PIT) spriedums ir jāatceļ turpmāk minēto iemeslu dēļ.

1. PIT ir pieļāvusi juridisku kļūdu, atzīstot, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs ir rīkojies atbilstoši līgumsaistībām pret *Helmico*, kā rezultātā PIT ir noraidījusi apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumus, kas bija balstīti uz nepamatotu iedziļošanu un neuzdoto lietvedību (*negotiorum gestio*). Rīkojoties šādā veidā, PIT nav ņēmusi vērā apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesības izbeigt apakšuzņēmuma līgumus 1998. gada 2. oktobrī.
2. Neatkarīgi no tā, vai apelācijas sūdzības iesniedzējs rīkojās atbilstoši līgumsaistībām pret *Helmico*, PIT ir pieļāvusi juridisku kļūdu, jo nav ņēmusi vērā i) to, ka Komisija nebija vienkārša līgumslēdzēja puse, bet tai bija piedziņas tiesības, kuras tā varēja izmantot atbilstoši 1977. gada 21. decembra Finanšu regulai, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (¹), un ii) to, kā Komisija izmantoja šīs piedziņas tiesības.

3. PIT ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atzīstot, ka (i) nevar uzskatīt, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs ir rīkojies labā ticībā, (ii) Komisija pati varēja vadīt projektu un (iii) pastāv prasība, ka personai, kas atsaucas uz neuzdotās lietvedības principu, noteikti ir jārikojas, pārstāvamajam par to nezinot.
4. PIT secinājumi, pirmkārt, par pamatiem, kas attiecas uz nepamatotu iedzīvošanos un neuzdoto lietvedību, un, otrkārt, pamatiem, kuri attiecas uz tiesisko paļāvību, ir pretrunīgi.
5. Noraidot apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumu, kas ir balstīts uz nolaidību vai atbildību vainas dēļ, PIT ir pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs nav norādījis pietiekamus argumentus, ņemot vērā, ka šīs lietas faktiskie apstākļi izriet jau no pašas situācijas, kurā Komisija īsteno piedziņas tiesības atbilstoši Finanšu regulai.
6. PIT ir pieļāvusi kļūdu, atzīstot, (i) ka nebija pierādījumu tam, ka garantijas, uz kurām atsaucās apelācijas sūdzības iesniedzējs, tika paziņotas 1998. gada 2. oktobra sanāksmē un (iii) ka bija maz ticams, ka šādas garantijas tika paziņotas.
7. PIT ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atzīstot, ka tas, ka Komisija nebija sagatavojusi 1998. gada 2. oktobra sanāksmes protokolu, liecina par sanāksmes neformālo raksturu un, ņemot vērā šo kļūdu, tā nepamatoti nav ņēmusi vērā, ka Komisija tādā vai citādā veidā varēja būt sniegusi šādas garantijas. Turklāt PIT nepamatoti ir ņēmusi vērā veidu, kādā garantijas tika sniegtas, un nav pienācīgi ņēmusi vērā īpašo situāciju, proti, situāciju, kurā pati Komisija bija apņēmusies tikai samaksāt par darbu, kas veikts saskaņā ar atbilstošu līguma noteikumu un attiecībā uz kuru Komisija jau bija ieguvusi līdzekļus.

(¹) OV L 356, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Cour d'appel de Liège (Beļģija) 2007. gada 5. februārī rīkojumu — État belge pret Les Vergers du Vieux Tauves SA

(Lieta C-48/07)

(2007/C 82/38)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Liège

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: État belge

Atbildētāja: Les Vergers du Vieux Tauves SA

Prejudiciālais jautājums

Vai tas, ka ar 1992. gada 28. decembra likumu veiktie *Code des impôts sur les revenus 1992* 202. panta nosacījumu grozījumi, atsaucoties uz Padomes 1990. gada 23. jūlija Direktīvu 90/435/EKK (¹), kas apliek ar nodokli dividendžu saņēmēju par līdzdalību sabiedrības, kura to izmaksā, kapitālā, nepārņem *expressis verbis* nepieciešamību pēc nodokļa ieturēšanas par pilnu īpašuma tiesību turēšanu un netieši pieļauj atbildētājas sniegtajā interpretācijā, ka tikai kapitālu pārstāvošo lietošanas tiesību turēšana ļauj saņemt atbrīvojumu no nodokļa par dividendēm, ir savienojams ar iepriekš minētās direktīvas nosacījumiem par līdzdalību kapitālā, un īpaši ar tās 3., 4. un 5. panta nosacījumiem?

(¹) Padomes 1990. gada 23. jūlija Direktīva 90/435/EEK par nodokļu sistēmu, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kas atrodas dažādās dalībvalstīs (OV L 225, 6. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Arbeidshof te Brussel (Beļģija) 2007. gada 6. februāra rīkojumu — Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding pret NV Firma Feryn

(Lieta C-54/07)

(2007/C 82/39)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Arbeidshof te Brussel (Beļģija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Atbildētāja: NV Firma Feryn

Prejudiciālie jautājumi

— Vai pastāv tieša diskriminācija Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvas 2000/43/EK ⁽¹⁾, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības, 2. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē, ja darba devējs, pēc tam, kad ir izsludinājis uzmanību piesaistošu darba sludinājumu, publiski paziņo:

“Man ir jāievēro manu klientu prasības. Ja Jūs sakāt: “es vēlos šo konkrēto precī vai es vēlos, lai tas tiktu veikts šitā un tā”, un ja tad es teikšu: “es to nedarišu, es sūtīšu šos cilvēkus”, tad Jūs man teiksiet: “man nav vajadzīgi šie vārti”. Tad es varēšu taisīt ciet savu uzņēmumu. Mums ir jāievēro mūsu klientu vēlmēs. Tā nav mana problēma. Es neesmu radījis šo problēmu Beļģijā. Es vēlos, lai mans uzņēmums veiksmīgi strādātu un lai mēs gada beigās sasniegtu noteiktu apgrozījumu, un kā es to sasniedzu? ... man tas ir jāsasniedz tā, kā to vēlas klients!”

— Vai, lai atzītu tiesas diskriminācijas pastāvēšanu attiecībā uz nodarbinātības pieejamības nosacījumiem, pietiek ar to, ka darba devējs izmanto tieši diskriminējošus atlases kritērijus?

— Vai, izvērtējot darba devēja personāla politikas diskriminējošo raksturu, var, lai atzītu, ka pastāv tieša diskriminācija Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvas 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības, 2. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē, ņemt vērā to, ka ar darba devēju saistītā sabiedrība pieņem darbā tikai vietējos montētājus?

— Kas saskaņā ar Direktīvas 8. panta 1. punktu ir jāsaprot ar “faktiem, pēc kuriem var secināt, ka ir bijusi tieša vai netieša diskriminācija”? Cik stingri valsts tiesai ir jāvērtē fakti, kas varētu veicināt pieņēmuma par diskrimināciju rašanos?

a) Kādā mērā iepriekšējie diskriminācijas fakti (publiska tieši diskriminējošu atlases kritēriju paziņošana 2005. gada aprīlī) veido “faktus, pēc kuriem var secināt, ka ir bijusi tieša vai netieša diskriminācija” saskaņā ar Direktīvas 8. panta 1. punktu?

b) Vai 2005. gada aprīlī konstatēta diskriminācija (publiski paziņojums 2005. gada aprīlī) vēlāk veido pieņēmumu, ka turpinās tieši diskriminējoša personāla politika? Vai, ņemot vērā pamata prāvas faktus, pieņēmuma (ka darba devējs piemēro un turpina piemērot diskriminējošu personāla politiku) izdarīšanai pietiek ar to, ka 2005. gada aprīlī uz jautājumu, vai viņš kā darba devējs pret ārvalstniekiem un vietējiem iedzīvotājiem neattiecas vienādi un

vai viņš tomēr nav nedaudz rasists, publiski atbildēja: “Man ir jāievēro manu klientu prasības. Ja Jūs sakāt: “es vēlos šo konkrēto precī vai es vēlos, lai tas tiktu veikts šitā un tā”, un ja tad es teikšu: “es to nedarišu, es sūtīšu šos cilvēkus”, tad Jūs man teiksiet: “man nav vajadzīgi šie vārti”. Tad es varēšu taisīt ciet savu uzņēmumu. Mums ir jāievēro mūsu klientu vēlmēs. Tā nav mana problēma. Es neesmu radījis šo problēmu Beļģijā. Es vēlos, lai mans uzņēmums veiksmīgi strādātu un lai mēs gada beigās sasniegtu noteiktu apgrozījumu, un kā es to sasniedzu? ... man tas ir jāsasniedz tā, kā to vēlas klients!”

c) Vai, ņemot vērā pamata prāvas faktus, darba devēja un valsts diskriminācijas apkaršanas iestādes kopīgs paziņojums presē, kurā darba devējs vismaz netieši atzīst diskriminācijas faktus, var izdarīt šādu pieņēmumu?

d) Vai fakts, ka darba devējs nenodarbina nevienu ārvalsts montētāju, rada pieņēmumu par netiešu diskrimināciju, ja šim darba devējam pirms laika bija lielas grūtības atrast montētājus un šajā sakarā viņš bija publiski paziņojis, ka viņa klienti nelabprāt strādā ar ārvalsts montētājiem?

e) Vai pietiek ar vienu faktu, lai izdarītu pieņēmumu par diskrimināciju?

f) Vai, ņemot vērā pamata prāvas faktus, var pieņemt, ka darba devējs ir diskriminējis, ja ar šo darba devēju saistītā sabiedrība pieņēma darbā tikai vietējos darba ņēmējus?

— Cik stingri valsts tiesai ir jāvērtē pierādījums par pretējo, kas ir jāiesniedz, ja pastāv pieņēmums par diskrimināciju direktīvas 8. panta 1. punkta izpratnē? Vai pieņēmumu par diskrimināciju direktīvas 8. panta 1. punkta izpratnē var atspēkot ar vienkāršu un vienpusēju darba devēja paziņojumu presē, ka viņš nediskriminē vai vairs nediskriminē un ka ārvalsts montētāji ir laipni gaidīti; un/vai ar vienkāršu darba devēja paziņojumu, ka viņa uzņēmumā, izņemot māsas uzņēmumu, ir aizpildītas visas montētāju vakances, un/vai ar paziņojumu, ka ir pieņemta darbā tunisiešu izcelsmes apkopēja; un/vai, ņemot vērā pamata prāvas faktus, pieņēmumu var atspēkot tikai tad, ja tiešām pieņem darbā ārvalsts montētājus, un/vai tad, ja ir izpildīti kopējā paziņojumā presē minētie pienākumi?

— Kas ir jāsaprot ar “efektīvām, proporcionālām un preventīvām” sankcijām Direktīvas 2000/43/EK 15. panta izpratnē?

Vai 15. pantā minētais nosacījums ļauj valsts tiesai, ņemot vērā pamata prāvas faktus, vienkārši atzīt, ka ir notikusi tieša diskriminācija?

Vai arī atbilstoši tam valsts tiesai ir jāapmierina prasība par darbības pārtraukšanu, kā tas ir paredzēts valsts tiesībās? Kādā apmērā valsts tiesai, ņemot vērā pamata prāvas faktus, ir jānosaka, ka ir publicējams pieņemtais spriedums, kā efektīva, proporcionāla un preventīva sankcija?

(¹) OV L 180, 22. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Högsta domstolen (Zviedrija) 2007. gada 12. februāra rīkojumu — Kerstin Sundelind Lopez pret Miquel Enrique Lopez Lizazo

(Lieta C-68/07)

(2007/C 82/40)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Högsta domstolen (Zviedrija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Kērstina Sundelinda Lopesa [Kerstin Sundelind Lopez]

Atbildētājs: Migels Lopess Lizazo [Miquel Enrique Lopez Lizazo]

Prejudiciālie jautājumi

Vai gadījumā, ja atbildētājam lietā par laulības šķiršanu nav pastāvīgas dzīvesvietas dalībvalstī, tāpat viņš nav dalībvalsts pilsonis, dalībvalsts tiesa, kurai saskaņā ar tā dēvētās "Briseles II Regulas" (¹) 3. pantu nav piekritības, var izskatīt lietu, pat ja citas dalībvalsts tiesai šāda piekritība varētu būt, piemērojot vienu no 3. pantā paredzētajiem noteikumiem par piekritību?

(¹) Padomes 2003. gada 27. novembra Regula (EK) Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu, OV L 338, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 9. februārī — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku

(Lieta C-69/07)

(2007/C 82/41)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — D. Recchia un J.-B. Laignelot, pārstāvji)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija direktīvas 2003/35/EK (¹), ar ko paredz sabiedrības līdzdalību dažu ar vidi saistītu plānu un programmu izstrādē un ar ko attiecībā uz sabiedrības līdzdalību un iespēju griezties tiesās groza Padomes Direktīvas 85/337/EEK un 96/61/EK, prasības, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 6. pants;

— piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš direktīvas 2003/35/EK transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2005. gada 25. jūlijā.

(¹) OV L 156, 17. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunal Superior de Justicia de Asturias (Spānija) 2007. gada 9. februārī rīkojumu — José Manuel Blanco Pérez un María del Pilar Chao Gómez pret Consejería de Salud y Servicios Sanitarios

(Lieta C-72/07)

(2007/C 82/42)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Asturias

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: José Manuel Blanco Pérez un María del Pilar Chao Gómez

Atbildētāja: Consejería de Salud y Servicios Sanitarios

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Ley 14/1986 General de Sanidad 103. panta un 1990. gada 20. decembra Ley 25/1990 del medicamento 88. pantā noteiktā īstenošanai pieņemtā Astūrijas 2001. gada 19. jūlija Dekrēta 72/2001 2. pantu un minētā dekrēta II daļas pirmo nodaļu var uzskatīt par nesaderīgiem ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 43. pantu?
- 2) Vai Consejería de Salud y Servicios Sanitarios del Gobierno del Principado de Asturias lēmuma III pielikumu var uzskatīt par nesaderīgu ar EKL 43. pantu?

Prasība, kas celta 2007. gada 13. februārī — Eiropas Kopienų Komisija pret Maltas Republiku

(Lieta C-79/07)

(2007/C 82/43)

Tiesvedības valoda — maltiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — M. Condou Durande un K. Xuereb)

Atbildētāja: Maltas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2003. gada 25. novembra Direktīvu 2003/110/EK par palīdzību tranzīta gadījumos, lai veiktu izraidīšanu pa gaisa ceļu⁽¹⁾, vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Maltas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- piespriest Maltas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš direktīvas transponēšanai beidzās 2005. gada 6. decembrī.

⁽¹⁾ OV L 321, 26. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunal Supremo (Spānija) 2007. gada 15. februārī rīkojumu — Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones pret Administración del Estado

(Lieta C-82/07)

(2007/C 82/44)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo (Spānija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones

Atbildētāja: Administración del Estado

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2002/21/EK⁽¹⁾ 3. panta 2. punkts un 10. panta 1. punkts saistībā ar tās vienpadsmito apsvērumu uzliek dalībvalstīm pienākumu valsts numuru resursu piešķiršanas un valsts numuru piešķiršanas plānu pārvaldības jomā “regulējošās [reglamentējošās] funkcijas”, no vienas puses, un “darbības [pārvaldības funkcijas]”, no otras puses, piešķirt dažādām [pārvaldes] iestādēm?
- 2) Vai gadījumā, kad dalībvalsts, savā valsts tiesību sistēmā transponējot Direktīvu 2002/21/EK, valsts numuru resursu piešķiršanu un valsts numuru piešķiršanas plānu pārvaldību ir uzticējusi kādai īpašai [pārvaldes] iestādei, tā vienlaikus var ierobežot attiecīgās [pārvaldes] iestādes pilnvaras šajā jomā, tās piešķirot citām [iestādēm] vai pašai valsts pārvaldei tādējādi, ka līdz ar to faktiski šos resursus kopīgi pārvalda vairākas [pārvaldes] iestādes?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/21/EK par kopīgiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) (OV L 108, 33. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 15. februārī — Eiropas Kopienų Komisija pret Itālijas Republiku

(Lieta C-86/07)

(2007/C 82/45)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — M. Condou-Durande un E. De Persio, pārstāvji)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2003. gada 25. novembra direktīvas 2003/110/EK ⁽¹⁾ par palīdzību tranzīta gadījumos, lai veiktu izraidīšanu pa gaisa ceļu, prasības, un jebkurā gadījumā neinformējot par šiem pasākumiem Komisiju, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš direktīvas 2003/110/EK transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2005. gada 5. decembrī.

⁽¹⁾ OV L 321, 26. lpp.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš direktīvas transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2005. gada 3. decembrī.

⁽¹⁾ OV L 251, 12. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 15. februārī — Eiropas Kopienų Komisija pret Maltes Republiku

(Lieta C-87/07)

(2007/C 82/46)

Tiesvedības valoda — maltiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — M. Condou Durande un K. Xuereb, pārstāvji)

Atbildētāja: Maltes Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2003. gada 22. septembra direktīvas 2003/86/EK par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanas ⁽¹⁾ prasības vai jebkurā gadījumā neinformējot par šiem pasākumiem Komisiju, Maltes Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- piespriest Maltes Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2007. gada 19. februārī — Eiropas Kopienų Komisija pret Itālijas Republiku

(Lieta C-91/07)

(2007/C 82/47)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — M. Condou Durande un E. De Persio, pārstāvji)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2003. gada 22. septembra direktīvas 2003/86/EK ⁽¹⁾ par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanas prasības un jebkurā gadījumā neinformējot par šādiem tiesību noteikumiem Komisiju, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš direktīvas 2003/86/EK transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2005. gada 3. oktobrī.

⁽¹⁾ OV L 251, 12. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Hoge Raad der Nederlanden 2007. gada 21. februāra rīkojumu — Adidas AG un Adidas Benelux B.V. pret Marca Mode, C&A Nederland, H&M Hennes&Mauritz Netherlands B.V. un Vendex KBB Nederland B.V.

(Lieta C-102/07)

(2007/C 82/48)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: Adidas AG un Adidas Benelux B.V.

Atbildētājas: Marca Mode, C&A Nederland, H&M Hennes&Mauritz Netherlands B.V. un Vendex KBB Nederland B.V.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, nosakot kādas preču zīmes, kas tikusi veidota no zīmes, aizsardzības apjomu, kurai sākotnēji nav nekādas atšķirtspējas, vai no apzīmējuma, kas atbilst Direktīvas ⁽¹⁾ 3. panta 1. punkta c) apakšpunkta aprakstam, kas tomēr tirgū ir iekļūvis kā preču zīme un kā tāds ir ticis reģistrēts, ir jāņem vērā vispārējās intereses, kas izpaužas kā noteikto zīmju pieejamības citiem ekonomikas dalībniekiem, kuri piedāvā līdzīgas preces vai pakalpojumus, nepamatota ierobežošana (prasība būt pieejamam)?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša: vai šajā sakarā kaut ko maina tas, ka apskatāmās zīmes, uz kuru attiecas prasība būt pieejamai, attiecīgā sabiedrības daļa uzskata par preces atšķirības zīmi vai arī tikai par preces dekorāciju?
- 3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša: vai šajā sakarā ir kaut ko maina tas, ka preču zīmes īpašnieka apstrīdētajai zīmei nav atšķirtspējas Direktīvas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē vai arī ka tai ir apzīmējums Direktīvas 3. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē?

⁽¹⁾ Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmā direktīva (89/104/EEK), ar ko tuvinā dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 21. februārī — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku

(Lieta C-104/07)

(2007/C 82/49)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — M. Condou-Durande un E. De Persio, pārstāvji)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2003. gada 25. novembra direktīvas 2003/109/EK ⁽¹⁾ par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji, prasības un jebkurā gadījumā neinformējot par šādiem tiesību noteikumiem Komisiju, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš direktīvas 2003/109/EK transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2006. gada 23. janvārī.

⁽¹⁾ OV L 16, 44. lpp.

Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 18. janvāra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Spānijas Karalisti

(Lieta C-47/05) ⁽¹⁾

(2007/C 82/50)

Tiesvedības valoda — spāņu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 82, 2.4.2005.

**Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 22. decembra rīkojums —
Eiropas Kopienu Komisija pret Spānijas Karalisti**

(Lieta C-53/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/51)

Tiesvedības valoda — spāņu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 74, 25.3.2006.

**Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 14. decembra rīkojums —
Eiropas Kopienu Komisija pret Austrijas Republiku**

(Lieta C-93/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/54)

Tiesvedības valoda — vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 86, 8.4.2006.

**Tiesas trešās palātas priekšsēdētāja 2007. gada 7. februāra
rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Francijas
Republiku**

(Lieta C-79/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/52)

Tiesvedības valoda — franču

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 86, 8.4.2006.

**Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 8. novembra rīkojums —
Bausch & Lomb Inc. pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju
(preču zīmes, paraugi un modeļi), Biofarma SA**

(Lieta C-95/06 P) ⁽¹⁾

(2007/C 82/55)

Tiesvedības valoda — angļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 108, 6.5.2006.

**Tiesas piektās palātas priekšsēdētāja 2007. gada 30. janvāra
rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Austrijas
Republiku**

(Lieta C-91/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/53)

Tiesvedības valoda — vācu

Piektās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 96, 22.4.2006.

**Tiesas ceturrtās palātas priekšsēdētāja 2007. gada 1. februāra
rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Vācijas Federatīvo
Republiku**

(Lieta C-109/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/56)

Tiesvedības valoda — vācu

Ceturrtās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 108, 6.5.2006.

**Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 30. novembra rīkojums —
Eiropas Kopienu Komisija pret Beļģijas Karalisti****(Lieta C-110/06) ⁽¹⁾**

(2007/C 82/57)

Tiesvedības valoda — franču

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 86, 8.4.2006.**Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 15. februāra rīkojums —
Eiropas Kopienu Komisija pret Grieķijas Republiku****(Lieta C-299/06) ⁽¹⁾**

(2007/C 82/60)

Tiesvedības valoda — grieķu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 212, 2.9.2006.**Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 30. janvāra rīkojums —
Eiropas Kopienu Komisija pret Francijas Republiku****(Lieta C-222/06) ⁽¹⁾**

(2007/C 82/58)

Tiesvedības valoda — franču

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 165, 15.7.2006.**Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 18. janvāra rīkojums —
Eiropas Kopienu Komisija pret Spānijas Karalisti****(Lieta C-326/06) ⁽¹⁾**

(2007/C 82/61)

Tiesvedības valoda — spāņu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 224, 16.9.2006.**Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 1. februāra rīkojums —
Eiropas Kopienu Komisija pret Nīderlandes Karalisti****(Lieta C-259/06) ⁽¹⁾**

(2007/C 82/59)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 178, 29.7.2006.**Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 24. janvāra rīkojums —
Eiropas Kopienu Komisija pret Portugāles Republiku****(Lieta C-370/06) ⁽¹⁾**

(2007/C 82/62)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 261, 28.10.2006.

**Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 29. janvāra rīkojums —
Eiropas Kopienu Komisija pret Somijas Republiku**

(Lieta C-377/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/63)

Tiesvedības valoda — somu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 261, 28.10.2006.

**Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 5. februāra rīkojums
(*Tribunal Supremo* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolē-
mumu — *Entidad de Gestión de Derechos de los Productores
Audiovisuales (Egeda)* pret *Al Rima SA***

(Lieta C-395/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/64)

Tiesvedības valoda — spāņu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 294, 2.12.2006.

PIRMĀS INSTANCES TIESA

Pirmās instances tiesas 2007. gada 6. februāra spriedums —
CAS pret Komisiju

(Lieta T-23/03) ⁽¹⁾

(EEK un Turcijas Republikas Asociācijas līgums — Atbrīvo-
jums no ievadmitas nodokļa — Turcijas izcelsmes augļu sulas
koncentrāts — Kopienas Muitas kodekss — Pārvadājumu
apliecības — Īpaša situācija — Tiesības uz aizstāvību)

(2007/C 82/65)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: CAS SpA, Verona (Itālija) (pārstāvis — D. Ēle [D. Ehle],
advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — K. Lūiss
[X. Lewis], pārstāvis, kam palīdz M. Nunjess Millers
[M. Nuñez Müller], advokāts)

Priekšmets

Prasību daļēji atcelt Komisijas 2002. gada 18. oktobra
Lēmumu (REC 10/01) par lūgumu atbrīvot no ievadmitas
nodokļa.

Rezolutīvā daļa

- 1) prasību noraidīt;
- 2) prasītāja atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 83, 5.4.2003.

Pirmās instances tiesas 2007. gada 7. februāra spriedums —
Clotuche pret Komisiju

(Lieta T-339/03) ⁽¹⁾

(Ierēdņi — Direktora atkārtota iecelšana par galveno padom-
devēju — Dienesta intereses — Darbu līdzvērtība — Eurostat
reorganizācija — Prasība atcelt tiesību aktu — Prasība par
zaudējumu atlīdzību)

(2007/C 82/66)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Gabrielle Clotuche, Brisele (Beļģija) (pārstāvji — P.-P. Van
Gehuchten, J. Sambon, G. Demez un P. Reyniers, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — J. Currall un
H. Krämer, pārstāvji)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība atcelt Komisijas 2003. gada 9. jūlija lēmumu
atkārtoti iecelt prasītāju, kas ieņem direktora amatu, galvenā
padomdevēja amatā un Komisijas 2003. gada 1. oktobra
lēmumu par Eurostat reorganizāciju, ciktāl tajā nav paredzēti
pasākumi prasītājas atkārtotai iecelšanai direktora amatā, un,
otrkārt, prasība atlīdzināt morālo kaitējumu.

Rezolutīvā daļa:

- 1) piespriest Komisijai pārskaitīt prasītājai dienesta vainas dēļ radīto
zaudējumu atlīdzību viena euro apmērā;
- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 3) Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati, ieskaitot tos, kas
attiecas uz pagaidu noregulējuma procesu Pirmās instances tiesā,
un vienu piekto daļu no prasītājas tiesāšanās izdevumiem, ieskaitot
tos, kas attiecas uz pagaidu noregulējuma procesu Pirmās instances
tiesā;

4) prasītāja sedz četras piektdaļas savu tiesāšanās izdevumu, ieskaitot tos, kas attiecas uz pagaidu noregulējuma procesu Pirmās instances tiesā.

(¹) OV C 289, 29.11.2003.

Pirmās instances tiesas 2007. gada 7. februāra spriedums — Caló pret Komisiju

(Apvienotās lieta T-118/04 un T-134/04) (¹)

(Ierēdņi — Direktora atkārtota iecelšana galvenā padomnieka amatā — Dienesta intereses — Amatu līdzvērtība — Eurostat reorganizācija — Iecelšana direktora amatā — Paziņojums par vakanci — Pienākums norādīt pamatojumu — Kandidātu nopelnu novērtējums — Prasība atcelt tiesību aktu — Prasība par zaudējumu atlīdzību)

(2007/C 82/67)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Giuseppe Caló, Luksemburga (Luksemburga) (pārstāvji — S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis un E. Marchal, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — J. Currall un H. Krämer)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība atcelt Komisijas 2003. gada 9. jūlija lēmumu atkārtoti iecelt prasītāju, kas ieņem direktora amatu, galvenā padomnieka amatā, Komisijas 2003. gada 1. oktobra lēmumu par Eurostat reorganizāciju, jo ar to tiek apstiprināta prasītāja atkārtota iecelšana amatā un prasība atlīdzināt prasītājam varbūtēji nodarīto morālo kaitējumu un, otrkārt, prasība atcelt Komisijas 2004. gada 30. marta lēmumu par M. N. iecelšanu Eurostat direktorāta "Lauksaimniecības, zivsaimniecības, strukturālo fondu un vides statistika" direktora amatā un par prasītāja kandidatūras uz šo amata [vakanci] noraidījumu.

Rezolutīvā daļa:

1) lietā T-118/04 piespriet Komisijai samaksāt prasītājam summu viena euro apmērā kā zaudējumu atlīdzību par dienesta pārkāpumu;

2) lietā T-134/04 piespriet Komisijai samaksāt prasītājam summu 5 000 euro apmērā kā zaudējumu atlīdzību par dienesta pārkāpumu;

3) prasību pārējā daļā noraidīt;

4) lietā T-118/04 Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus, ieskaitot tos, kas attiecas uz pagaidu noregulējuma tiesvedību Pirmās instances tiesā, un atlīdzina vienu piektdaļu no prasītāja tiesāšanās izdevumiem, ieskaitot tos, kas attiecas uz pagaidu noregulējuma tiesvedību Pirmās instances tiesā;

5) lietā T-118/04 prasītājs sedz četras piektdaļas no saviem tiesāšanās izdevumiem, ieskaitot tos, kas attiecas uz pagaidu noregulējuma tiesvedību Pirmās instances tiesā;

6) lietā T-134/04 Komisija atlīdzina visus tiesāšanās izdevumus, ieskaitot tos, kas attiecas uz pagaidu noregulējuma tiesvedību Pirmās instances tiesā.

(¹) OV C 118, 30.4.2004.

Pirmās instances tiesas 2007. gada 6. februāra spriedums — Camurato Carfagno pret Komisiju

(Lieta T-143/04) (¹)

(Civildienests — Ierēdņi — Novērtējums — Karjeras attīstības ziņojums — 2001./2002. gada vērtējums — Prasība atcelt tiesību aktu — Iebilde par pretiesiskumu — Acīmredzama kļūda vērtējumā)

(2007/C 82/68)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Antonietta Camurato Carfagno, Brisele (Beļģija) (pārstāvis — C. Mourato, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — V. Joris un M. Velardo)

Priekšmets

Lūgums atcelt 2003. gada 9. aprīļa lēmumu, ar ko tiek apstiprināts galīgais prasītājas karjeras attīstības ziņojums par laika posmu no 2001. gada 1. jūlija līdz 2002. gada 31. decembrim.

Rezolutīvā daļa:

- 1) 2003. gada 9. aprīļa lēmums, ar ko tiek apstiprināts galīgais prasītājas karjeras attīstības ziņojums par laika posmu no 2001. gada 1. jūlija līdz 2002. gada 31. decembrim, ir atcelts;
- 2) Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 190, 24.7.2004.

Pirmās instances tiesas 2007. gada 7. februāra spriedums — Gordon pret Komisiju

(Lieta T-175/04) (¹)

(Ierēdņi — Prasība atcelt tiesību aktu — Karjeras attīstības ziņojums — Pilnīga un pastāvīga invaliditāte — Intereses celt prasību zudums — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Nepieņemamība)

(2007/C 82/69)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Donal Gordon, Brisele (Beļģija) (pārstāvji — sākotnēji M. Byrne, solicitor, pēc tam J. Sambon un P.-P. Van Gehuchten un P. Reyniers, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — J. Currall un H. Krämer, pārstāvji)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība atcelt 2003. gada 11. decembra lēmumu, ar kuru noraida sūdzību par 2003. gada 28. aprīļa lēmumu, ar kuru apstiprina karjeras attīstības ziņojumu attiecībā uz prasītāju laikposmā no 2001. gada 1. jūlija līdz 2002. gada 31. decembrim un, otrkārt, prasība par zaudējumu atlīdzību sakarā ar prasītājam nodarīto kaitējumu.

Rezolutīvā daļa:

- 1) nav jālemj par prasību atcelt tiesību aktu;
- 2) prasību par zaudējumu atlīdzību noraidīt kā nepieņemamu;
- 3) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

(¹) OV C 179, 10.7.2004.

Pirmās instances tiesas 2007. gada 15. februāra spriedums — Indorata-Serviços un Gestão pret ITSB (“HAIR-TRANSFER”)

(Lieta T-204/04) (¹)

(Kopienas preču zīme — Kopienas preču zīmes “HAIR-TRANSFER” reģistrācijas pieteikums — Absolūti reģistrācijas atteikuma pamatojumi — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts)

(2007/C 82/70)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Indorata-Serviços un Gestão, Lda, Funchal (Portugāle) (pārstāvis — T. Wallentin, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — J. Weberndörfer)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2004. gada 1. aprīļa lēmumu (lieta R 435/2003-2) attiecībā uz pieteikumu par vārdiskskas preču zīmes “HAIRTRANSFER” reģistrāciju kā Kopienas preču zīmi.

Rezolutīvā daļa

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Indorata-Serviços un Gestão, Lda atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 217, 28.8.2004.

Pirmās instances tiesas 2007. gada 6. februāra spriedums — Wunenburger pret Komisiju

(Apvienotās lietas T-246/04 un T-71/05) (¹)

(Ierēdņi — Novērtējuma ziņojumi — Novērtējums 1997/1999 un 1999/2001 gadā — Karjeras attīstības ziņojums — 2001/2002 gada vērtējums — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamība — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Tiesības uz aizstāvību)

(2007/C 82/71)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Jacques Wunenburger, Zagreba (Horvātija) (pārstāvis — É. Boigelot, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — G. Berscheid, H. Krämer un C. Berardis-Kayser, pārstāvji)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība atcelt prasītāja novērtējuma ziņojumu projektus par periodiem 1997./1999. un 1999./2001. un prasītāja karjeras attīstības ziņojumu 2001./2002. gada vērtējumu un, otrkārt, prasība par apgalvoto zaudējumu atlīdzību.

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt 2003. gada 11. septembra lēmumu, ar kuru apstiprināts prasītāja karjeras attīstības ziņojums par periodu no 2001. gada 1. jūlija līdz 2002. gada 31. decembrim;
- 2) Komisija pārskaita prasītājam summu EUR 2 500 papildus EUR 2 500, ko iecelēj institūcija jau pārskaitīja par kavējumu novērtējuma ziņojumu izveidē par periodiem 1997/1999 un 1999/2001, un simbolisku summu viena euro apmērā par karjeras attīstības ziņojuma novēlotu sastādīšanu par 2001/2002 gadu;
- 3) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 4) Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 217, 28.8.2004.

Pirmās instances tiesas 2007. gada 13. februāra spriedums — Mundipharma pret ITSB — Altana Pharma (“RESPICUR”)

(Lieta T-256/04) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskās preču zīmes “RESPICUR” reģistrācijas pieteikums — Valsts agrāka vārdiska preču zīme “RESPICORT” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Agrākas preču zīmes izmantošanas pierādījums — Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punkts)

(2007/C 82/72)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Mundipharma AG, Bāzele (Šveice) (pārstāvis — F. Nielsen, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — sākotnēji B. Müller, pēc tam G. Schneider)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībiece, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā: Altana Pharma AG, Konstance (Vācija), (pārstāvis — H. Becker, avocat)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2004. gada 19. aprīļa lēmumu lietā R 1004/2002-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Mundipharma AG un Altana Pharma AG

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju otrās padomes 2004. gada 19. aprīļa lēmumu lietā R 1004/2002-2;
- 2) ITSB sedz savus, kā arī atlīdzina prasītājas tiesāšanās izdevumus, izņemot tos, kas radušies saistībā ar iestāšanos lietā;
- 3) prasītāja sedz savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar iestāšanos lietā pati;
- 4) persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 217, 28.8.2004.

Pirmās instances tiesas 2007. gada 8. februāra spriedums — Boucek pret Komisiju

(Lieta T-318/04) (¹)

(Ierēdņi — Atklāts konkurss — Nepielaišana rakstiskiem pārbaudījumiem — Pieteikuma veidlapas novēlota iesniegšana)

(2007/C 82/73)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Vladimír Boucek, Prāga (Čehija) (pārstāvis — L. Krafftová, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — G. Berscheid un H. Krämer)

Priekšmets

Lūgums atcelt atklātā konkursa EPSO/A/2/03 atlases komisijas lēmumu par atteikumu atļaut prasītājam piedalīties šī konkursa rakstiskajos pārbaudījumos visu kandidāta lietas materiālu novēlotas iesniegšanas dēļ.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanas izdevumus pats.

(¹) OV C 273, 6.11.2004.

Pirmās instances tiesas 2007. gada 13. februāra spriedums — Ontex pret ITSB — Curon Medical (“CURON”)

(Lieta T-353/04) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskās preču zīmes “CURON” reģistrācijas pieteikums — Kopienas vārdiskās preču zīmes “EURON” īpašnieka iebildumi — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2007/C 82/74)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Ontex NV, Buggenhout (Beļģija) (pārstāvis — M. Du Tré, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — A. Folliard-Monguiral)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā: Curon Medical Inc., Sunnyvale, Kalifornija (ASV) (pārstāvji — C. Algar un J. Cohen, solicitors, un T. Ludbrook, barrister)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2004. gada 5. jūlija lēmumu lietā R 22/2004-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Ontex NV un Curon Medical Inc.

Rezolutīvā daļa

- 1) prasību noraidīt;
- 2) prasītāja atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 273, 6.11.2004.

Pirmās instances tiesas 2007. gada 13. februāra spriedums — Petralia pret Komisiju

(Lieta T-354/04) (¹)

(Ierēdņi — Pagaidu darbinieki — Zinātniskais dienests — Klasificēšana pakāpē)

(2007/C 82/75)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Gaetano Petralia, Brisele (Beļģija) (pārstāvis — C. Forte, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — J. Currall un C. Loggi, pārstāvji)

Priekšmets

Lūgums atcelt Komisijas 2003. gada 7. oktobra lēmumu par prasītāja galīgu klasifikāciju B5 pakāpes 3. līmenī un 2004. gada 13. maija lēmumu, ar ko noraida prasītāja sūdzību.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) katrs lietas dalībnieks savus tiesāšanās izdevumus sedz pats.

(¹) OV C 262, 23.10.2004.

Pirmās instances tiesas 2007. gada 14. februāra spriedums — Simões Dos Santos pret ITSB

(Lieta T-435/04) (¹)

(Civildienests — ITSB ierēdņi un darbinieki — Novērtējums un paaugstināšana amatā — Atsākšana no nulles un jauns nopelnu punktu aprēķins — Pārejas režīms — Prasība atcelt tiesību aktu — Iebilde par pretdieniskumu — Atpakaļejoša spēka aizliegums — Likumības un tiesiskās drošības princips — Juridisks pamats — Tiesiskā palāvība — Vienlīdzīga attieksme)

(2007/C 82/76)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Manuel Simões Dos Santos, Madride (Spānija) (pārstāvis — A. Creus Carreras, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvji — I. de Medrano Caballero, pārstāvis, kam palīdz D. Waelbroeck, advokāts)

Priekšmets

Prasība atcelt, pirmkārt, ITSB 2004. gada 7. jūlija lēmumu, ar kuru noraidīta prasītāja 2004. gada 11. marta sūdzība, un, otrkārt, ITSB 2003. gada 15. decembra lēmumu, kurā noteikts prasītāja nopelnu punktu skaits, kas iegūts 2003. gada paaugstināšanas amatā ietvaros, kā arī apvienotās komitejas 2003. gada 12. decembra attīstības ziņojumu.

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt ITSB 2003. gada 15. decembra lēmumu, ar kuru galīgi nosaka prasītāja nopelnu punktus 2003. gada paaugstināšanas amatā ietvaros, kā arī ITSB 2004. gada 7. jūlija lēmumu, ar kuru noraidīta prasītāja 2004. gada 11. marta sūdzība, ciktāl tie paredz atzinumu, ka prasītāja nopelnu punktu skaits ir izzudis, kas apstiprināts 2004. gada 30. marta Lēmumā PERS-PROM-39-03rev1 par paaugstināšanu amatā;
- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 3) ITSB atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 6, 8.1.2005.

Pirmās instances tiesas 2007. gada 6. februāra spriedums — Aktieselskabet af 21. november 2001 pret ITSB — TDK Kabushiki Kaisha (“TDK”)

(Lieta T-477/04) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskās preču zīmes “TDK” reģistrācijas pieteikums — Kopienas agrāka grafiska preču zīme “TDK” — Valsts agrākas vārdiskās vai grafiskas preču zīmes “TDK” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Reputācija — Labums, kas netaisnīgi gūts no agrākas preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas — Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkts)

(2007/C 82/77)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Aktieselskabet af 21. november 2001, Brande (Dānija), (pārstāvis — K. Baretts Kristiansens [C. Barret Christiansen], advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — S. Laitinena [S. Laitinen] un G. Šneiders [G. Schneider], pārstāvji)

Otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā: TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corp.), Tokija (Japāna) (pārstāvis — E. Noriss [A. Norris], barrister)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2004. gada 7. oktobra lēmumu lietā R-364/2003-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corp.) un Aktieselskabet af 21. november 2001.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) prasītāja, Aktieselskabet af 21. november 2001, atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 69, 19.3.2005.

Pirmās instances tiesas 2007. gada 15. februāra spriedums — Bodegas Franco-Españolas pret ITSB — Companhia Geral da Agricultura das Vinhas do Alto Douro (“ROYAL”)

(Lieta T-501/04) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskās preču zīmes “ROYAL” reģistrācijas pieteikums — Kopienas agrāka vārdiska preču zīme “ROYAL FEITORIA” — Relatīvais atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2007/C 82/78)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bodegas Franco-Españolas, SA, Logroño (Spānija) (pārstāvis — E. López Camba, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — J. García Murillo)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: Companhia Geral da Agricultura das Vinhas do Alto Douro, SA (Real Companhia Velha), Vila Nova de Gaia (Portugāle) (pārstāvis — D. Martins Pereira, avocat)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2004. gada 25. oktobra lēmumu lietā R 513/2002-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Companhia Geral da Agricultura das Vinhas do Alto Douro, SA (Real Companhia Velha)* un *Bodegas Franco-Españolas, SA*

Rezolutīvā daļa:

1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju pirmās padomes 2004. gada 25. oktobra lēmumu lietā R 513/2002-1;

2) piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 45, 19.2.2005.

Pirmās instances tiesas 2007. gada 14. februāra spriedums — Seldis pret Komisiju

(Lieta T-65/05) (¹)

(Ierēdņi — Pārbaudāmie — Izpētes vai tehniskie vadošie darbinieki — Pagaidu darbinieka iecelšana amatā pēc konkursa uz pastāvīgajām darbavietām — Klasificēšana pakāpē un līmenī — Civildienesta noteikumu 31. un 32. pants)

(2007/C 82/79)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Thomas Seldis*, Amsterdamā (Nīderlande) (pārstāvji — *S. Orlandi*, *X. Martin*, *A. Coolen*, *J.-N. Louis* un *É. Marchal*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — *V. Joris* un *K. Herrmann*)

Priekšmets

Lūgums atcelt Komisijas 2004. gada 5. aprīļa lēmumu par prasītāja iecelšanu amatā kā pārbaudāmo tiktāl, ciktāl tajā viņš ir klasificēts A7 pakāpē 5. līmenī.

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

(¹) OV C 106, 30.4.2005.

Pirmās instances tiesas 2007. gada 8. februāra spriedums — Quelle pret ITSB — Nars Cosmetics (NARS)

(Lieta T-88/05) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas preču zīmes “NARS” reģistrācijas pieteikums — Valsts agrākas preču zīmes, kas ietver vārdisku elementu “MARS” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Līdzības neesamība starp apzīmējumiem — Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2007/C 82/80)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Quelle AG, Fürth* (Vācija) (pārstāvis — *H. Linder*, avokat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — *S. Laitinen* un *A. Folliard-Monguiral*)

Otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā: *Nars Cosmetics Inc.*, Ņujorka (Amerikas Savienotās Valstis), (pārstāvji — *M. de Justo Bailey*, avokat)

Priekšmets

Prasība atcelt ITSB Apelāciju otrās padomes 2004. gada 17. decembra lēmumu (lieta R 379/2004-2) par iebildumu procesu starp *Quelle AG* un *Nars Cosmetics, Inc.*

Rezolutīvā daļa

- 1) prasību noraidīt;
- 2) prasītāja atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 155, 25.6.2005.

**Pirmās instances tiesas 2007. gada 7. februāra spriedums —
Kustom Musical Amplification pret ITSB (ģitāras forma)**

(Lieta T-317/05) (¹)

(Kopienas preču zīme — Trīsdimensiju preču zīmes reģistrācijas pieteikums — Ģitāras forma — Absolūts atteikuma pamatojums — Tiesību uz aizstāvēšanos pārkāpums — Pamatojums — Regulas (EK) Nr. 40/94 73. pants)

(2007/C 82/81)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Kustom Musical Amplification, Cincinnati [Cincinnati], Ohajo [Ohio] (Savienotās Valstis) (pārstāvji — M. Edinboro [M. Edenborough], barrister, un T. Bamfords [T. Bamford], solicitor)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — A. Foliards-Mongirāls [A. Folliard-Monguiral] pārstāvis)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2005. gada 7. jūnija lēmumu (lieta R 1035/2004-2) attiecībā uz Kopienas trīsdimensiju preču zīmes, kas attēlo ģitāru, reģistrācijas pieteikumu.

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju otrās padomes 2005. gada 7. jūnija lēmumu (lieta R 1035/2004-2);
- 2) ITSB sedz savus, kā arī atlīdzina prasītājas tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 271, 29.10.2005.

**Pirmās instances tiesas 2007. gada 25. janvāra rīkojums —
Rijn Schelde Mondia France pret Komisiju**

(Lieta T-55/05) (¹)

(Prasība atcelt tiesību aktu — Kopējais muitas tarifs — Pieteikums par importa nodokļa atlaišanu — Nelabvēlīgs akts — Nepieņemamība)

(2007/C 82/82)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Rijn Schelde Mondia France SA, Rouen (Francija) (pārstāvis — F. Citron, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — X. Lewis un J. Hottiaux)

Priekšmets

Komisijas lēmuma, kas esot ietverts 2004. gada 7. oktobra vēstulē attiecībā uz pieteikumu par importa nodokļa atlaišanu (lieta REM 22/01), atcelšana

Rezolutīvā daļa

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) prasītāja sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 93, 16.4.2005.

**Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 29. janvāra
rīkojums — Olympiaki Aeroporia Ypiresies pret Komisiju**

(Lieta T-423/05 R)

(Pagaidu noregulējums — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Valsts atbalsts — Steidzamība)

(2007/C 82/83)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE, Atēnas (Griekija) (pārstāvji — P. Anestis, S. Mavroghenis, S. Jordan, D. Geradin, avocats, un T. Soames, solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — D. Triantafyllou un T. Scharf)

Priekšmets

Lūgums apturēt Komisijas Lēmuma par valsts atbalstu C 11/2004 (ex NN 4/2003) 2. panta 1. punkta kopsakarā ar 1. panta 2.-4. punktu izpildi — *Olympiaki Aeroporia* — Pārstrukturēšana un privatizācija 2005. gada 14. septembrī.

Rezolutīvā daļa

- 1) noraidīt pieteikumu par pagaidu noregulējumu;
- 2) lēmuma pieņemšana par tiesāšanās izdevumiem tiek atlikta.

**Pirmās instances tiesas 2007. gada 26. janvāra rīkojums —
Theofilopoulos pret Komisiju**

(Lieta T-91/06) ⁽¹⁾

(Prasība par zaudējumu atlīdzību — Prasība atdot garantijas vēstules — Pirmās instances tiesas kompetences neesamība — Prasības nepieņemamība — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)

(2007/C 82/84)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Nikolaos Theofilopoulos, Atēnas (Grieķija) (pārstāvis — P. Miliarakis, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — L. Ström van Lier un I. Chatzigiannis)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība par zaudējumu atlīdzību, un, otrkārt, prasība atdot garantijas vēstules.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Nikolaos Theofilopoulos atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 190, 12.8.2006.

**Pirmās instances tiesas 2007. gada 24. janvāra rīkojums —
MIP Metro pret ITSB — MetroRED Telecom (“MetroRED”)**

(Lieta T-124/06) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Tiesvedības izbeigšana)

(2007/C 82/85)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG, Diseldorfa (Vācija) (pārstāvis — R. Kaase, avokat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — A. Folliard-Monguiral)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: Metro RED Telecom Group Ltd, Hamilton (Bermudu salas)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2006. gada 16. februāra lēmumu (lieta R 266/2005-2) attiecībā uz iebildumu procesu starp MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG un Metro RED Telecom Group Ltd.

Rezolutīvā daļa:

- 1) tiesvedību izbeigt;
- 2) katrs lietas dalībnieks savus tiesāšanās izdevumus sedz pats.

⁽¹⁾ OV C 143, 17.6.2006.

**Prasība, kas celta 2007. gada 17. janvārī — Torres pret ITSB —
Sociedad Cooperativa del Campo San Ginés (“TORRE DE BENITEZ”)**

(Lieta T-16/07)

(2007/C 82/86)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Miguel Torres S.A., Barselona (Spānija) (pārstāvji — E. Armijo Chávarri, M. Baz de San Ceferino un A. Castán Pérez-Gómez, abogados)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks: *Sociedad Cooperativa del Campo San Ginés*

Prasītājas prasījumi:

— atcelt ITSB Apelāciju otrās padomes 2006. gada 6. novembrī lietā Nr. R 0036/2006-2 pieņemto lēmumu un tieši piespriet ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: *Sociedad Cooperativa del Campo San Ginés*

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "TORRE DE BENITEZ" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 33. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 2 438 018)

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: valsts vārdiskas un starptautiskas preču zīmes "Torres" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 33. klasē, kā arī vairākas citas Kopienas, valsts un starptautiskas preču zīmes

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 (¹) 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, tādēļ ka pastāv konfliktējošo preču zīmju sajaukšanas iespēja.

(¹) Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 16. janvārī — Torres pret ITSB — Bodegas Navarro López ("CITA DEL SOL")

(Lieta T-17/07)

(2007/C 82/87)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Miguel Torres, S.A., Barselona (Spānija) (pārstāvji — E. Armijo Chávarri, M. Baz de San Ceferino un A. Castán Pérez-Gómez, abogados)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks: *Bodegas Navarro López, S. L.*

Prasītājas prasījumi:

— atcelt ITSB Apelāciju pirmās padomes 2006. gada 26. septembrī lietā Nr. R 1407/2005-1 pieņemto lēmumu un tieši piespriet ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: *Bodegas Navarro López, S.L.*

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "CITA DEL SOL" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 33. un 39. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 2 712 982)

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas vārdiska preču zīme "VIÑA SOL" (preču zīme Nr. 462 523) un valsts vārdiskas preču zīmes "VIÑA SOL" attiecībā uz 33. klasē ietilpstošām precēm, etiķete "TORRES VIÑA SOL" attiecībā uz 33. klasē ietilpstošām precēm, valsts vārdiska preču zīme "SOL" attiecībā uz 33. klasē ietilpstošām precēm

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 (¹) 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, tādēļ ka pastāv konfliktējošo preču zīmju sajaukšanas iespēja.

(¹) Padomes 1993. gada 20. decembra Regula Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 6. februārī — ThyssenKrupp Stainless pret Komisiju

(Lieta T-24/07)

(2007/C 82/88)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ThyssenKrupp Stainless AG, Duisburg (Vācija) (pārstāvji — M. Klusmann un S. Thomas, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- pakārtoti, atcelt rezultatīvās daļas 2. punktu;
- tālāk pakārtoti, atbilstoši samazināt naudas soda, kas prasītājai ir uzlikts ar apstrīdēto lēmumu, apmēru;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja vērsās pret Komisijas 2006. gada 20. decembra lēmumu K(2006) 6765 galīgajā redakcijā lietā COMP/39.234 — Sakausējuma piemaksa, jauns lēmums. Apstrīdētājā lēmumā, kas attiecas uz procedūras IV/35.814 — Sakausējuma piemaksa — uzsākšanu no jauna, prasītājai ir noteikts naudas sods par to, ka Thyssen Stahl GmbH (agrāk — Thyssen Stahl AG) nav ievērojusi EOTK līguma 65. panta 1. punktu, saskaņoti mainot sakausējuma piemaksas aprēķināšanas formulas atsaucis vērtības un piemērojot šīs izmaiņas.

Prasības pamatojumam prasītāja norāda desmit prasības pamatus:

- principa *nulla poena sine lege* pārkāpums, jo, tā kā nav pārejas noteikumu, Komisija nav pilnvarota ar atpakaļejošu spēku piemērot EOTK līgumu, kas nav spēkā kopš 2002. gada;
- Regulas (EK) Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ prettiesiska piemērošana, jo tā dod tiesības piemērot tikai EKL 81. un 82. pantu, nevis EOTK līgumu;
- principa *res iudicata* pārkāpums, jo Eiropas Kopienų tiesa jau šajā lietā ir pieņēmusi nolēmumu ar likuma spēku, saskaņā ar kuru prasītāja nav materiāltiesiski atbildīga par Thyssen Stahl AG pārkāpumu, kurā tā no jauna ir vainota apstrīdētājā lēmumā;
- prasītājas atbildības neesamību pēc privāta paziņojuma par atbildības pārņemšanu, jo tas katrā ziņā ir deklaratīvs;
- principa *ne bis in idem* pārkāpums, jo prasītājai jau pirmajā tiesvedībā par identisku faktisko sastāvu ir uzlikts naudas sods, ko Eiropas Kopienų tiesa ir apstiprinājusi ar likuma spēku;
- pārkāpumu noilgums;
- tiesību iepazīties ar lietas materiāliem pārkāpums;
- tiesību tikt uzklaustam pārkāpums, jo apsūdzības punkti ir nepilnīgi;

- kļūdaini naudas soda aprēķins, ņemot vērā 1996. gada paziņojumu par sadarbību ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 1996. gada 18. jūlija paziņojums par soda naudu nenoteikšanu vai noteikšanu mazākā apmērā kartelju lietās (OV C 207, 4. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 7. februārī — LIPOR pret Komisiju

(Lieta T-26/07)

(2007/C 82/89)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: LIPOR — Serviço Intermunicipalizado de Gestão de Resíduos do Grande Porto, Gondomara, Portugāle (pārstāvji — P. Pinheiro, M. Gorjão-Henriques un F. Quintela, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- daļēji atcelt Komisijas 2006. gada 17. oktobra Lēmuma C(06)5008, kas adresēts Portugāles Republikai, 1. pantu, ciktāl tajā nolemts, ka kopējais Kohēzijas fonda atbalsts, kas piešķirts, pamatojoties uz Komisijas 1993. gada 7. decembra Lēmumu C(93)3347/3 *final*, 1994. gada 21. decembra Lēmumu C(94)3721 *final*/3 un 1996. gada 17. decembra Lēmumu C(96)3923 *final*, kas apvienoti 1998. gada 28. jūlija lēmumā C(98)2283/f, tiek samazināts par EUR 1 511 591 un šai dalībvalstij uzdots atmaksāt šo summu;
- tādēļ, ka ar to tiek pārkāpts samērīguma princips, atcelt apstrīdētā lēmuma 1. pantu, ciktāl ar to tiek uzdots veikt finanšu korekciju 100 % apmērā attiecībā uz līgumiem, kurus prasītāja noslēgusi ar IDAD, un ciktāl ar to minētajai dalībvalstij tiek uzdots atmaksāt EUR 458 683;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ieskaitot prasītājas tiesāšanās izdevumus;
- pakārtoti — tādēļ, ka ar to tiek pārkāpts samērīguma princips, daļēji atcelt apstrīdētā lēmuma 1. pantu attiecībā uz līgumiem, ko prasītāja noslēgusi ar Hidroprojecto;

— arī pakārtoti — gadījumā, ja tiktu uzskatīts, ka *Lipor* nav izpildījusi visas Direktīvas 92/50/EK prasības — atzīt, ka, nosakot finanšu korekciju 100 % apmērā attiecībā uz līgumu, kas noslēgti ar *Hidroprojecto*, finansēšanu, Komisija ir pārkāpusi samērīguma principu.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītāja atsauca uz pieļautajām tiesību kļūdām, acīmredzamām kļūdām vērtējumā, nepietiekamu un kļūdainu pamatojumu un samērīguma principa pārkāpumu.

Attiecībā uz līgumu, kas noslēgts ar *Hidroprojecto* 1989. gadā, prasītāja apgalvo, ka Komisija pieļāvusi kļūdu vērtējumā, novērtējuma līguma D bloka vērtību.

Attiecībā uz līgumu, ko tās pašas puses noslēdza 1997. gadā, prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdas vērtējumā, neizpradzama, ka šie līgumi daļēji bija 1989. gadā noslēgtā līguma konkretizēšana un daļēji — secīgi šī līguma pagarinājumi, kurus prasīja projekta attīstība. Tā arī pārmet, ka Komisija uzskatījusi, ka šie līgumi bija jāpiešķir, izmantojot atklātu procedūru. Pēc prasītājas domām, pat tad, ja tiktu uzskatīts, ka šie līgumi bija neatkarīgi no 1989. gada līguma un ka tie pārsniedz Direktīvā 92/50 noteikto robežvērtību līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanai, izmantojot tajā noteiktās procedūras, tiem bija piemērojams šīs Direktīvas 11. pantā noteiktais izņēmums.

Attiecībā uz 1995. gada 28. marta un 28. aprīļa līgumiem, kurus arī noslēgušas tās pašas puses, prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu vērtējumā, uzskatīdama tos par vienu līgumu un par 1989. gada līguma pagarinājumu un secinādama, ka līguma slēgšanas tiesību piešķiršana bija jāveic, izmantojot atklātu procedūru. Tā apgalvo, ka patiesībā runa ir par līgumiem, kas noslēgti dažādos datumos. Viens no tiem ir noslēgts pēc konkursa ar slēgtu procedūru, bet otrs nesasniedza robežvērtību, lai to pakļautu Direktīvā paredzētajām procedūrām. Jebkurā gadījumā abi līgumi tika noslēgti saskaņā ar Portugāles tiesībām brīdī, kad Direktīva 92/50 vēl nebija transponēta valsts tiesībās.

Visbeidzot, attiecībā uz līgumiem, kas noslēgti 1999. gadā ar *IDAD*, prasītāja, lai arī atzīdama, ka Komisija var tos izskatīt kopā, lai noteiktu to attiecīgās vērtības un iespējamo pakļaušanu atklātu procedūru regulējošām normām, izskaidro iemeslus, kuru dēļ tā noslēdza atsevišķus līgumus, un apgalvo, ka *IDAD* ir publisko tiesību subjekts un tādējādi līgumslēdzēja iestāde Direktīvas 92/50 izpratnē. Tā uzskata, ka Komisijai bija jāņem vērā šie iemesli, nenolemjot par finanšu korekciju 100 % apmērā. Pēc prasītājas domām, ar šo korekciju tiek pārkāpts samērīguma princips.

Prasība, kas celta 2007. gada 5. februārī — *Denka International* pret Komisiju

(Lieta T-30/07)

(2007/C 82/90)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Denka International BV, Barneveld* (Nīderlande) (pārstāvji — *K. Van Maldegem, C. Mereu*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas Direktīvas 2006/92/EK 2. panta b) punktu un II pielikumu, un
- piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā, kā arī procentus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu prasības pieteikumu prasītāja lūdz daļēji atcelt Komisijas 2006. gada 9. novembra Direktīvu 2006/92/EK (*), ar ko groza pielikumus Padomes Direktīvai 76/895/EEK, 86/362/EEK un 90/642/EEK attiecībā uz maksimāli pieļaujamiem kaptāna, dihlorvosa, etiona un folpeta atliekvielu daudzumiem (turpmāk tekstā — “MAD Direktīva” jeb “apstrīdētais akts”) un it īpaši tās 2. panta b) punktu un II pielikumu.

Prasītāja apgalvo, ka ar šiem noteikumiem tiek izmainīts attiecīgās vielas maksimālais atliekvielu daudzums no iepriekš piemērojamā — 2 mg/kg uz jaunu robežvērtību — 0,01 mg/kg, kas balstīts uz prasītājas lietas izvērtējumu, kas, savukārt, ir veikts atbilstoši Direktīvas 91/414/EEK novērtējumam (turpmāk tekstā — “PPPD”), kas ir uzskatāms par procesuālu, zinātnisku un tiesisku kļūdu.

Procesuālā ziņā prasītāja norāda, ka apstrīdēto aktu pieņēma, pārkāpjot Regulas 451/2000 8. pantā minētās procesuālās aizsardzības normas un *auditum alteram partem* principu jeb principu par taisnīgu tiesu, kā arī ar to tiek pārkāpts pienākums norādīt pamatojumu (EKL 235. pants). Papildus prasītāja norāda, ka pieņemot apstrīdēto aktu Komisija ir pārsniegusi savas pilnvaras, jo tā ir panākusi tādu pašu rezultātu, kāds būtu lēmumam par neiekļaušanu, neatsaucoties uz šādu lēmumu.

Raugoties no materiālo tiesību viedokļa, apstrīdētais akts iespējams ir balstīts uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā un ar to tiek pārkāpts saskaņā ar prasītājas teikto a) Direktīvas 91/414/EEK 4. panta 1. punkta f) apakšpunkts, b) MAD Direktīvas 5. pants, kā arī c) Kopienų tiesību pamatprincipi, proti, a) tiesiskā paļāvība un tiesiskā drošība, b) EK 211. pants un labas pārvaldības princips un c) samērīguma princips.

(¹) Komisijas 2006. gada 9. novembra Direktīva 2006/92/EK, ar ko groza pielikumus Padomes Direktīvai 76/895/EEK, 86/362/EEK un 90/642/EEK attiecībā uz maksimāli pieļaujamiem kaptāna, dihlorvosa, etiona un folpeta atliekvielu daudzumiem (OV L 311, 31. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 12. februārī — Grieķijas Republika pret Eiropas Kopienų Komisiju

(Lieta T-33/07)

(2007/C 82/91)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Grieķijas Republika (pārstāvji — I. Chalkias, G. Kanelopoulos)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto Komisijas lēmumu vai arī grozīt to atbilstoši tālāk norādītajiem pamatojumiem;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Grieķijas Republika savā prasībā pret Komisijas 2006. gada 14. decembra Lēmumu K(2006) 5993, galējais lēmums, (OV 2006, L 355, 96. lpp.), ar kuru Komisija kopienų finansējumā neiekļāva atsevišķus dalībvalstu izdevumus — un it īpaši izdevumus, kas radās Grieķijas Republikai — saistībā ar Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda Garantijas nodaļu (ELVGF), norāda uz šādiem lēmuma atcelšanas iemesliem.

Kā pirmo vispārējo atcelšanas iemeslu, kas attiecas uz korektīvajiem pasākumiem, prasītāja norāda, ka atbildētāja ir būtiski pārkāpusi procedūras prasību, kas noteikta Regulas (EK) Nr. 1663/95 (¹) 8. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajā teikumā, attiecībā uz nespēju veikt divpusējās sarunas ar Grieķijas iestādēm par iestāžu veikto pārkāpumu smagumu un zaudējumiem, kas radušies Eiropas Savienībai; vai pakārtoti lēmums ir atceļams tādēļ, ka Komisijai nebija pilnvarojuma, lai

pieņemtu šo lēmumu, jo tajā ir noteiktas korekcijas, kuras jāattiecina uz periodu, kas attiecas uz 24 mēnešiem pirms tam, kad Komisija izteica savu galējo viedokli attiecībā uz korekcijām un to apmēru.

Prasītāja apgalvo, ka it īpaši attiecībā uz olīveļļas nozari atbildētāja pārkāpa savu rīcības brīvību, jo tā divkārtēja korekciju no 5 % uz 10 %, neņemot vērā to, ka uzraudzības sistēmā tika novērota nevis pasliktināšanās, bet gan, gluži otrādi — uzlabošanās. Turklāt prasītāja apgalvo, ka atbildētāja kļūdaini interpretēja Kopienų tiesību normas un kļūdaini novērtēja faktiskos apstākļus, tādējādi pārkāpjot samērīguma principu.

Attiecībā uz kokvilnas nozari prasītāja uzskata, ka lēmums ir jāatceļ, jo ir veikts kļūdainis faktisko apstākļu novērtējums, nepareizs pamatojums, nav juridiskā pamatojuma korekcijas noteikšanai, nepareizi ir interpretēti un piemēroti Regulas (EEK) Nr. 1201/89 (²) 12. panta 1. punkts, kā arī pārkāpts tiesiskās noteiktības princips, jo procedūras ilgums attiecībā uz noteiktajiem izdevumiem pārsniedz 10 gadus.

Attiecībā uz vīnogu nozari prasītāja uzskata, ka atbildētāja kļūdaini interpretēja korekciju vadlīnijas, nosakot 10 % likmi par neatbilstīgām otrreizējām pārbaudēm, un nepietiekoši pamatoja lēmumu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz *Corinto* vīnogām.

Attiecībā uz citrusaugu nozari prasītāja uzskata, ka atbildētāja kļūdaini atsaucās un nenorādīja pietiekoši pamatotus iemeslus attiecībā uz minētajiem trūkumiem administratīvajā uzraudzībā, tādējādi pārkāpjot samērīguma principu; vai pakārtoti, tā kļūdjās Dokumenta Nr. 17933/2000 16 pielikuma interpretācijā un tā piemērošanas laikā attiecībā uz šo un pamatpārbauzu klasifikāciju.

Visbeidzot, attiecībā uz procentu iekasēšanu par kavētiem maksājumiem prasītāja uzskata, ka ir veikts kļūdainis faktisko apstākļu novērtējums, jo tika noteikta dubultkorekcija attiecībā uz budžeta posteni B01-1210-160 un kļūdaini interpretēti un piemēroti Regulas (EK) Nr. 296/96 (³) 4. panta 2. punkts attiecībā uz 4 % rezerves aprēķina bāzi, kā arī veikts kļūdainis novērtējums un nepietiekošs pamatojums tiktāl, ciktāl tas attiecas uz pieņemtajiem īpašajiem apstākļiem un īpašajiem pārvaldes noteikumiem.

(¹) Komisijas 1995. gada 7. jūlija Regula (EK) Nr. 1663/95, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 729/70 attiecībā uz ELVGF Garantiju nodaļas grāmatojumu noskaidrošanas procedūru (OV L 158, 8.7.1995., 6. lpp.).

(²) Komisijas 1989. gada 3. maija Regula (EEK) Nr. 1201/89, ar ko paredz noteikumus, ar kuriem ievieš atbalsta shēmu kokvilnai (OV L 259, 6.9.1989, 18. lpp.).

(³) Komisijas 1996. gada 16. februāra Regula (EK) Nr. 296/96 par datiem, kas dalībvalstīm jānosūta, un par izdevumu, kurus finansē Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļa, ikmēneša iegrāmatošanu, un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 2776/88 (OV L 39, 17.2.1996, 5. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 7. februārī — Goncharov pret ITSB — DSB (“DSBW”)

(Lieta T-34/07)

(2007/C 82/92)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu***Lietas dalībnieki***Prasītājs: Karen Goncharov, Maskava (Krievijas Federācija) (pārstāvji — G. Hasselblatt un A. Späth, Rechtsanwältin)**Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)**Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: DSG, Kopenhāgena (Dānija)***Prasītāja prasījumi:**

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju otrās padomes 2006. gada 4. decembra lēmumu lietā R 1330/2005-2;
- piespriest ITSB segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus;
- gadījumā, ja DSG iestājas lietā, piespriest tai segt savus tiesāšanās izdevumus pašai.

Pamati un galvenie argumenti*Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: prasītājs**Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “DSBW” attiecībā uz 39., 41., 43. un 44. klasē ietilpstošiem pakalpojumiem (reģistrācijas pieteikums Nr. 2852143)**Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: DSB**Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: vārdiska preču zīme “DSB” (Kopienas preču zīme Nr. 2292290) attiecībā uz 35.-37., 39., 41. un 42. klasē ietilpstošiem pakalpojumiem, turklāt iebildumi ir vērsti pret reģistrāciju 39., 41. un 43. klasē**Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt**Apelāciju padomes lēmums: atcelt apstrīdēto lēmumu un apmierināt apelāciju**Izvirzītie pamati: Apelāciju padome nepamatoti uzskatīja, ka preču zīmes “DSBW” reģistrāciju nepieļauj Regulas (EK) Nr. 40/94 (1) 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā norādītais reģistrācijas atteikuma pamatojums; starp pretstatītajām preču zīmēm nav sajaukšanas iespējas*

(1) Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 12. februārī — Leche Celta pret ITSB — Celia (“Celia”)

(Lieta T-35/07)

(2007/C 82/93)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — spāņu***Lietas dalībnieki***Prasītājs: Leche Celta, S. L., Puente deume, La Coruña (Spānija) (pārstāvji — J. A. Calderón Chavero, T. Villate Consonni un A. Yañez Manglano, abogadas)**Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)**Otra procesa Apelāciju padomē dalībnieks: Celia SA***Prasītājas prasījumi:**

- atcelt ITSB Apelāciju ceturtnās padomes 2006. gada 5. decembrī pieņemto lēmumu par apelācijas sūdzību Nr. R-294/2006-4;
- līdz ar to, daļēji atcelt 2005. gada 21. decembrī pieņemto lēmumu par iebildumiem Nr. B657132 daļā, kurā noraidīti prasītājas vārdā celtie iebildumi un kurā tiek atļauta apstrīdētās preču zīmes reģistrācija attiecībā uz 29. klasi un attiecībā uz pienu un piena produktiem, kā arī pārtikas eļļām un taukiem;
- apmierināt prasītājas prasījumus, uzdodot attiecīgajai ITSB Iebildumu nodaļai noraidīt konkrētās preču zīmes reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz iepriekš minētajām precēm;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti*Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: Celia, SA**Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme “Celia” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 16., 29. un 38. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 2 977 221)**Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: prasītāja**Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: valsts vārdiskas preču zīmes “CELTA” attiecībā uz 29. klasē ietilpstošām precēm**Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt**Apelāciju padomes lēmums: apelāciju noraidīt*

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums tādēļ, ka pastāv konfliktējošo preču zīmju sajaukšanas un asociēšanas iespēja

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 12. februārī — Zipcar pret ITSB — Canary Islands Car (“ZIPCAR”)

(Lieta T-36/07)

(2007/C 82/94)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Zipcar, Inc. Kembridža (ASV) (pārstāvji — M. Elmslie, Solicitor un N. Saunders, Barrister)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: Canary Islands Car SL, Lanzarote (Spānija)

Prasītājas prasījumi:

- pilnībā atcelt Apelāciju otrās padomes 2006. gada 30. novembra lēmumu un nodot atpakaļ reģistrācijas pieteikumu Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi), lai tas varētu rīkoties;
- piespriest Birojam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: Prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: Vārdiska preču zīme “ZIPCAR” attiecībā uz 9., 39. un 42. klasē ietilpstošām precēm un pakalpojumiem — reģistrācijas pieteikums Nr. 3 139 375

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Canary Islands Car SL

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Valsts vārdiska preču zīme “CICAR” attiecībā uz 39. klasē ietilpstošiem pakalpojumiem

Iebildumu nodaļas lēmums: Apmierināt iebildumu attiecībā uz apstrīdētajiem pakalpojumiem, kuri ietilpst 39. klasē.

Apelāciju padomes lēmums: apelāciju noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo nepastāvēja sajaukšanas iespēja un Apelāciju padome neizdarīja pareizus secinājumus ne par attiecīgo pakalpojumu vidusmēra patērētāja iezīmēm, ne par konkrētā tirgus raksturu.

Prasība, kas celta 2007. gada 16. februārī — El Morabit pret Eiropas Savienības Padomi

(Lieta T-37/07)

(2007/C 82/95)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Mohamed El Morabit, Amsterdamā (Nīderlande) (pārstāvis — U. Sarikaya, advocaat)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- Atcelt apstrīdēto Padomes lēmumu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs apstrīd Padomes lēmumu, ar kuru tā ir nolēmusi iekļaut to personu, grupu un organizāciju sarakstā, uz ko attiecinā Padomes 2001. gada 27. decembra Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām ⁽¹⁾, paredzētos ierobežojošos pasākumus.

Prasītājs uzsver, ka tiesa ir atzinusi viņu par vainīgu dalībā kriminālā organizācijā, kurai ir teroristiski mērķi, bet prasītājs šo spriedumu ir pārsūdzējis. Kā uzskata prasītājs, ir pilnībā iespējams, ka viņa apelācijas sūdzību apmierinās. Līdz ar to Padomes lēmums ir priekšlaicīgs.

⁽¹⁾ OV L 344, 28.12.2001., 70. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 16. februārī — Shell Petroleum u.c. pret Komisiju

(Lieta T-38/07)

(2007/C 82/96)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Shell Petroleum NV, Hāga (Nīderlande), Shell Nederland BV, Hāga (Nīderlande) un Shell Nederland Chemie BV, Roterdama (Nīderlande) (pārstāvji — T. Snoep un J. Brockhoff, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi

Shell Petroleum NV prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt lēmumu pilnībā, ciktāl tas ir adresēts Shell Petroleum NV;

— pakārtoti

— atcelt lēmuma 2. panta d) punktu; vai

— atbilstoši samazināt uzlikto naudas sodu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Shell Nederland BV prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt lēmumu pilnībā, ciktāl tas ir adresēts Shell Nederland BV;

— pakārtoti

— atcelt lēmuma 2. panta d) punktu; vai

— atbilstoši samazināt uzlikto naudas sodu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Shell Nederland Chemie BV prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt lēmuma 2. panta d) punktu vai atbilstoši samazināt uzlikto naudas sodu; un

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājas lūdz atcelt Komisijas 2006. gada 29. novembra Lēmumu C(2006) 5700 galīgā red. (lietā COMP/F/38.638 — butadiēna gumija un stirēna butadiēna gumijas emulsija), kurā Komisija atzina, ka prasītājas kopā ar citiem uzņēmumiem bija pārkāpušas EKL 81. pantu un Eiropas Ekonomikas zonas dibināšanas līguma 53. pantu, vienojoties par preču cenu mērķiem, sadalot klientus ar vienošanos "par neuzbrukšanu" un apmainoties ar komercinformāciju par cenām, konkurentiem un klientiem.

Savas prasības pamatojumā prasītājas apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi EKL 81. pantu un Padomes Regulas Nr. 1/2003⁽¹⁾ 7. pantu un 23. panta 2. un 3. punktu:

- a) atzīstot, ka pārkāpumu izdarījušas arī Shell Petroleum NV un Shell Nederland BV, lai gan Komisija atzīst, ka pārkāpumā tieši piedalījās tikai Shell Nederland Chemie BV;
- b) palielinot prasītājam uzliekamā naudas soda pamatsummu par 50 % recidīva dēļ, pārkāpdama samērīguma un tiesiskās paļāvības principus;
- c) piemērojot prevencijas reizinātāju, pārkāpdama vienādas attieksmes un samērīguma principus; un
- d) nosakot prasītājam uzliekamā naudas soda sākotnējo apmēru, pārkāpdama Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai⁽²⁾ un samērīguma un vienlīdzīgas attieksmes principus.

Pakārtoti, prasītājas apgalvo, ka ir pārkāpts EKL 253. pantā noteiktais pienākums norādīt pamatojumu.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 1998. gada 14. janvāra paziņojums ar nosaukumu "Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai saskaņā ar Regulas Nr. 17 15. panta 2. punktu un EOTK līguma 65. panta 5. punktu" (OV 1998, C 9, 3. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 16. februārī — ENI pret Komisiju

(Lieta T-39/07)

(2007/C 82/97)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eni SpA, Roma (Itālija) (pārstāvji — prof. G. M. Roberti un I. Perego, avvocati)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu daļā, kurā atzīts, ka prasītāja ir atbildīga par to rīcību, par kuru tiek piemērots sods;
- atcelt vai samazināt naudas sodu, kas uzlikts saskaņā ar lēmuma 2. pantu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir celta pret to pašu lēmumu, kas ir apstrīdēts lietā T-38/07 *Shell Petroleum u.c./Komisija*.

ENI uzskata, ka apstrīdētais lēmums ir nelikumīgs tiktāl, ciktāl tajā ir paredzēta ENI atbildība, tikai pamatojoties uz to, ka tā vada grupu, kas kontrolē visu tās kompānijas pamatkapitālu, kura ir tikusi atzīta par vainīgu iespējamajā slepenajā norunā, par kuru ir iesniegta sūdzība. Pastāvot šādiem apstākļiem, prasītāja norāda, ka:

— Komisija savu lēmumu galvenokārt ir pamatojusi ar striktas atbildības prezumpciju, kas saistīta ar īpašumtiesību struktūru un kas ir pretrunā principiem, kas noteikti praksē un Kopieņu judikatūrā attiecībā uz EKL 81. panta piemērošanu saistībā ar sabiedrību grupām un kas nav tajos atrodama. Šāda pieeja pārkāpj arī pamatprincipu, saskaņā ar kuru atbildībai un soda sankcijām jābūt specifiskām attiecībā pret pārkāpuma izdarītāju, un tiesiskuma principu, kas ir nepārprotamu tās faktiskās informācijas novērtējuma kļūdu rezultāts, ko ENI iesniegusi Komisijas pieņemumu atspēkošanai. Šajā kontekstā Komisija nav pienācīgi norādījusi sava novērtējuma pamatā esošos iemeslus, pārkāpjot EK līguma 253. pantā paredzēto prasību.

— papildus tam apstrīdētajā lēmumā pat nav ņemts vērā sabiedrību tiesībās paredzētais kapitāla sabiedrību ierobežotas atbildības princips, kas ir kopējs visu dalībvalstu tiesībām, starptautiskajai tiesiskajai praksei un pašām Kopieņu tiesībām, kas ir pieeja, kas vienlaicīgi šķiet nesaderīga ar kritērijiem Kopieņu konkurences noteikumu ieviešanai lietās, kas saistītas ar tiesību un pienākumu pārņemšanu/nodošanu. Apstrīdētajā lēmumā tāpat nemaz nav norādīti iemesli attiecībā uz šiem jautājumiem.

ENI tādēļ lūdz atcelt vai vismaz ievērojami samazināt uzlikto naudas sodu, ņemot vērā, ka Komisija:

- nav novērtējusi šķietami konstatētās pārkāpumu saturošās rīcības ietekmi uz attiecīgo tirgu;
- nepienācīgi konstatēja atbildību pastiprinoša apstākļa pastāvēšanu saistībā ar atkārtotu pārkāpuma izdarīšanu, turklāt atsaucoties uz lēmumiem, kas ir pieņemti saskaņā ar EKL 81. pantu pirms daudziem gadiem un kas nekādā veidā neattiecas uz prasītāju, pat ņemot vērā tās grupas vadītājas statusu;
- papildus tam, kļūdaini izslēdzot *Syndial* no apstrīdētā lēmuma adresātiem, pretēji judikatūrā paredzētajiem kritērijiem, pārkāpa Regulas Nr. 1/2003 23. pantu, jo šajā sakarā netika ņemts vērā sabiedrības apgrozījums.

Apelācija, ko 2007. gada 14. februārī ierosinājis José António de Brito Sequeira Carvalho par Civildienesta tiesas 2006. gada 13. decembra spriedumu lietā F-17/05 Brito Sequeira Carvalho pret Komisiju

(Lieta T-40/07 P)

(2007/C 82/98)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: José António de Brito Sequeira Carvalho, Brisele (Beļģija)
(pārstāvis — O. Martins, advokāts)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopieņu Komisija

Prasītāja prasījumi

- atzīt šo apelāciju par pieņemamu un pamatotu;
- uzdot Komisijai sastādīt lietu, kas ietvertu visus dokumentus, kas attiecas uz prasītāju un kas atrodas viņa administratīvajā lietā Komisijas Izmeklēšanas un disciplīnas biroja (IDOC) medicīniskajā dienestā un visos citos dienestos, tajā skaitā 2001. gada 2. februāra sākotnējās procedūras dokumentus un procesuālos aktus, kas satur iespējamo apmelojošo prasītāja darbību pierādījumus;
- uzdot Komisijai norādīt tiesisko pamatu, kāpēc Komisijas ierēdnis uzsāka prasītāja psihiskā stāvokļa medicīnisko izmeklēšanu, un vienlaikus uzdot iecelējinstīcijai uzsākt administratīvo izmeklēšanu sakarā ar apmelojumiem, kā arī iesniegt minētās sākotnējās procedūras inventāra aktus;
- atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas spriedumu lietā F-17/05;
- atzīt medicīniskās procedūras, kas kopš 2001. gada notiek administratīvās procedūras ietvaros, nelikumību;
- atzīt, ka minētajā procedūrā, kas vēl nav noslēgusies, ir pārkāpts saprātīga termiņa princips;
- atzīt, ka Komisijas ierēdņa 2004. gada 18. jūnija akts nav spēkā nekompetences, pamatojuma trūkuma un akta neesamības dēļ, un to nevar uzskatīt par Komisijas aktu;
- atzīt, ka iecelējinstīcijas 2004. gada 28. jūnija akts juridiski nepastāv un ka tas nav spēkā attiecībā uz prasītāju, kuram tas nekad nav ticis paziņots;
- atzīt, ka Komisijā pastāv paralēla lietvedība, kas satur nepatiesas, personīgas un zaudējumus radošas ziņas par prasītāju;

- atzīt ārsta 2004. gada 13. jūlija aktu, ar ko prasītājam ir aizliegta iekļūšana Komisijas ēkā, par spēkā neesošu un nelikumīgu, kas nav iecelējinstītūcijas pareizi pamatots akts;
- atzīt par nelikumīgu Komisijas ierēdņa 2004. gada 22. septembra aktu, kurā pēc Komisijas iniciatīvas par sešiem mēnešiem ir pagarināts prasītāja slimības atvaļinājums, un citus pakārtotus aktus, kas attiecas uz iekšējiem iecelējinstītūcijas 2004. gada jūnija dokumentiem;
- pārējā daļā apmierināt pirmajā instancē iesniegtos prasījumus;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijā prasītājs apgalvo, ka Civildienesta tiesa ir pieļāvusi kļūdu, nepareizi tiesiski pamatojot savu lēmumu, proti, ar Civildienesta noteikumu 59. pantu, kas attiecas uz slimības atvaļinājumu, prasītājs uzskata, ka tādējādi Komisija ir pārkāpusi Civildienesta noteikumu 86. pantu un tā IX pielikumu, kā arī noteikumus par administratīvās izmeklēšanas organizēšanu un disciplinārām procedūrām. Turklāt prasītājs apgalvo, ka Civildienesta tiesa ir pārkāpusi viņa tiesības uz aizstāvību un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. pantu, kā arī taisnīgas tiesvedības principu, nolēmot, pamatojoties uz nepilnīgiem lietas materiāliem, un neņemot par iespējamo paralēlās lietas pastāvēšanu. Viņš apgalvo arī, ka Civildienesta tiesa ir pārkāpusi Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 8. pantu, lēmumu pamatojot ar kļūdainiem pierādījumiem. Turklāt prasītājs iebilst, ka Civildienesta tiesa apstrīdētajā spriedumā nav lēmusi par lūgumu uzsākt tiesvedību no jauna. Viņš arī apgalvo, ka Civildienesta tiesa prettiesiski nav izdarījusi juridiskus secinājumus par iespējamo iestādes nekompetenci, kas pieņēma lēmumu viņam piešķirt slimības atvaļinājumu, kas, pēc prasītāja domām, Civildienesta tiesai bija jāatzīst par nepastāvošu kompetences un pamatojuma trūkuma dēļ.

Prasība, kas celta 2007. gada 16. februārī — IPK International — World Tourism Marketing Consultants pret Komisiju

(Lieta T-41/07)

(2007/C 82/99)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH, Minhene (Vācija) (pārstāvis — C. Pitschas, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Kopienu Komisijas 2006. gada 4. decembra Lēmumu (K(2006)6452) par naudas līdzekļu atgūšanu EUR 318 000 apmērā ar nokavējuma procentiem;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja vērsās pret Komisijas 2006. gada 4. decembra Lēmumu K (2006) 6452 par naudas līdzekļu atgūšanu, ko prasītāja ir saņēmusi avansā par ECODATA projektu pirms lēmuma par iepirkuma piešķiršanu atsaukšanas. Šis lēmums ir pieņemts, piemērojot EKL 256. pantu.

Lēmuma par atbalsta piešķiršanu datu bankas izveidei par ekotūrismu Eiropā ir atcelts ar Komisijas 2005. gada 13. maija lēmumu, un prasītāja to apstrīdēja Pirmās instances tiesā (skat. lietu T-297/05).

Prasības pamatojumā prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir prettiesisks. Tas izriet no lēmuma par atcelšanu prettiesiskuma un automātiski padara šo lēmumu par prettiesisku. Turklāt tas ir vienpusējs tiesību akts, lai gan ar šo lēmumu izteiktā tiesiskā prasība ir līgumiska rakstura un tādēļ to var apstrīdēt tikai, ceļot civiltiesisku prasību dalībvalsts kompetentajās tiesās.

Prasība, kas celta 2007. gada 16. februārī — Dow Chemical un citi pret Komisiju

(Lieta T-42/07)

(2007/C 82/100)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: The Dow Chemical Company, Midland (Amerikas Savienotās Valstis), Dow Deutschland Inc., Schwalbach (Vācija), Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Schwalbach (Vācija), Dow Europe GmbH, Horgen (Šveice) (pārstāvji — D. Schroeder, P. Matthey, T. Graf, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi:

- The Dow Chemical Company lūdz Pirmās instances tiesu atcelt lēmumu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz The Dow Chemical Company;

- *Dow Deutschland Inc.* lūdz Pirmās instances tiesu atcelt lēmuma 1. pantu tiktāl, ciktāl tajā ir secināts, ka *Dow Deutschland Inc.* no 1996. gada 1. jūlija ir pārkāpis EKL 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu;
- visi prasītāji (un pakārtoti *The Dow Chemical Company*) lūdz Pirmās instances tiesu būtiski samazināt tiem uzliktos naudas sodus;
- visi prasītāji lūdz Pirmās instances tiesu:
  - piespriest Komisijai atlīdzināt visus prasītāju tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo lietu, kā arī izdevumus, kas prasītājiem radušies, nodrošinot bankas garantiju tiem uzliktajiem naudas sodiem, līdz Pirmās instances tiesa būs taisījusi spriedumu; un
  - veikt citus pasākumus, ko Pirmās instances tiesa uzskata par piemērotiem.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītāji vēlas panākt, ka tiek daļēji atcelts Komisijas 2006. gada 29. novembra Lēmums K(2006) 5700, galīgā redakcija, lietā COMP/F/38.638 — Butadiēnkaučuks un emulsijas polimerizācijā iegūts butadiēnstirolkaučuks, kurā Komisija ir secinājusi, ka prasītāji kopā ar citiem uzņēmumiem ir pārkāpuši EKL 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu, vienojoties par ražojumu vēlamajām cenām, klientu sadalījumu saskaņā ar nolīgumiem par atteikšanos no agresīvas konkurences un apmainoties ar delikātu komerciālu informāciju par cenām, konkurentiem un klientiem butadiēnkaučuka un emulsijas polimerizācijā iegūta butadiēnstirolkaučuka nozarēs.

Prasības pamatojumam prasītāji izvirza trīs galvenos pamatus.

Ar pirmo pamatu, kas sadalīts trijās daļās, *The Dow Chemical Company* (turpmāk tekstā — "TDCC") norāda, ka Komisija ir pieļāvusi juridisku kļūdu, jo tā a) ir secinājusi, ka TDCC ir izdarījis pārkāpumu, pamatodamās uz pieņēmumu, ka meitas sabiedrība, kas pilnībā pieder mātes sabiedrībai, principā pilda mātes sabiedrības norādījumus, nepārbaudot, vai mātes sabiedrība faktiski ir īstenojusi šādu varu; b) ir uzlikusi tai naudas sodu, uzskatot to par atbildīgu par tās meitas sabiedrību izdarītajiem pārkāpumiem; un c) nav īstenojusi diskrecionāro varu, lemjot par to, vai adresēt lēmumu TDCC.

Ar otro pamatu *Dow Deutschland Inc.* un TDCC apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi faktisku un juridisku kļūdu, nosakot *Dow Deutschland Inc.* dalības ilgumu pārkāpumā, par pārkāpuma sākuma dienu izvēloties 1996. gada 1. jūliju.

Ar trešo pamatu prasītāji apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi faktiskas un juridiskas kļūdas, aprēķinot tiem uzlikto naudas sodu pamatsummu. Precīzāk, iespējams, ir pieļautas kļūdas saistībā ar

pārkāpuma smaguma vērtējumu, atšķirīgiem noteikumiem, ko Komisija ir piemērojusi sākotnējai summai, reizinot to ar koeficientu, kuru Komisija ir piemērojusi, lai naudas sodi būtu pietiekami preventīvi, un, visbeidzot, saistībā ar naudas sodu sākotnējās summas palielināšanu pārkāpuma ilguma dēļ.

Apelācija, ko 2007. gada 14. februārī ierosinājis *Neophytos Neophytou* par Civildienesta tiesas 2006. gada 13. decembra spriedumu lietā F-22/05, *Neophytou* pret Komisiju

(Lieta T-43/07 P)

(2007/C 82/101)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Neophytos Neophytou*, Itzig (Luksemburga) (pārstāvis — S. A. Pappas, advokāts)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi

- atcelt pārsūdzēto spriedumu un tā rezultātā arī apstrīdēto iecelējinstiucijas lēmumu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo apelācijas sūdzību tās iesniedzējs lūdz atcelt Civildienesta tiesas spriedumu lietā F-22/05, ar kuru ir atzīts, ka, pirmkārt, tiesas sēdē izteiktie apelācijas sūdzības iesniedzēja iebildumi ir nepieņemami un, otrkārt, nav pārkāpts nediskriminācijas princips.

Pirmā pamata pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka tā arguments par atlases komisijas sastāvu būtu jāpieņem, jo tas ir pamatots ar jauniem faktiskiem apstākļiem, kas, kā apgalvo apelācijas sūdzības iesniedzējs, bija kļuvuši zināmi tikai tiesas sēdes laikā. Apelācijas sūdzības iesniedzējs turklāt apgalvo, ka prettiesiska komisijas izveide ir ar kompetenci saistīts jautājums un tāpēc tas būtu jāizskata pēc savas ierosmes. Tādējādi apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka tam nedrīkstēja liegt iespēju atsaukties uz šiem jaunajiem apstākļiem.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs arī apgalvo, ka šis iebildums ir tieši saistīts ar tā otro pamatu, kas ir balstīts uz nediskriminācijas principa pārkāpumu, ņemot vērā prettiesisku atlases komisijas sastāvu. Līdz ar to apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Civildienesta tiesa nepareizi ir piemērojusi minēto principu vai vismaz nav norādījusi atbilstošu pamatojumu, ņemot vērā attiecīgā konkursa īpašās iezīmes; turklāt tā ir pārpratusi norādītos pamatus un nav pārbaudījusi dažus no tiem.

Prasība, kas celta 2007. gada 16. februārī — Kaučuk pret Komisiju

(Lieta T-44/07)

(2007/C 82/102)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Kaučuk a.s., Kralupy nad Vltavou* (Čehijas Republika) (pārstāvji — M. Powell un K. Kuik, *solicitors*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

- pilnībā vai daļēji atcelt apstrīdētā lēmuma 1.-3. pantu tiktāl, ciktāl tie attiecas uz prasītāju;
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 2. pantu tiktāl, ciktāl ar to *Kaučuk* ir uzlikts naudas sods 17,55 miljonu EUR apmērā, un noteikt ievērojami mazāku naudas sodu; un
- piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs vēlas panākt, ka tiek daļēji atcelts Komisijas 2006. gada 29. novembra Lēmums K(2006) 5700, galīgā redakcija, lietā COMP/F/38.638 — Butadiēnkaučuks un emulsijas polimerizācijā iegūts butadiēnstirolkaučuks, kurā Komisija ir secinājusi, ka prasītājs kopā ar citiem uzņēmumiem ir pārkāpis EKL 81. pantu un Eiropas Ekonomikas zonas līguma 53. pantu, vienojoties par ražojumu vēlamajām cenām, klientu sadalījumu saskaņā ar nolīgumiem par atteikšanos no agresīvas konkurences un apmainoties ar komerciālu informāciju par cenām, konkurentiem un klientiem.

Prasības pamatojumam prasītājs apgalvo, ka Komisija:

- ir pieļāvusi juridisku kļūdu, vainojot prasītāju tā tirdzniecības starpnieka *Tavorex*, kas ir patstāvīga juridiska persona, rīcībā;
- ir pieļāvusi kļūdu, nesniedzot pienācīgus juridiskus pierādījumus tam, ka *Tavorex* ir iesaistīts vienotā un turpinātā pārkāpumā no 1999. gada novembra līdz 2002. gada novembrim;
- ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka vieni un tie paši fakti ir pietiekami, lai pierādītu *Tavorex* piedalīšanos, bet tie paši fakti nav pietiekami, lai pierādītu cita uzņēmuma piedalīšanos;
- ir pieļāvusi juridisku kļūdu, pretēji judikatūrai par EK konkurences tiesību piemērošanu ārpus Kopienų teritorijas piemērodama EK konkurences tiesības prasītājam un *Tavorex*, pietiekami nepierādot saikni starp prasītāju/*Tavorex*, attiecīgo darbību un Eiropas Kopienų teritoriju;
- ir pieļāvusi acīmredzamu juridisku kļūdu un kļūdu vērtējumā, secinot, ka prasītājs ar *Tavorex* starpniecību ir izdarījis pārkāpumu saistībā ar butadiēnkaučuku, ražojumu, kuru prasītājs nedz ražo, nedz pārdod;
- naudas soda uzlikšanai nav pierādījusi, vai prasītājs ar *Tavorex* starpniecību ir izdarījis pārkāpumu tīši vai aiz neuzmanības; un
- ir pieļāvusi acīmredzamu juridisku kļūdu un kļūdu vērtējumā, nepiemērojot pamatnostādnes par naudas sodu uzlikšanu.

Prasība, kas celta 2007. gada 16. februārī — Unipetrol pret Komisiju

(Lieta T-45/07)

(2007/C 82/103)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Unipetrol a.s., Prāga* (Čehijas Republika) (pārstāvji — J. Matějček un I. Janda, *lawyers*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- pilnībā vai daļā atcelt apstrīdēto lēmumu, vismaz tiktāl, ciktāl tas ietekmē *Unipetrol*;
- pakārtoti, izmantot Tiesas neierobežoto kompetenci un
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja lūdz atcelt Komisijas 2006. gada 29. novembra Lēmumu C(2006) 5700 final lietā COMP/F/38.638 — Butadiēna gumija un stirola butadiēna emulsijas gumija, ar ko Komisija atzinusi, ka prasītāja kopā ar citiem uzņēmumiem ir pārkāpusi EKL 81. pantu un Eiropas Ekonomikas zonas līguma 53. pantu, nosakot mērķa cenas precēm, sadalot klientus ar neiejaukšanās līgumu palīdzību un apmainoties ar komercinformāciju par cenām, konkurentiem un klientiem.

Savas prasības atbalstam prasītāja apgalvo, ka Komisija:

- ir pieļāvusi kļūdu vērtējumā, noraidot pierādījumus par to, ka fakts, ka prasītāja bija visu uzņēmuma *Kaučuk* kapitāldaļu turētāja, ir tikai finansiāla rakstura vai, pakārtoti, ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, noraidot pierādījumus, kas parādīja, ka *Kaučuk* tirgū darbojās kā neatkarīga vienība, prasītājai neiejaucoties *Kaučuk* tirdzniecības un tirgvedības politikā attiecībā uz stirola butadiēna gumiju, un
- ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, par vienu un to pašu darbību divreiz vainojot dažādus uzņēmumus, tas ir, *Kaučuk* un *Kaučuk* kapitāldaļu turētāju — prasītāju.

Pārējie prasītāja izvirzītie pamati un galvenie argumenti ir identiski vai līdzīgi tiem, kas izvirzīti lietā T-44/07 *Kaučuk* pret Komisiju.

Prasība, kas celta 2007. gada 21. februārī — *ratiopharm* pret ITSB (“BioGeneriX”)

(Lieta T-47/07)

(2007/C 82/104)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *ratiopharm GmbH*, Ulma (Vācija) (pārstāvis — S. Völker, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju ceturrtās padomes 2006. gada 20. decembra lēmumu lietā R 1047/2004-4 attiecībā uz Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 1701762;
- piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “BioGeneriX” attiecībā uz 5., 35., 40. un 42. klasē ietilpstošajām precēm un pakalpojumiem (reģistrācijas pieteikums Nr. 1 701 762)

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelāciju noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums, jo reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei piemīt vajadzīgā minimālā atšķirtspēja un nav prasības būt pieejamai.

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 21. februārī — *ratiopharm* pret ITSB (“BioGeneriX”)

(Lieta T-48/07)

(2007/C 82/105)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *ratiopharm GmbH*, Ulma (Vācija) (pārstāvis — S. Völker, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju ceturrtās padomes 2006. gada 20. decembra lēmumu lietā R 1048/2004-4 attiecībā uz Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 2603124;
- piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "BioGeneriX" attiecībā uz 1. un 5. klasē ietilpstošajām precēm (reģistrācijas pieteikums Nr. 2603124)

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelāciju noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums, jo reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei piemīt vajadzīgā minimālā atšķirtspēja un nav prasības būt pieejamai.

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 14. februārī — *Movimondo Onlus* pret Komisiju

(Lieta T-52/07)

(2007/C 82/106)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Movimondo Onlus*, Roma (Itālija) (pārstāvji — P. Vitali, G. Verusio, G. M. Roberti, A. Franchi, avvocati)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- pakārtoti saskaņā ar EKL 241. pantu atzīt par prettiesiskiem un nepiemērojamiem Komisijas 2002. gada 23. decembra Regulas Nr. 2342/2002 133. un 175. pantu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Ar šo prasību *Associazione Movimondo ONLUS* — nevalstiska starptautiskās sadarbības un solidaritātes organizācija — atbilstoši EKL 230. panta ceturtajai daļai lūdz atcelt Komisijas 2006. gada 1. decembra lēmumu (C(2006) 5802, galīgā redakcija), ar kuru nevalstiskajai organizācijai (NVO) *MOVIMONDO* par smagu profesionālās ētikas pārkāpumu un būtisku līgumtiesisko noteikumu pārkāpumu ir piemērots administratīvais sods.

2. Šajā kontekstā ir jāprecizē, ka līgumtiesiskās attiecības ar Komisiju attiecībā uz humanitāro atbalstu un darbībām attīstības sadarbības ietvaros reglamentē līgumi, kas tiek saukti par Dāvinājuma līgumiem (*Grant Agreements*) un kas tiek slēgti atbilstoši sadarbības ietvarlīgumiem (*Framework Partnership Agreements*) un vispārējiem līgumiem piemērojamiem nosacījumiem. *ECHO* ietvarlīgumi, par kuriem ir runa šajā lietā un attiecībā uz kuriem Komisija bija paredzējusi piemērot apstrīdēto naudas sodu, ir šādi:

— FPA nr. 3-134, kas parakstīts 2003. gada 6. novembrī;

— FPA nr. CCP 99/0119, 1999. gada 26. februārī.

3. Savas prasības par 2006. gada 1. decembra lēmuma atcelšanu pamatojumam *Movimondo* izvirza piecus prasības pamatus.

Ar pirmo prasības pamatu prasītāja norāda, ka ir pārkāpti tiesību noteikumi attiecībā uz 93., 96. un 114. pantu Padomes Regulā (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam, un izvirza iebildumu par prettiesiskumu attiecībā uz 133. un 175. pantu Komisijas 2002. gada 23. decembra Regulā (EK, *Euratom*) Nr. 2342/2002, ar ko paredz īstenošanas kārtību Padomes Regulai Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam, kas saistīts ar Padomes 1995. gada 18. decembra Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību, 183. panta pārkāpumu.

Izvirzot otro prasības pamatu, prasītāja kritizē Komisiju par to, ka tā ir kļūdaini un nepilnīgi novērtējusi prasītājai pārņemtos faktus, un uzskata, ka nepastāvēja pārliecinoši pierādījumi, ar kuriem varētu pamatot lēmumu par naudas soda uzlikšanu.

Ar trešo prasības pamatu prasītāja norāda uz vispārējā tiesību uz aizstāvību principa pārkāpumu.

Ar ceturto prasības pamatu prasītāja norāda uz kļūdu to faktu novērtējumā, kas ir pamatā naudas soda uzlikšanai un to, ka attiecībā uz prasītāju ir piemēroti nepastāvoši apstākļi. Vienlaicīgi tā atsaucas uz samērīguma principa un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu attiecībā uz administratīvo un finansiālo sodu "iedarbīgu, proporcionālu un preventīvas iedarbības" raksturu, kā paredzēts Finanšu regulas Nr. 1605/2002 114. pantā.

Visbeidzot, ar savu piekto prasības pamatu prasītāja apgalvo, ka, pirmkārt, apstrīdētā lēmuma pamatā esošajiem projektiem ir nenoteikts raksturs, kā arī, ka saistībā ar apstrīdēto lēmumu ir jau iestājies noilgums. Vienlaicīgi prasītāja norāda, ka nepastāv tāds Kopienu tiesību akts, kurā būtu paredzēti šāda veida naudas sodi, kā arī uz iepriekš minētās Padomes Regulas Nr. 2988/95 2. panta 2. punkta un 3. panta 1. punkta pārkāpumu. Otrkārt, prasītāja atsaucas uz iepriekš minētās Komisijas Regulas Nr. 2342/2002 175. un 133. panta pārkāpumu.

Prasība, kas celta 2007. gada 19. februārī — Vtesse Networks pret Komisiju

(Lieta T-54/07)

(2007/C 82/107)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Vtesse Networks Ltd., St. Albans* (Apvienotā Karaliste) (pārstāvis — *H. Mercer, Barrister*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt lēmuma 1. pantu, ciktāl tajā tiek noteikts, ka Apvienotās Karalistes uzliktais nodoklis *BT plc* ārvalstu īpašumam no 1995. gada līdz 2005. gada beigām nav valsts atbalsts EKL 87. panta 1. punkta izpratnē;
- piespriest Komisijai atlīdzināt *Vtesse* tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs lūdz atcelt Komisijas 2006. gada 12. oktobra Lēmumu 2006/951/EK (¹), kurā atzīts, ka Apvienotās Karalistes uzliktais nodoklis *BT plc* un *Kingston Communications plc* ārvalstu īpašumam no 1995. gada līdz 2005. gada beigām nav valsts atbalsts EKL 87. panta 1. punkta izpratnē.

Prasītājs apgalvo, ka Komisija nav ņēmusi vērā un/vai nav pārbaudījusi prasītāja konkurences nelabvēlīgo situāciju peļņas jomā salīdzinājumā ar *BT plc*, kas radās, kopā ar *BT plc* piedaloties konkursā par līgumiem ar patērētājiem par augstas kapacitātes maza apjoma nomātām līnijām, kurās tiek izmantotas optiskās šķiedras.

Prasītājs uzskata, ka Komisija pieļāva tiesību kļūdu, piemērojot EKL 87. panta 1. punktu, it īpaši nedefinējot konkrēto tirgu un līdz ar to nedefinējot faktisko priekšrocību, kas piešķirta *BT plc* ar darījumu tarifiem saistībā ar peļņas normas konkurenci.

Turklāt prasītājs uzskata, ka Komisija pieļāva acīmredzamu kļūdu tādas grupas līgumu, kuros prasītājs konkurēja ar *BT plc*, nozīmes un atbilstības vērtējumā un nepietiekami pārbaudīja peļņas normas konkurences faktiskos apstākļus, kas bija pamatā Komisijas izvēlei balstīties uz *BT plc* tirgus daļu 12 %, kaut gan visatbilstošākā *BT plc* tirgus daļa, pēc prasītāja domām, bija 78 %.

Visbeidzot, prasītājs apgalvo, ka Komisija pietiekami nepamatoja apstrīdēto lēmumu attiecībā uz pašreiz pastāvošo konkurenci starp prasītāju un *BT plc*.

(¹) Komisijas 2006. gada 12. oktobra Lēmums 2006/951/EK — par ārvalstu īpašumam uzliktā nodokļa piemērošanu telekomunikāciju infrastruktūrai Apvienotajā Karalistē (Nr. C 4/2005 (ex NN 57/2004, ex CP 26/2004) — (izziņots ar dokumentu Nr. C (2006) 4378)) (OV 2006, L 383, 70. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 23. februārī — Nīderlande pret Komisiju

(Lieta T-55/07)

(2007/C 82/108)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Nīderlandes Karaliste (pārstāvji — *H. G. Sevenster* un *D. J. M. de Grave*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- daļēji atcelt Komisijas 2006. gada 14. decembra Lēmumu par dažu dalībvalstu izdevumu no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļas izslēgšanu no Kopienu finansējuma, ciktāl šis lēmums attiecas uz Nīderlandi un īpaši tās finansiālās korekcijas, kuras par 2002. gadu attiecībā uz ELVGF Garantiju nodaļu kā nesubsidējamās izmaksas ir piemērotas 5,67 miljonu euro apmērā, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam Nīderlande vispirms norāda uz Regulas Nr. 2603/1999 (¹) 4. pants pārkāpumu, jo jēdziens "vairākgadu izdevumi" šā panta nozīmē ir ticis nepareizi piemērots un interpretēts.

Otrkārt, prasītāja atsauca uz Regulas (EK) Nr. 1257/1999 (²) 44. panta 2. punkta un vienlaikus arī uz tiesiskās palāvēības principa pārkāpumu, jo Nīderlandes iestāžu veiktās procedūras rezultātā tika piemērota finansiālā korekcija pilnā apmērā, kaut arī Komisija iepriekš Nīderlandes programmas zemes platību attīstībai 2000.–2006. gadam dokumenta apstiprināšanas procesa ietvaros deva piekrišanu deklarācijai Garantiju nodaļā.

Pakārtoti prasītāja uzskata, ka ir pārkāpti Regulas Nr. 1258/1999 ⁽³⁾ 7. panta 4. punkts un Regulas Nr. 729/70 ⁽⁴⁾ 5. panta 2. punkta c) apakšpunkts, jo apstrīdētajā lēmumā tie ir nepareizi piemēroti — Kopienai Nīderlandes iestāžu veiktās procedūras rezultātā nav radies nekāds finansiāls zaudējums.

Vēl pakārtoti prasītāja norāda uz to, ka ir pārkāpts samērīguma princips, jo ir piemērota attiecīgās summas korekcija pilnā apjomā, kaut arī šos līdzekļus no ELVGF — kas nav apstrīdēti — Nīderlandes iestādes ir pareizi izmantojušas tādā nozīmē, ka Kopienai no Nīderlandes iestāžu veiktās procedūras nav radies nekāds finansiāls zaudējums.

Visbeidzot prasītāja atsauca uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, jo ir tikusi piemērota attiecīgās summas korekcija pilnā apmērā, nenorādot pamatojumu un neskatoties uz apelācijas iestādes konstatēto, kaut arī šos līdzekļus no ELVGF — kas nav apstrīdēti — Nīderlandes iestādes ir pareizi izmantojušas tādā nozīmē, ka Kopienai no Nīderlandes iestāžu veiktās procedūras nav radies nekāds finansiāls zaudējums.

⁽¹⁾ Komisijas 1999. gada 9. decembra Regula (EK) Nr. 2603/1999, ar ko paredz noteikumus pārejai uz lauku attīstības atbalstu, kas noteikti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1257/1999 (OV L 316, 26. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1999. gada 17. maija Regula (EK) Nr. 1257/1999 par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) atbalstu lauku attīstībai un dažu regulu grozīšanu un atcelšanu (OV L 160, 80. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 1999. gada 17. maija Regula (EK) Nr. 1258/1999 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV L 160, 103. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes 1970. gada 21. aprīļa Regula (EEK) Nr. 729/70 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV L 94, 13. lpp.).

**Pirmās instances tiesas 2007. gada 8. februārī rīkojums —
Banca Sanpaolo Imi pret Komisiju**

(Lieta T-37/02) ⁽¹⁾

(2007/C 82/109)

Tiesvedības valoda — itāļu

Ceturtās palātas paplašinātā sastāvā priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 109, 4.5.2002.

**Pirmās instances tiesas 2007. gada 8. februāra rīkojums —
Banca Intesa Baanca Commerciale italiana pret Komisiju**

(Lieta T-39/02) ⁽¹⁾

(2007/C 82/110)

Tiesvedības valoda — itāļu

Ceturtās palātas paplašinātā sastāvā priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 109, 4.5.2002.

**Pirmās instances tiesas 2007. gada 8. februāra rīkojums —
Capitalia, iepriekš saukta par Banca di Roma pret Komisiju**

(Lieta T-40/02) ⁽¹⁾

(2007/C 82/111)

Tiesvedības valoda — itāļu

Ceturtās palātas paplašinātā sastāvā priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 109, 4.5.2002.

**Pirmās instances tiesas 2007. gada 8. februāra rīkojums —
MCC pret Komisiju**

(Lieta T-41/02) ⁽¹⁾

(2007/C 82/112)

Tiesvedības valoda — itāļu

Ceturtās palātas paplašinātā sastāvā priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 109, 4.5.2002.

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2007. gada 1. marta spriedums — *Sundholm* pret Komisiju

(Lieta F-30/05) ⁽¹⁾

(Ierēdņi — Novērtējums — Karjeras attīstības ziņojums — 2003. gada novērtējums — Pienākums pamatot ziņojumu — Tiesības uz aizstāvēšanos)

(2007/C 82/113)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Asa Sundholm*, Brisele (Beļģija) (pārstāvji — sākotnēji *S. Orlandi*, *X. Martin*, *A. Coolen* un *E. Marchal*, pēc tam *S. Orlandi*, *J.-N. Louis*, *A. Coolen* un *E. Marchal*, *avocats*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisiju (pārstāvji — *C. Berardis-Kayser* un *M. Velardo*, pārstāvji, kam palīdz *F. Herbert* un *L. Eskenazi*, *avocats*)

Priekšmets

Prasītājas karjeras attīstības ziņojuma par karjeras novērtējumu 2003. gadā atcelšana

Rezolutīvā daļa

- 1) prasību noraidīt;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 193, 6.8.2005., 31. lpp. (lieta sākotnēji tika reģistrēta Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā ar numuru T-197/05 un ar 2005. gada 15. decembra rīkojumu nodota Eiropas Savienības Civildienesta tiesai).

Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2007. gada 1. marta spriedums — *Fardoom* un *Ashbrook* pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta F-72/05) ⁽¹⁾

(Ierēdņi — Izdevumu atlīdzināšana — Komandējuma izdevumi — Atteikums parakstīt pavēles par komandējumu, kas lūgtas saistībā ar darbību arodbiedrībā — Interese celt prasību — Nepieņemamība)

(2007/C 82/114)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Mohammad Reza Fardoom*, *Roodt-sur-Syre* (Luksemburga) un *Michael Ashbrook*, *Strassen* (Luksemburga) (pārstāvji — vispirms *G. Bounéou* un *F. Frabetti*, vēlāk — *F. Frabetti*, *avocats*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — *G. Berscheid* un *V. Joris*)

Priekšmets

Komisijas lēmuma neparakstīt pavēles par komandējumu, ko lūdza prasītāji saistībā ar viņu darbību arodbiedrībā, atcelšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) noraidīt prasību;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 229, 17.9.2005., 37. lpp. (lieta sākotnēji reģistrēta Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā ar numuru T-291/05 un nodota Eiropas Savienības Civildienesta tiesai ar 2005. gada 15. decembra rīkojumu).

Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2007. gada 1. marta spriedums — Neirinck pret Komisiju

(Lieta F-84/05) ⁽¹⁾

(Ierēdņi — Pagaidu darbinieks — Pieņemamība — Lūgums Civildienesta noteikumu 90. panta 1. punkta nozīmē — Tiesiskās palātvības aizsardzības princips — Iespējams apsoltījums pieņemt darbā)

(2007/C 82/115)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Wineke Neirinck, Brisele (Beļģija) (pārstāvji — G. Vandersanden, L. Levi un C. Ronzi, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — D. Martin un L. Lozano Palacios, pārstāvji)

Priekšmets

Prasība par zaudējumu atlīdzību ar mērķi atlīdzināt kaitējumu, kas prasītājai nodarīts sakarā ar to, ka viņa nav pieņemta darbā kā pagaidu darbiniece pēc atbildētājas administrācijas iespējamās kļūdas

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 281, 12.11.2005., 29. lpp. (lieta sākotnēji tika reģistrēta Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā ar numuru T-334/05 un ar 2005. gada 15. decembra rīkojumu nodota Eiropas Savienības Civildienesta tiesai).

Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2007. gada 14. februāra spriedums — Fernández Ortiz pret Komisiju

(Lieta F-1/06) ⁽¹⁾

(Ierēdņi — Pieņemšana darbā — Pārbaudes laiks — Atlaišana pēc pārbaudes laika)

(2007/C 82/116)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Fernández Ortiz, Madride (Spānija) (pārstāvis — J. R. Iturriagoitia Bassas, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — F. Clotuche-Duvieusart, L. Lozano Palacios un L. Escobar Guerrero)

Priekšmets

Lēmuma, ar ko Eiropas Kopienų Komisija ir paziņojusi par viņa atlaišanu pēc pārbaudes laika, atcelšana.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 74, 25.3.2006.

Prasība, kas celta 2006. gada 18. decembrī — Meister pret ITSB

(Lieta F-138/06)

(2007/C 82/117)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Herbert Meister, Alicante (Spānija) (pārstāvis — Hans-Joachim Zimmermann)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja priekšsēdētāja 2006. gada 18. septembra sūdzību noraidošo lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu;
- pakārtoti, atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja priekšsēdētāja 2006. gada 18. septembra sūdzību noraidošo lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu un Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja priekšsēdētāja rakstveida 2006. gada 20. septembra (datēts ar 2006. gada 18. septembri) noraidošo lēmumu;
- papildus pakārtoti, atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja priekšsēdētāja rakstveida 2006. gada 20. septembra lēmumu, kas pieņemts, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu;

- pakārtoti, atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja 2006. gada 9. jūnija paziņojumu par galīgajiem amatā paaugstināšanas punktiem par 2006. gadu ("definitive Promotion Points 2006");
- pakārtoti, atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja priekšsēdētāja 2006. gada 27. novembra sūdzību noraidīšo lēmumu;
- piespriet Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam samaksāt prasītajam atbilstošu summu līdz viena gada algas apmēram, tomēr ne mazāk kā EUR 45 000;
- piespriet Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs ir Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (ITSB) ierēdnis Alikantē, Spānijā, un izvirza prasījumus attiecībā uz novērtējumiem, kas atbildētājam par viņu jāsniedz ik pēc diviem gadiem, kuri ir nepareizi pēc būtības un kļūdaini, un atkārtoti nav tikuši sniegti. Līdz ar to prasītājs lūdz atcelt visus atbildētāja kļūdaini saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu pieņemtos lēmumus, kā arī labot atbildētāja par 2006. gadu kļūdaini piešķirtos amatā paaugstināšanas punktus.

Turklāt prasītājs izvirza prasījumus par to, ka attiecībā uz viņu atbildētājs ilgus gadus prettiesiski ir pārkāpis Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu, jo tas ar nodomu un amorāli nav ņēmis vērā prasītāja darba ņēmēja tiesības, un līdz ar to viņš prasa atbildētājam atlīdzināt nemateriālo kaitējumu, kas radies sakarā ar "mobbing" un ilgstošu viņa personas tiesību pārkāpumu.

Prasība, kas celta 2007. gada 26. janvārī — *Chassagne pret Komisiju*

(Lieta F-8/07)

(2007/C 82/118)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Olivier Chassagne, Brisele (Beļģija) (pārstāvis — Y. Minatchy, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Komisijas 2006. gada 23. jūnija un 2006. gada 27. oktobra lēmumus un veikt pasākumus, kas no tā izriet;

- veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu prasītāja tiesības un intereses;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt prasītāja zaudējumus viena eiro apmērā;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar apstrīdētajiem lēmumiem Komisija prasītāju — DG TREN ierēdni, kas savulaik ieņēma daļēji arodbiedrības mērķiem iecelta ierēdņa amatu — no minētā DG saraksta pārcēla uz "IV pielikuma A*10 sarakstu" paaugstināšanas amatā 2006. gadā ietvaros.

Savas prasības atbalstam prasītājs uzsver, ka, pieņemot lēmumus, ir pārkāpts pienākuma norādīt pamatojumu princips, šiem lēmumiem nav tiesiskā pamata, un nav ievērots Civildienesta noteikumu 43. panta vispārīgo īstenošanas noteikumu 6. panta 3. punkta b) apakšpunkts.

Prasība, kas celta 2007. gada 7. februārī — *Scozzaro pret EZA*

(Lieta F-13/07)

(2007/C 82/119)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Salvatore Scozzaro, Broxbourne (Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis un E. Marchal, advokāti)

Atbildētāja: Agence européenne des Médicaments (EZA)

Prasītāja prasījumi:

- atcelt 2006. gada 31. marta lēmumu, ar ko EZA izpilddirektors ir noraidījis prasītāja lūgums izveidot invaliditātes komisiju, kā arī sekojošo 25. oktobra apstiprinošo lēmumu;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

2005. gada 17. martā prasītājs, EMEA pagaidu darbinieks, cieta nelaimes gadījumā darba vietā, kā rezultātā viņš vairs nevarēja pildīt savu darbu. 2006. gada 14. februārī viņš tika informēts, ka viņa lūgums pēc 2006. gada 15. oktobra vairāk netiks pagarināts. Viņa lūgums Komisijai noteikt invaliditāti tika noraidīts.

Savu prasību prasītājs pamato cita starpā ar Eiropas Kopienų Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 31. panta pirmās daļas un 33. panta pirmās daļas pārkāpumu, kā tos ir interpretējusi Civildienesta tiesa 2007. gada 16. janvāra spriedumā lietā F-119/05 (*Gesner/ITSB* (Krājumā vēl nav publicēts)).

Prasība, kas celta 2007. gada 27. februārī — Caló pret Komisiju

(Lieta F-14/07)

(2007/C 82/120)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Giuseppe Caló*, Luksemburga (Luksemburga) (pārstāvji — *S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis* un *E. Marchal, avocats*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt lēmumu noraidīt prasītāja kandidatūru direktora amatam Eiropas Kopienų "Statistikas" biroja "Uzņēmumu statistikas" direkcijā;
- atcelt lēmumu, ar kuru šim amatam nominē X;
- piespriest atbildētājai samaksāt prasītājam simbolisku summu viena euro apmērā kā kaitējuma kompensāciju par dienesta kļūdu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs, atbildētājas ierēdnis, Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā ir pārsūdzējis, pirmkārt, lēmumu par viņa iecelšanu no jauna galvenā padomnieka amatā viņa nodarbinātības ĢD⁽¹⁾, otrkārt, lēmumu par viņa kandidatūras šī paša ĢD direktora amatam noraidīšanu⁽²⁾, kā arī Civildienesta tiesā⁽³⁾ pārsūdzējis lēmumus, ar kuriem EUROSTAT ĢD reorganizācijas ietvaros tiek noraidīta viņa kandidatūra direktora amatam. Šajā lietā viņš apstrīd lēmumu par viņa kandidatūras noraidīšanu citam direktora amatam tajā pašā ĢD un cita kandidāta iecelšanu šajā amatā.

Savas prasības atbalstam prasītājs atsaucas it īpaši uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kā arī uz šādu normu pārkāpumiem: i) Civildienesta noteikumu 7., 29. un 45. pants; ii) noteikumiem par Komisijas vadības personāla novērtējumu, atlasī un iecelšanu amatā, kas ir noteikti 2000. gada 22. novembra paziņojumā; iii) noteikumiem par A1 un A2 pakāpes vadības personāla novērtējumu, kas ir noteikti 2004. gada 10. marta paziņojumā; iv) paziņojumu par vakanci COM/2006/164.

⁽¹⁾ Lieta T-118/04 (OV C 118, 30.4.2004., 47. lpp.).

⁽²⁾ Lieta T-134/04 (OV C 146, 29.5.2004., 6. lpp.).

⁽³⁾ Lieta F-79/06 (OV C 237, 30.9.2006., 17. lpp.).

Civildienesta tiesas 2007. gada 27. februāra rīkojums — Rounis pret Komisiju

(Lieta F-78/05)⁽¹⁾

(2007/C 82/121)

Tiesvedības valoda — franču

Pirmā palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 271, 29.10.2005., 22. lpp.

Civildienesta tiesas 2007. gada 14. februāra rīkojums — Geert Haelterman u.c. pret Komisiju

(Lieta F-102/06)⁽¹⁾

(2007/C 82/122)

Tiesvedības valoda — franču

Otrā palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 261, 28.10.2006., 35. lpp.